WWW.ZVIAZDA.BY — на 12 гадзін раней

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

24 ЖНІЎНЯ 2011 г.
СЕРАДА
№ 160 (27024)

Кошт 750 рублёў

ВЫДАЕЦЦА З 9 ЖНІЎНЯ 1917 г.

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА І ДЗМІТРЫЙ МЯДЗВЕДЗЕЎ ДАМОВІЛІСЯ Ў БЛІЖЭЙШАЙ ПЕРСПЕКТЫВЕ ЗНЯЦЬ ПРАБЛЕМЫ, ЯКІЯ ІСНУЮЦЬ У БЕЛАРУСКА-РАСІЙСКІХ АДНОСІНАХ

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка і Прэзідэнт Расіі Дзмітрый Мядзведзеў дамовіліся ў бліжэйшай перспектыве зняць праблемы, якія існуюць у беларуска-расійскіх адносінах. Такая дамоўленасць была дасягнута ў ходзе сустрэчы кіраўнікоў дзяржаў 22 жніўня ў Сочы.

Аляксандр Лукашэнка і Дзмітрый Мядзведзеў размаўлялі каля дзвюх з паловай гадзін. Кіраўнікі дзяржаў за гэты час абмеркавалі шэраг сур'ёзных пытанняў.

Лідары дзвюх краін крытычна падышлі да ацэнкі стану беларуска-расійскіх адносін і канстатавалі, што яны не адпавядаюць статусу стратэгічнага партнёрства. Былі названы канкрэтныя праблемы, якія павінны быць зняты ў бліжэйшай перспектыве. Прэзідэнты дамовіліся, што, пачынаючы з гэтай сустрэчы, яны зробяць шэраг практычных захадаў па аднаўленні высокага ўзроўню партнёрства паміж дзвюма краінамі.

У сувязі з гэтым кіраўнік расійскай дзяржавы асабліва падкрэсліў, што беларусы і расіяне — брацкія народы, звязаныя цеснымі вузамі, і ведаюць, што трэба зрабіць, каб не дапусціць разрыву брацкіх адносін.

На сустрэчы абмяркоўваўся ўвесь комплекс двухбаковых адносін, у тым ліку і ў рамках інтэграцыйных аб'яднанняў. Прэзідэнт Беларусі асабліва адзначыў, што неабходна забяспечыць безумоўнае паўнацэннае функцыянаванне Адзінай эканамічнай прасторы Беларусі, Казахстана і Расіі з 1 студзеня 2012 года. Беларусь панесла сур'ёзныя выдаткі, уключыўшыся ў гэты праект, але ідэя АЭП была свядома падтрымана, паколькі важна стварыць роўныя ўмовы для прадпрыемстваў і грамадзян на гэтай прасторы. Расійскі Прэзідэнт выказаў прынцыповую згоду з пазіцыяй беларускага калегі.

У ходзе размовы была абмеркавана тэма саюзнага будаўніцтва. Кіраўнікі дзяржаў гаварылі аб неабходнасці актывізацыі адносін у рамках Саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі. Яны папярэдне дамовіліся правесці Вышэйшы Дзяржаўны Савет Саюзнай дзяржавы ў лістападзе гэтага года. Кіраўнікам прэзідэнцкіх адміністрацый даручана канкрэтная прапрацоўка гэтага пытання.

Абмяркоўвалася будаўніцтва атамнай электрастанцыі ў Беларусі. Па выніках размовы дадзены даручэнні кіраўніку расійскай дзяржаўнай карпарацыі па атамнай энергіі «Расатам» Сяргею Кірыенку забяспечыць падпісанне ўсіх адпаведных пагадненняў па будаўніцтве і выдзяленні крэдытных рэсурсаў у верасні гэтага года аналагічна схеме і ўмовам, прынятым расійскім бокам пры будаўніцтве АЭС у Калінінградскай вобласці.

Прэзідэнты прадметна абмеркавалі таксама шэраг іншых канкрэтных пытанняў беларуска-расійскага супрацоўніцтва.

У развіццё размовы, якая адбылася на нефармальным саміце кіраўнікоў дзяржаў — удзельніц Арганізацыі дагавора аб калектыўнай бяспецы ў Астане, Аляксандр Лукашэнка і Дзмітрый Мядзведзеў гаварылі аб эфектыўнасці функцыянавання АДКБ. У прыватнасці, дэталёва абмеркаваны меры па аснашчэнні Калектыўных сіл аператыўнага рэагавання сучасным узбраеннем, умовы функцыянавання ваенных баз замежных дзяржаў на тэрыторыі краін — удзельніц арганізацыі, пытанні прымянення фарміраванняў КСАР у зоне адказнасці АДКБ, а таксама рэгламенту пры прыняцці рашэнняў у арганізацыі з улікам асаблівай пазіцыі Узбекістана.

Мяркуецца, што ў снежні гэтага года на чарговай сесіі Савета калектыўнай бяспекі АДКБ гэтыя прапановы будуць фармалізаваны ў выглядзе адпаведных рашэнняў.

Вялікую ўвагу прэзідэнты ўдзялілі пытанням міжнароднай абстаноўкі, у тым ліку сітуацыі на Блізкім і Сярэднім Усходзе, у Еўропе.

Аляксандр Лукашэнка і Дзмітрый Мядзведзеў падрабязна абмеркавалі перспектывы супрацоўніцтва краін з Украінай.

Прэзідэнт Беларусі дэталёва расказаў расійскаму калегу аб выніках візіту беларускай дэлегацыі ў Катар і дасягнутых у ходзе перагавораў дамоўленасцях. Аляксандр Лукашэнка таксама праінфармаваў Дзмітрыя Мядзведзева аб перспектывах супрацоўніцтва з Венесуэлай.

Сустрэча прэзідэнтаў праходзіла ў адкрытай, дружалюбнай і канструктыўнай атмасферы.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Алег ПРАЛЯСКОЎСКІ:

«Праблемы атрымання альтэрнатыўнай інфармацыі ў Беларусі не існуе»

Фота БЕЛТА.

Аб гэтым заявіў учора ў ходзе online канферэнцыі на сайце БЕЛТА міністр інфармацыі Алег Праляскоўскі.

Ён адзначыў, што ў рэспубліцы праходзіць шэраг розных ток-шоу, круглых сталоў і іншых мерапрыемстваў, дзе можна абмяняцца меркаваннямі, але многія так званыя незалежныя эксперты іх проста ігнаруюць. Зарэгістравана амаль 2 тыс. друкаваных, 90 электронных выданняў — гэта вялікая колькасць для адносна невялікай краіны. Акрамя дзяржаўных, ёсць прыватныя, незалежныя газеты, сеткавыя СМІ.

«Таму эксперты, каментатары, тыя, хто хоча выказацца, выказвайцеся! Праблемы распаўсюджвання і атрымання альтэрнатыўнай інфармацыі ў Беларусі не існуе. Гэта вялікія казкі нашай апазіцыі, што яе ў чымсьці прыціскаюць, не пускаюць некуды (яна часта сама нікуды не ідзе). Іншая справа, што не варта злавацца, а прыслухацца да таго, што кажуць іншыя», — сказаў Алег Праляскоўскі.

Разам з тым, на думку міністра, некаторыя СМІ займаюць не заўсёды аб'ектыўную пазіцыю, поўнасцю ігнаруюць недахопы, і Мінінфарм крытыкуе іх за бяззубасць. Але большасць дзяржаўных выданняў, і ў першых радах «СБ», даюць дастаткова крытыкі, якая наводзіць шорах на месцах, у радах кіраўнікоў, чыноўнікаў. Ёсць і іншая крайнасць — выданні, дзе няма ніводнага добрага слова аб краіне, грамадстве, дзе радуюцца ўсім паражэнням. «А ісціна пасярэдзіне. Журналістыка — гэта люстэрка. Аб'ектыўнай крытыкі (не крытыканства), напэўна, у «Советской Белоруссии», напрыклад, больш, чым у апазіцыйных, дзе толькі ўсё дрэнна. Свята прайшло — дрэнна, прайшло спартыўнае мерапрыемства — дрэннае мерапрыемства. Штосьці чыноўнік сказаў — глупства гаворыць. А гэта проста іншая пазіцыя», — лічыць Алег Праляскоўскі.

СТАР. 2

«ГАЙДА НА АПОШНІЯ ШКОЛЬНЫЯ ЗАКУПКІ!»

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

ДА ШКОЛЫ лічаныя дні? Самы час зрабіць апошнія закупкі. І калі ў мяне запытаюцца, ці варта ісці на 12-ю Міжнародную спецыялізаваную выставу-кірмаш «Прывітанне, школа», што зараз працуе ў НВЦ «Белэкспа», я адназначна скажу: «Варта!». Хоць кошты на школьную прадукцыю тут не меншыя, чым у крамах. І выбар па мадэлях школьнай вопраткі нават, я сказала б, меншы, чым у тых жа сталічных універмагах.

Але калі вы яшчэ не закуплялі, напрыклад, канцтавары, то лепш гэта ўсё ж рабіць на выставе, асабліва калі вы з тых бацькоў, якія хочуць, каб у дзіцяці быў, напрыклад, пенал не такі, як у суседа па парце. Між іншым, пра пеналы. На працягу месяца блукаю па крамах у пошуку пенала для свайго сына і амаль усюды бачу аднолькавы асартымент, нават малюнкі на пеналах не адрозніваюцца. А на выставе было з чаго выбіраць. Прычым па меншых цэнах, чым за аналагічны тавар у цумах-гумах (пенал на два аддзяленні на выставе можна знайсці на дзесяць тысяч таннейшы).

На выставу варта падацца яшчэ і таму, што тут можна адразу закупіць усё тое, што вам патрэбна для школы, — тут прадстаўлены тавар ад канцтавараў і заплечнікаў да школьнай вопраткі.

Тут можна не толькі параўнаць кошты, падабраць яркія падарункі свайму дзіцяці да новага навучальнага года, але і атрымаць пэўныя парады. Вам могуць падказаць, якія ручкі (алоўкі, сшыткі і г.д.) лепшыя. А таксама на выставе можна параіцца з прадстаўнікамі пазашкольных устаноў, у які гурток лепш аддаваць дзіця. Тут жа я, як маці вучня, зрабіла для сябе некаторыя адкрыцці. Але пра ўсё па парадку.

Уразіла тое, што сёлета на выставе амаль не прысутнічалі фабрыкі, якія вырабляюць адзенне афіцыйна-дзелавога стылю для школьнікаў.

Можа, фабрыкі проста не маюць патрэбы ў рэкламе?

— Сёлета гандаль школьным адзеннем вырас у параўнанні з мінулым. Людзі пачалі закупляць школьную форму загадзя. Многія глядзяць на цэннікі, хочуць набыць форму па старых коштах, — заўважылі прадстаўнікі ААТ «Гандальадзення», работнікі крамы «Вопратка». — Сёння ў продажы сапраўды ёсць яшчэ тавар, які застаўся з мінулага года і прадаецца па леташнім кошце. Але добры попыт і на новыя мадэлі, вырабы з новых тканін, напрыклад, добра прадаюцца касцюмы з фактурай тканіны ў «палосачку», мадэлі з пракладкай, якая абараняе ад электрамагнітнага выпраменьвання.

Як заўважылі прадаўцы, на любыя рэчы ёсць попыт, нават на дарагія. Бацькі гатовыя пераплаціць, калі бачаць прыгожыя рэчы. Касцюм на хлопчыка пачатковай школы можа каштаваць ад 122—160 тысяч, а на старшакласніка ад 270. Адна з найбольш папулярных хлапчуковых мадэляў сёлета — касцюмчык з вельвету са скуранымі дэталямі на плячах і локцях (скураныя нашыўкі абараняюць ад прашароўвання). Асартымент школьнай вопраткі ў гандлі сёлета даволі багаты, часам бываюць праблемы, калі не хапае касцюмаў пэўных памераў і росту, але ўсё гэта вырашаецца. Акрамя таго сёння можна многія касцюмы, што ёсць у продажы, разукамплектаваць — напрыклад, купіць толькі пінжак ці толькі штаны. Менш праблем і ў бацькоў з тым, каб падабраць штаны, якія падыходзілі б менавіта іх дзецям — паўната рэгулюецца пры дапамозе румак, ці гузікаў.

Хлапечыя касцюмы малых памераў бацькі выбіраюць такія, каб было паболей кішэняў. Для дзяўчынак да 8 класа ў асноўным бяруць сарафаны, а ўжо старшакласніцы ўбіраюцца ў касцюмы. Сярод найбольш папулярных дзявочых «школьных убораў» — мадэлі, якія прапануе да гэтага школьнага сезона фабрыка «Калінка». Дарэчы, касцюм ад «Калінкі» (троечка) пацягне на 300 тысяч. Наогул, каб апрануць па-дзеламу сваю дачку-першакляшку трэба выкласці каля 400 тысяч. І гэта толькі пачатак.

Як заўважылі на стэндзе ААТ «Гандальадзення», на выставу варта прыйсці хаця б і таму, што некаторых мадэляў, што тут прадстаўлены, сёння ў краме ўжо і не купіш.

А яшчэ варта сюды прыходзіць з дзецьмі, таму што даволі часта патрабаванні ў малых і дарослых не супадаюць. Так, на выставе маці хацела набыць сыну бардовую кашулю, а ён катэгарычна настаяў на белай.

Загадчыца фірмовай крамы № 4 «Галантэя» Ірына Тухто распавяла, што сёлета, як і летась, большы попыт на заплечнікі, на якіх намаляваныя героі мультфільмаў. Хлопчыкі выбіраюць чалавекаў-павукоў і панду, дзяўчаты — барбі і братц. Прычым для дзяўчат бацькі традыцыйна закупляюць ружовыя ранцы, а для хлопчыкаў — цёмных колераў, але абавязкова яркія, з малюнкам, аднатонны тавар у малодшых школьнікаў не «ў павазе». Для пачатковай школы мадэлі робяцца з жорсткай спінкай, каб у дзіцяці не парушаўся стан, рэгулююцца шлейкі. Акрамя таго, і важаць айчынныя ранцы значна менш, чым замежныя. Прычым кошт на беларускую прадукцыю меншы, напрыклад, для самых юных вучняў беларускі заплечнік можна купіць за 80 тысяч, а замежны цягне на 200.

Ёсць у продажы і заплечнікі, якія дазволяць бацькам зэканоміць на пенале — ручкі і алоўкі можна класці ў асобныя аддзяленні.

СТАР. 2

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА ПАВІНШАВАЎ ВІКТАРА ЯНУКОВІЧА З ДНЁМ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка ад імя беларускага народа і сябе асабіста павіншаваў Прэзідэнта Украіны Віктара Януковіча з нацыянальным святам — Днём Незалежнасці.

«Беларусь і Украіну аб'ядноўвае не толькі агульная шматвяковая гісторыя, але і сяброўскія адносіны, якія традыцыйна склаліся, заснаваныя на прынцыпах добрасуседства і павагі», — адзначаецца ў віншаванні.

Аляксандр Лукашэнка выказаў упэўненасць, што сумеснымі намаганнямі плённае двухбаковае партнёрства краін будзе і надалей эфектыўна развівацца ў імя дабрабыту беларускага і ўкраінскага народаў.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

РОЗГАЛАС

АПОШНЯЯ ІНФАРМАЦЫЯ СУТАК

СЯРЭДНЯЯ ЗАРПЛАТА Ў ЛІПЕНІ СКЛАЛА BR1 МЛН 854 ТЫС. 517

Налічаная сярэдняя заработная плата работнікаў Рэспублікі Беларусь у ліпені гэтага года склала Br1 млн 854 тыс. 517, паведамілі **БЕЛТА** ў Нацыянальным статыстычным камітэце. Для параўнання: у чэрвені гэты паказчык быў роўны Br1 млн. 782 тыс. 857. Налічаная сярэдняя заработная плата рабочых і служачых у чэрвені гэтага года склала Br1 млн 869 тыс. 237 (у чэрвені яна была Br1 млн 799 тыс. 416).

СВІНІНА ПАДАРАЖЭЛА НА 10%

З сённяшняга дня цэны на свініну патушную павялічваюцца на 10%.

Гэта прадугледжана пастановай Міністэрства эканомікі № 135 ад 22 жніўня 2011 года «Аб унясенні дапаўненняў і змяненняў у пастанову Міністэрства эканомікі Рэспублікі Беларусь ад 27 красавіка 2011 года № 65». Такім чынам гранічныя максімальныя адпускныя цэны на свініну ўстаноўлены наступныя: на свініну патушную (у тушах і паўтушах) першай і другой катэгорыі — 13 225 рублёў за кілаграм, на свініну патушную (у тушах і паўтушах) трэцяй катэгорыі — 12 348 рублёў за кілаграм. Да гэтага гранічныя максімальныя адпускныя цэны на гэтыя віды мяса былі 12 023 і 11 225 рублёў за кілаграм адпаведна. Як адзначаецца на сайце Мінэканомікі, павышэнне гранічных максімальных адпускных цэн на свініну зроблена па прапанове Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання «ў мэтах кампенсацыі падаражэння кошту сельскагаспадарчай сыравіны». Нагадаем, што апошняе павышэнне цэн на свініну было ў пачатку жніўня — тады яно склала 5%.

Павел БЕРАСНЕЎ.

НА МІНСКІХ РЫНКАХ ПЕНСІЯНЕРАМ ВЫДЗЕЛЕНЫ МЕСЦЫ ДЛЯ ПРОДАЖУ СВАЁЙ ПРАДУКЦЫІ

У Мінску на 15 рынках выдзелены гандлёвыя месцы для пенсіянераў і інвалідаў 1-й і 2-й групы — бясплатна або за сімвалічную плату — да 1600 рублёў у суткі.

Тут яны могуць рэалізоўваць пладова-агароднінную прадукцыю, вырашчаную на прысядзібных участках. Акрамя таго, гарадская ветэрынарная станцыя да канца гэтага года будзе бясплатна праводзіць для вышэйназваных катэгорый грамадзян неабходныя даследаванні пладова-агароднінай прадукцыі, вырашчанай на прысядзібных участках, агульнай вагой да 10 кг.

Святлана ФРАЛЯНКОВА, *«Мінск—Навіны».*

Навіны Беларусі і замежжа ў рэжыме on-line на сайце «Звязды» — www.zviazda.by

ВЫТВОРЧАСЦЬ БУЛЬБЫ БУДУЦЬ ПАВЯЛІЧВАЦЬ

Вытворчасць бульбы ў Беларусі неабходна павялічваць, заявіў прэм'ер-міністр Міхаіл Мясніковіч у час выязнога пасяджэння Прэзідыума Саўміна ў Талачынскім раёне, передае карэспандэнт БЕЛТА.

Чакаецца, што пасяўныя плошчы будуць пашырацца як пад харчовую бульбу, так і пад бульбу для тэхнічных патрэб. Міхаіл Мясніковіч адзначыў, што як толькі з'яўляецца ранняя бульба, нават з высокай крухмалістасцю сорту, яна ідзе ў асноўным у розніцу для харчовых мэт. Разам з тым на крухмальныя заводы з-за незбалансаванай цэнавай палітыкі пастаўляецца дробная, рэзаная, бітая бульба. «У выніку рэнтабельнасці няма, ніякай эканомікі на крухмальных заводах няма, яны не развіваюцца», — канстатаваў прэм'ер. У гэтай сітуацыі даводзіцца імпартаваць крухмал з іншых краін, у тым ліку для харчовай прамысловасці. У сувязі з гэтым прэм'ер-міністр адзначыў неабходнасць перагляду цэнавай палітыкі на бульбу для тэхнічных мэт. Пры гэтым ён падкрэсліў, што крухмал, які выпускаецца, павінен быць мадыфікаваным і прыдатным для выкарыстання ў кандытарскай, хлебапякарнай прамысловасці і нават медыцыне.

Для выканання ўсіх гэтых задач галоўнае забяспечыць высокую захаванасць бульбы ў міжсезонны перыяд. Міхаіл Мясніковіч таксама звярнуў увагу на неабходнасць атрымання аграрыямі якаснага насення бульбы. Паводле слоў кіраўніка ўрада, вытворцы павінны добра разумець увесь ланцужок вытворчасці гэтай культуры — хто займаецца першасным насеннаводствам, хто размнажэннем і г.д. «Такая сістэма закладзена пастановай урада, і калі яна будзе выконвацца, усё будзе нармальна, тады гэта насенне могуць выкарыстаць не толькі гаспадаркі, але і насельніцтва», — сказаў прэм'ер-міністр. Ён таксама дадаў, што калі якаснае насенне бульбы будзе пастаўляцца ў асабістыя падсобныя гаспадаркі, аб'ёмы вытворчасці якаснай бульбы могуць павялічыцца.

СТАР. 2

АУКЦИОНЫ ПО ПРОДАЖЕ КОММЕРЧЕСКОЙ НЕДВИЖИМОСТИ

WWW.RLT.BY

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации» (организатор аукциона) по поручению комиссии по работе с имуществом, обращенным в доход государства при Борисовском райисполкоме (продавец),
проводит открытый аукцион по продаже одним лотом обращенного в доход государства имущества, расположенного по адресу: **Минская обл., Борисовский р-н, Пригородный с/с, д. Бытча**, в составе: клуб ЛТО (инв. № 610/С-37561), об. пл. 85 кв.м; сарай для топлива (610/С-37569), об. пл. 66 кв.м; спальный домик (610/С-50706), об. пл. 87 кв.м (д. 53 а); спальный домик (610/С-50708), об. пл. 200 кв.м (д.52); спальный домик (610/С-50712), об. пл. 89 кв.м (д.49г); спальный домик (610/С-50713), об. пл. 90 кв.м (д.47а); спальный домик (610/С-50714), об. пл. 87 кв.м (д.48а); столовая (610/С-50717), об. пл. 171 кв.м.

Начальная цена – 388 058 000 бел. руб.

Площадь земельного участка – 1,7690 га (водоохранная зона р. Бытчанка).

Задаток 10% от начальной цены перечисляется на р/с № 3012108260016 в ЦБУ № 701 ОАО «БПС-Банк», БИК 153001369, г. Минск, УНП 690324015, Государственное предприятие «Минский областной центр инвестиций и приватизации». Оплата за объект должна быть произведена в течение 2 месяцев и 25-ти дней с даты проведения торгов.

Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения.

Аукцион состоится **26.09.2011 в 15.00** по адресу: **Минская обл., г. Борисов, ул. Чапаева, 6, к. 215.** Заявления на участие и необходимые документы принимаются **по 23.09.2011 до 17.00** по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, д. 5, к. 324.

Тел.: (8017) 224 61 34; 500 47 12.

У ДТЗ у Крыме загінуў начальнік Лідскай ДАІ

У МІНУЛУЮ НЯДЗЕЛЮ на адной з дарог Крыма адбылося жудаснае ДТЗ, у якім загінуў начальнік Лідскай ДАІ Вадзім Дуброўскі.

— 21 жніўня каля 16 гадзін на трасе «Новы Свет» кіроўца аўтамабіля «БМВ-728», які рухаўся ў кірунку Судака, здзейсніў наезд на апорную сцяну, а затым вылецеў у абрыў. Пасажыр загінуў на месцы, кіроўца з закрытай чэрапна-мазгавой траўмай, пераломам асновы чэрапа і пераломам перадплечча дастаўлены ў рэанімацыю Судака. Яшчэ адзін пасажыр моцна не пацярпеў. Прычыны здарэння высвятляюцца, не выключана, што кіроўца перавысіў хуткасць і не справіўся з кіраваннем, — паведамляе Упраўленне ДАІ аўтаномнай Рэспублікі Крым.

СТАР. 2

БЕЛАРУСБАНК

Вниманию держателей пластиковых карточек ОАО «АСБ Беларусбанк»

С 01.09.2011 вознаграждение за снятие наличных денежных средств с отрицательного остатка счета (в пределах разрешенного овердрафта) с использованием банковских пластиковых карточек ОАО «АСБ Беларусбанк» со счетом в белорусских рублях устанавливается в размере 3% от суммы операции.

Лицензия на осуществление банковской деятельности № 1 от 28.08.2008 г., выданная Национальным банком Республики Беларусь. УНП 100325912.

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

Наименование (описание) имущества	Лот № 1, 1/2 доли капитального строения одноквартирного жилого дома с инвентарным номером 235/С-2021
Собственник (владелец) имущества	ИП Кувшинов Ю.А.
Местонахождение (адрес) имущества	д. Абузерье, Лукомльский с/с, Чашникский район, Витебская область
Стоимость имущества	Лот № 1 2 800 000 белорусских рублей (без НДС)
Место (адрес), дата и время проведения торгов	г. Витебск, ул. Правды, 32, каб. 316 06 сентября 2011 года в 11.00
Справочная информация об организаторе торгов	Хозяйственный суд Витебской области 210101, г. Витебск, ул. Правды, д. 32, каб. 321, http://vitebsk.court.by/ Судебный исполнитель Коржов Алексей Игоревич тел./факс. (80212) 49 13 47, (8 029) 366 40 10, старший судебный исполнитель Бородулин Алексей Александрович, тел. (80212) 49 13 40, (8044) 746 73 00
Условия и порядок проведения торгов	Лицо, желающее принять участие в торгах, до начала торгов обязано: 1. Подать письменную заявку на участие в торгах и дать подписку об отсутствии препятствий для приобретения имущества, предусмотренных законодательством. 2. Внести задаток в размере 10 процентов от стоимости имущества (по каждому лоту) на депозитный счет хозяйственного суда Витебской области № 3642903000023 в 201 филиале ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Витебск, код 259, УНН 300007670, не позднее 14 ч. 30 м. 06.09.2011 г. Минимальная величина первого шага — 5% от первоначальной стоимости лота. В соответствии с пунктом 1 Указа Президента Республики Беларусь от 05.05.2009 № 232 «О некоторых вопросах проведения аукционов (конкурсов)» возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется участником, выигравшим торги.

Сітуацыя

ТАТАВА ДАЧУШКА

Ларыса ЦІМОШЫК

Фота з асабістага архіва Інашвілі.

— Ой, які цуд! Якая дзяўчынка!.. І што гэта ў вас, татачка, сумненні нейкія ёсць у гэтым дзіцяці, што да нас прыйшлі? — з такімі словамі прынялі на генетычную экспертызу па ўстанаўленні бацькоўства пару — Ілью Інашвілі, 52-х гадоў, і чатырохгадовую дзяўчынку Марыну.

— Ды што Вы!.. Барані Божа, я, наадварот, імкнуся засведчыць, што яна — мая дачушка, — адказаў мужчына.

І праз нейкі час атрымаў вынікі экспертызы, у якіх сам ніколі не сумняваўся: Міхеенка Марына Уладзіміраўна, якую 22 кастрычніка 2005 года нарадзіла Міхеенка Людміла Мікалаеўна, — яго дачка. «Атрыманыя вынікі даследавання ДНК пацвярджаюць біялагічнае бацькоўства Інашвілі Ільі Абрамавіча... Верагоднасць бацькоўства складае 99,999999%».

Гэтую экспертызу ён вырашыў зрабіць сам, хоць юрысты казалі, што ў яго справе гэтае даследаванне ніякім чынам не дапаможа.

А справа ў тым, што бацькам дзіцяці па дакументах лічыцца зусім іншы чалавек, які не мае ніякага дачынення да дзяўчынкі і нават даведаўся пра яе існаванне зусім нядаўна — ад самога Ільі Інашвілі, які імкнецца выправіць памылку і замацаваць юрыдычна сваё фактычнае бацькоўства: усе гады жыцця дзіцяці ён быў побач, любіў, расціў і выхоўваў яго. Марына не ведае іншага бацькі. Але яна падрастае і калі-небудзь абавязкова задасць пытанне: «Тата Ілья, а чаму мяне ўсе называюць Уладзіміраўна?» А ён вельмі баіцца, што дзіцяці давядзецца адказваць і пакутаваць з-за памылак, якія раней дапусцілі дарослыя.

Памылкі, сапраўды, былі. Але хто ж думаў, што штосьці робіць не так: жыццё ідзе сваім цугам, жывецца як жывецца, атрымліваецца як атрымліваецца, а што трэба вырашаць — неяк вырашыцца часам. Аказалася, што час вельмі часта не вырашае, а толькі заблытвае. Як у гэтай жыццёвай сітуацыі, у якой Ілья Абрамавіч адчайна імкнецца расставіць усе кропкі над «І» праз чатыры гады пасля нараджэння дачкі.

Ён звярнуўся ў рэдакцыю ў роспачы, не ведаючы, што рабіць. Звяртаўся да юрыстаў, шмат з кім кансультаваўся, прайшоў праз розныя інстанцыі — яго сітуацыя здаецца безнадзейнай. Атрымліваецца, што па законе ён для свайго дзіцяці — чужы чалавек. Але ж як нават вымавіць такое можна яму, грузіну, для якога род і дзеці — святое...

СТАР. 3

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

УКРАІНА МАЕ НАМЕР УТРАЯ СКАРАЦІЦЬ ІМПАРТ РАСІЙСКАГА ГАЗУ

Міністр энергетыкі і вугальнай прамысловасці Украіны Юры Бойка заявіў у інтэрв'ю тэлекампаніі «5 канал» пра жаданне скараціць імпарт расійскага газу праз 5 гадоў на 70%, ці на 28 млрд кубаметраў, — да 12 млрд кубаметраў газу ў год.

«Мы плануем з 20 мільярдаў кубаметраў уласнай здабычы выйсці на 27 мільярдаў праз пяць гадоў», — цытуе міністра агенцтва Reuters. Бойка сказаў, што краіна мае намер пашырыць здабычу газу як на шэльфе Чорнага мора, так і развіваць пры дапамозе замежных партнёраў здабычу сланцавага газу. «Некалькі кампаній ужо прыйшлі — гэта ў першую чаргу амерыканскія кампаніі, еўрапейскія: галандская Shell, а таксама італьянская Eni...», — сказаў міністр.

Адначасова ўрад рэалізуе праграму скарачэння спажывання расійскага газу за кошт энергазахавання, развіцця альтэрнатыўнай энергетыкі і замены газу на вугаль украінскай здабычы. «Мы спажывалі 64 мільярды кубаметраў газу за год, сёлета мы будзем спажываць 54 мільярды, а налета яшчэ менш — прыблізна на 8-10 мільярдаў... Мы плануем, што будзем закупляць расійскага газу праз пяць гадоў 12 мільярдаў кубаметраў. Усё астатняе будзе здабывацца намі самімі ці будзе заменена альтэрнатыўнымі відамі энергарэсурсаў», — запэўніў міністр.

ПАЎСТАНЦЫ ПРАРВАЛІСЯ Ў РЭЗІДЭНЦЫЮ КАДАФІ

Лівійскія паўстанцы прарваліся на тэрыторыю рэзідэнцыі Муамара Кадафі ў Трыпалі. Як паведаміў канал «Аль-Джазіра», паўстанцам удалося прарвацца праз вароты ў вонкавым перыметры комплексу.

Паводле паведамленняў тэлеканала, над рэзідэнцыяй быў бачны дым, у раёне Баб аль-Азізія, дзе размешчаны комплекс, раздаваліся выбухі. Неба над Трыпалі патрулюе авіяцыя НАТА, аднак прадстаўнікі альянсу не пацвердзілі факт бамбардзіроўкі рэзідэнцыі.

Ці знаходзіцца сам лівійскі лідар на тэрыторыі рэзідэнцыі, невядома. Раніцай 23 жніўня да журналістаў выйшаў сын лівійскага лідара Сейф аль-Іслам Кадафі і заявіў, што яго бацька Трыпалі не пакідаў. Акрамя таго, ён запэўніў СМІ, што сталіца па-ранейшаму знаходзіцца пад кантролем улад і ў горадзе «ўсё ў парадку».

ВАЛІЙЦА ПАСАДЗІЛІ НА 4 МЕСЯЦЫ ЗА ЗАКЛІК ДА ПАГРОМАЎ У FACEBOOK

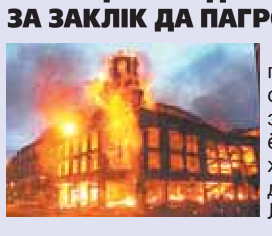

У Вялікабрытаніі маладога чалавека асудзілі да 4 месяцаў турэмнага зняволення за запіс у Facebook. На сваёй старонцы юнак заклікаў жыхароў Уэльса далучыцца да пагромаў, якія пачаліся ў Лондане на пачатку жніўня.

НА КАМЧАТКУ ПРЫВЯЗУЦЬ НАДЗІМАНЫ КАТАЛІЦКІ ХРАМ

На Камчатку ў хуткім часе будзе дастаўленая надзіманая мадэль каталіцкага храма, паведамляе Руская служба «Бі-Бі-Сі». Аўтарам ініцыятывы выступіў настаяцель каталіцкага прыходу ў Петрапаўлаўску-Камчацкім, польскі святар Кшыштаф Каваль.

Паводле слоў Каваля, на Камчатцы пакуль няма каталіцкага храма, і надзіманая царква стане своеасаблівай альтэрнатывай паўнавартаснаму рэлігійнаму будынку, дзе вернікі змогуць мець зносіны са святаром і маліцца. Надзіманая царква ўяўляе сабою копію каталіцкага храма. Усярэдзіне маецца даволі прасторнае памяшканне. Вага надзіманага храма складае каля ста кілаграмаў. Святар адзначыў, што пакуль расійскія ўлады не даюць яму дазволу на будаўніцтва будынка касцёла на паўвостраве.

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 24.08.2011 г. (для б/н разлікаў)

▲ 1 долар ЗША	5 037,00	1 чэшская крона	298,89
▲ 1 еўра	7 268,39	1 польскі злоты	1 757,16
1 латвійскі лат	10 272,25	▲ 1 расійскі рубель	173,96
1 літоўскі літ	2 111,06	1 украінская грыўня	629,74

Курсы замежных валют для безнаяўных разлікаў Цэнтрабанк РФ

USD	28,9547
10 UAH	36,1821
10000 BYR	57,4954
EUR	41,6600

ISSN 1990 - 763X

ВЫТВОРЧАСЦЬ БУЛЬБЫ БУДУЦЬ ПАВЯЛІЧВАЦЬ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Прэм'ер-міністр звярнуў увагу на яшчэ адну праблему — пашкоджанне бульбяных палёў шкоднікамі і хваробамі. На думку Міхаіла Мясніковіча, айчынныя вытворцы павінны больш актыўна працаваць над нарошчваннем аб'ёмаў глыбокай перапрацоўкі бульбы, атрымання з яе паўфабрыкатаў, а таксама розных гатовай прадукцыі — чыпсаў, пюрэ і г.д. Прэм'ер-міністр таксама запатрабаваў павялічыць аб'ёмы вытворчасці морквы ў Беларусі для звядзення да мінімуму імпарту гэтай культуры.

«Мы ва ўрадзе разглядаем пытанне па стварэнні лагістыкі, напрыклад, у блізкім замежжы, каб будаваць сховішчы ў Расіі і іншых дзяржавах і ўжо з восені закладваць бульбу, а потым на працягу міжсезоння яе прадаваць», — расказаў прэм'ер-міністр. «Бульбу трэба ўмець прадаваць, — падкрэсліў ён. — Рэалізоўваць яе проста валам, як гэта было раней, значыць гандляваць сабе на страту». Кіраўнік урада дадаў, што бульбу неабходна даводзіць да таварнага стану, а таксама павялічваць аб'ёмы яе глыбокай перапрацоўкі. «Будзе прамперапрацоўка, будзе і не такая вялікая патрэбнасць у захоўванні бульбы», — сказаў ён. Прэм'ер-міністр звярнуў увагу на тое, што галоўнае цяпер не столькі рабіць вал, колькі захаваць бульбу. Так, шэраг абласцей зацягнулі праекты па будаўніцтве і ўводзе ў эксплуатацыю новых бульбасховішчаў. «У гэтым годзе ў сховішчах павінна знаходзіцца не толькі насенная, але і ўся таварная бульба», — дадаў ён.

ЯБЛЫЧНЫХ САДОЎ У БЕЛАРУСІ СТАНЕ БОЛЬШ

Аграрыі павінны прыкласці ўсе намаганні для выцяснення з унутранага рынку імпартных яблыкаў, замяніўшы іх беларускімі яблыкамі. За адзін раз гэтае пытанне не вырашыць, падкрэсліў Міхаіл Мясніковіч. «Хоць, паводле статыстыкі, у нас атрымліваецца баланс вытворчасці і спажывання яблыкаў, але каля трэці, а гэта 50-60 тыс. тон мы сёння завозім, — канстатаваў прэм'ер-міністр. — У гэтым плане трэба рабіць пераарыентацыю ў двух напрамках: павінна павялічыцца колькасць прамысловых садоў, а таксама павінен быць сучасны ўзровень захоўвання». Інстытуты Нацыянальнай акадэміі навук вырашылі пытанне з забеспячэннем гаспадарак уласным пасадачным матэрыялам. Кіраўнік урада адзначыў таксама неабходнасць павелічэння аб'ёмаў прамысловай перапрацоўкі яблыкаў. «У агульным аб'ёме пладоў у таварным выглядзе рэалізуецца каля 60 працэнтаў, а 40 працэнтаў — гэта прамперапрацоўка, у тым ліку для вялікай прамысловасці», — паведаміў прэм'ер-міністр.

Крымінал

У Мінску двое рабаўнікоў напалі на краму

Адзін з іх хаваў твар пад маскай чорта

Дзёрзкае разбойнае нападзенне адбылося ўчора на адну са сталічных крам.

— У 12.15 двое маладых людзей, якім на выгляд 20-25 гадоў, здзейснілі напад на адну з крамаў па вуліцы Бялецкага ў Маскоўскім раёне Мінска. Пад пагрозай прадмета, падобнага на пісталет, яны заваладзелі выручкай і 10 блокамі цыгарэт, — расказалі нам у міліцыі.

Па ўсіх РУУС Мінска быў аб'яўлены план «Сірэна». Міліцыя атрымала прыкметы рабаўнікоў і па гарачых слядах імкнулася іх затрымаць. Адзін злачынца быў апрануты ў клятчатую карычневую байку з капюшонам, другі — ва ўсё чорнае. Адзін з нападнікаў, дарэчы, хаваў твар пад маскай чорта.

На момант здачы матэрыялу злачынцы не былі затрыманыя, а прэс-служба ГУУС Мінгарвыканкама ад каментароў адмаўлялася, пацвярджаючы факт нападзення.

Алена АЎЧЫННІКАВА.

«Праблемы атрымання альтэрнатыўнай інфармацыі ў Беларусі не існуе»

Медыйны рынак стабільны

Цяпер у Беларусі зарэгістравана 1390 друкаваных, 241 электронны СМІ, 9 інфармацыйных агенцтваў. «Калі гаварыць аб колькасных тэндэнцыях, то колькасць СМІ за апошнія гады вырасла нязначна: колькасць новых СМІ амаль роўная колькасці тых, хто вымушаны пакідаць медыйны рынак. Калі разглядаць сітуацыю па відах сродкаў масавай інфармацыі, то з'яўляецца больш новых часопісаў, бюлетэняў і каталогаў». «Такім чынам, колькасныя паказчыкі сведчаць аб стабільнасці медыйнага рынку Беларусі, яго ў большай ступені якаснага, а не колькаснага развіцця».

У Беларусі таксама распаўсюджваюцца больш як 4 тыс. замежных друкаваных СМІ, у першую чаргу расійскіх. На айчынным медыйным рынку прысутнічаюць выданні з Казахстана, ЗША, Вялікабрытаніі, Германіі, Францыі, Італіі, Нідэрландаў, Літвы, Польшчы, Латвіі, Фінляндыі. У сетках электрасувязі (кабельных, мабільных, эфірных і да т.п.) распаўсюджваецца каля 140 тэлепраграм замежнай вытворчасці, большасць з якіх таксама расійскія. Для прыцягнення англамоўнай аўдыторыі з чэрвеня гэтага года рэпартажы інфармацыйных выпускаў дублiруюцца бягучым радком на англійскай мове.

Стварэнне медыяхолдынгаў і выдавецкіх дамоў дапаможа павысіць канкурэнтаздольнасць СМІ

Стварэнне ўзбуйненых інфармацыйна-выдавецкіх структур — стратэгічны напрамак структурных пераўтварэнняў у сферы СМІ. Такі падыход прадугледжаны асноўнымі напрамкамі стратэгічнага развіцця галіны друку і сродкаў масавай інфармацыі на 2011—2015 гады, распрацаванымі Міністэрствам інфармацыі і ўзгодненымі ўрадам. Як адзначыў міністр, такія структуры будуць забяспечваць выпуск газет і часопісаў падобных тэматычных напрамкаў, а таксама галіновых СМІ. «Гэта дае магчымасць аптымізаваць расходы, сканцэнтраваць арганізацыйна-творчы і фінансавы патэнцыял. У выніку павышаецца канкурэнтаздольнасць СМІ як у змястоўным, так і ў эканамічным плане».

Друкаваныя дзяржСМІ не плануецца акцыяніраваць

«Мы будзем ісці не зусім па гэтым шляху», — сказаў ён. Цяпер не разглядаецца пытанне аб акцыяніраванні і далейшым продажы рэспубліканскіх газет. Цяпер абмяркоўваецца магчымасць узбуйнення друкаваных выданняў, стварэння выдавецкіх дамоў. «Іншая справа, што няма праблемы для кагосьці стварыць сродак масавай інфармацыі ў форме акцыянернага таварыства або якой-небудзь іншай форме гаспадарання. Але некалькі дзяржаўных выданняў усё роўна будзе. Гэта звычайная практыка, ва ўсякім разе, для постсавецкай прасторы». «Калі дзяржава не возьме на сябе ролю па падтрымцы выданняў для моладзі, на тэмы культуры, то яны проста знікнуць і не выжывуць. Таму пытанне аб акцыяніраванні выданняў не стаіць».

Неабходна развіваць падпіску на інтэрнэт-версіі СМІ

У гэтым годзе газетная папера падаражэла больш як на 60 працэнтаў, афсетная і мелаваная — амаль у 4 разы. У два разы павялічыліся і цэны на паліграфічныя паслугі — тут таксама высокая доля імпартнага складальніка. «Усё гэта не магло не паўплываць на эканамічнае становішча рэдакцый: расходная частка павялічылася вельмі істотна».

У цяперашніх умовах рэдакцыям неабходна дэталёва праанализаваць эканамічны складальнік сваёй работы, аптымізаваць штатны расклад, усе затраты, звязаныя з рэдакцыйна-выдавецкім працэсам. Трэба актыўна працаваць па пашырэнні выданняў, прыцягненні рэкламы, устанаўленні аптымальных цэн, якія даюць магчымасць атрымліваць нармальныя даходы, захоўваючы канкурэнтаздольнасць па цэнавым фактары, гэта значыць тыраж. «Безумоўна, трэба развіваць і такую форму, як падпіска на інтэрнэт-версіі, продаж інтэрнэт-кантэнту выданняў. Гэта дае магчымасць застрахавацца ад рызык, звязаных з падаражаннем паперы і друкарскіх паслуг. Да таго ж вэбтэхналогіі — найбольш перспектыўны напрамак развіцця СМІ, і тут вельмі важна не спазніцца, інакш можна прайграць у канкурэнтнай барацьбе».

Лічбавае вяшчанне будзе ўводзіцца паэтапна

Пераход на «лічбу» павінен быць ажыццёўлены да 2015 года згодна з рэалізуемай сёння Дзяржаўнай праграмай укаранення лічбавага тэлевізійнага і радыёвяшчання. «Пры гэтым адключэнне аналагавага вяшчання будзе праводзіцца паэтапна, каб пераход на лічбавае вяшчанне для насельніцтва не быў вельмі адчувальным». Прапанова Міністэрства сувязі і інфарматызацыі аб пачатку адключэння ў 2012 годзе аналагавага вяшчання абумоўлена ў першую чаргу тым, што сёння на тэрыторыі, дзе пражывае больш як 94 працэнты насельніцтва рэспублікі, ужо арганізавана вяшчанне ў фармаце DVB-T 8 тэлевізійных праграм: Першы канал, Лад, АНТ, СТБ, НТБ-Беларусь, РТР-Беларусь, 8 канал, Мір. «Тэлепраграмы ў лічбавым фармаце трансліруюцца паралельна з праграмамі ў аналагавым фармаце. Для арганізацыі такой трансляцыі (у двух фарматах адначасова) трацяцца немалыя сродкі. Гэта і паслужыла штуршком да больш актыўных дзеянняў у гэтым напрамку», — сказаў міністр інфармацыі.

Пытанне пераходу ў Беларусі з аналагавага на лічбавае тэлебачанне з'яўляецца даволі вострым. Так, для прыёму лічбавага сігналу неабходна спецыяльная прыстаўка. Аднак сучасныя тэлевізійныя прыёмнікі, як правіла, ужо маюць убудаваны модуль для прыёму лічбавага сігналу. «На жаль, айчынныя вытворцы тэлевізійнай тэхнікі своечасова не зарыентаваліся і спазніліся, на наш погляд, з асваеннем і выпускам прыёмнай апаратуры. Сёння сітуацыя выпраўляецца», — адзначыў Алег Праляскоўскі, дадаўшы пры гэтым, што вытворцы і гандаль прапануюць насельніцтву шырокі выбар сучасных мадэляў тэлевізараў і прыставак.

Дубліраваць «Тэлевяршыню» на рэгіянальным узроўні немэтазгодна

Да гэтай высновы Міністэрства інфармацыі прыйшло, прапрацаваўшы пытанне аб правядзенні нацыянальнага конкурсу на рэгіянальным узроўні, пасля дэталёвага вывучэння ўсіх нюансаў і магчымасцяў патэнцыяльных удзельнікаў. «Па-першае, гэта даволі затратнае мерапрыемства. Па-другое, і гэта, мабыць, галоўнае — для мясцовых тэлекампаній ужо сам удзел у рэспубліканскім фестывалі — добры стымул і прызнанне».

Міністр таксама закрануў тэму самаакупнасці раённых газет і рэгіянальнага тэлебачання. «Я заўсёды гаварыў і цяпер паўтару: самаакупнасць — не самамэта. Галоўнае — якасць, канкурэнтаздольнасць СМІ, змястоўны складальнік. СМІ павінны быць запатрабаваны аўдыторыяй, сучасныя, цікавыя і пераканаўчыя. Без гэтага не будзе тыражоў і рэкламы, а значыць, і эфектыўнай эканамічнай дзейнасці», — падкрэсліў Алег Праляскоўскі. Неабходна актыўна ісці ў інтэрнэт, асаблівую ўвагу ўдзяляць кадраваму патэнцыялу, прыцягваць маладых таленавітых журналістаў, здольных ісці ў нагу з часам, упэўнены ён.

«Што датычыцца самаакупнасці, то дзяржаўныя СМІ і сёння выглядаюць нядрэнна», — лічыць Алег Праляскоўскі. Па выданнях, якія фінансуюцца праз Міністэрства інфармацыі, працэнт акупнасці, нягледзячы на эканамічныя цяжкасці апошняга часу — рост цэн на паперу і паліграфічныя паслугі — па выніках I паўгоддзя 2011 года перасягнуў 81 працэнт. Колькасць рэдакцый мясцовых газет, якія працуюць з прыбыткам, складае 34, а сярэдні працэнт акупнасці па мясцовай прэсе складае больш як 85 працэнтаў. Сярод рэгіянальных тэлестудый самаакупнымі з'яўляюцца каля 80 працэнтаў.

БЕЛТА.

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

У ДТЗ у Крыме загінуў начальнік Лідскай ДАІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

У аўтамабілі знаходзілася трое мужчын: за рулём 34-гадовы сябар Вадзіма Дуброўскага, сам Вадзім і яшчэ адзін малады чалавек. Кампанія 19 жніўня выехала з Беларусі і накіроўвалася на адпачынак да мора.

— Я якраз учора там быў унізе, у бухце, купаўся. У момант, калі зверху пачуўся глухі грукат, падумалі, што гром ці яшчэ нешта. Потым на пляжы ўсе перапалохаліся, паўставалі... Жанчыны, якія былі ў вадзе, бачылі, як з абрыву ўпала машына. Усе пабеглі наверх дапамагаць, тэлефанавалі ў МНС... Хвілін праз 10 у бухту прыбег МНСнік і пытаў, ці бачылі мы мужчыну ў крыві, аказваецца, адзін з пасажыраў пабег у бок Новага Свету. Ці то ў шоку быў чалавек, ці то абмывацца пабег... — падзяліўся адзін з відавочцаў здарэння на сайце sandro.in.ua.

Калегі загінулага Вадзіма Дуброўскага расказалі, што лідская ДАІ ён узначаліў толькі летась. Яму было ўсяго 33 гады. У Вадзіма засталіся жонка і чатырохгадовая дачка.

Алена КРАВЕЦ.

Абзац

◢ **У сувязі з пачаткам навучальнага года ДАІ з 25 жніўня па 10 верасня правядзе спецыяльнае комплекснае мерапрыемства «Увага — дзеці!». Усім вадзіцелям у гэты час рэкамендуецца ехаць з уключаным блізкім святлом фар.**

◢ Незвычайная скульптура-фантан на тэму Купалля ўстаноўлена ў Маладзечне. Гэтая кампазіцыя сталічнага скульптара Уладзіміра Жбанова і архітэктара Марата Гроднікава зрабіла Маладзечна цэнтрам грамадскіх дыскусій, некаторыя жыхары нават збіралі подпісы супраць арыгінальнага твора, палічыўшы яго залішне адкрытым. У выніку доўгіх абмеркаванняў бронзава-гранітнаму праекту дадзена дабро. Скульптура-фантан задумана як сімвал сям'і. Скульптура ўяўляе сабой доўгавалосую дзяўчыну і маладога хлопца. Абедзве постаці выкананыя ў дынаміцы. Сюжэт навеяны старадаўнім абрадавым святам Купалле.

◢ **Мінская міліцыя затрымала 20-гадовага вядучага спецыяліста аднаго з буйных банкаў, які размалёўваў сцены будынкаў на вуліцах Рэвалюцыйная і Інтэрнацыянальная. Растлумачыць праваахоўнікам, навошта ён гэта рабіў, хлопец не змог. Днямі ў гэтым жа раёне быў затрыманы 18-гадовы кухар аднаго з рэстаранаў. Ён размаляваў сцены крамы на вуліцы Камсамольская.**

◢ Усяго з пачатку года на мяжы Беларусі і Літвы беларускія памежнікі зафіксавалі больш за 200 выпадкаў тытунёвай кантрабанды. Быў не дапушчаны незаконны вываз звыш 449 тыс. пачкаў тытунёвых вырабаў. Сёлета па-за пунктамі пропуску на беларуска-літоўскім участку са схованак або непасрэдна ў парушальнікаў канфіскавана каля 308 тыс. пачкаў.

◢ **Разлічваючыся ў краме за спіртное, хлопец выкраў сумачку касіра. У гэты ж дзень ён быў у судзе, дзе яго прысудзілі да штрафу за іншы крадзеж. Праваахоўнікі затрымалі маладога чалавека і падчас першапачатковых следчых дзеянняў адправіліся да яго дамоў. Убачанае там іх уразіла. Па ўсёй кватэры на газетах прасушвалася марыхуана. Таксама «трава» была ў шафе і канапе. Было знойдзена 1,56 кг марыхуаны. Кошт партыі ацэньваецца прыкладна ў $25 тыс. 24-гадовы непрацуючы жыхар сталіцы сеяў каноплі ў Гомельскай вобласці, а ўраджай прадаваў у Мінску.**

Поўны абзац

◢ Паліцыя Аўстраліі пачала расследаванне ў дачыненні былога кіраўніка прафсаюза медыцынскіх работнікаў пасля серыі абвінавачванняў на яго адрас. Крэйга Томсана вінавацяць у тым, што ён аплачваў паслугі прастытутак пластыкавай картай, якая належала прафсаюзу.

◢ **Мабільная праграма Melon Meter можа вызначыць спеласць кавуна па гуку, які атрымліваецца пры пастукванні па плоду. Для запісу гуку выкарыстоўваецца мікрафон смартфона. Праграма сумяшчальная з iPhone, iPad і iPod touch і распаўсюджваецца праз App Store па 1,99 долара.**

◢ У Краснаярску быў сарваны заплыў на гумовых жанчынах. Рашэнне аб адмене турніру прынялі мясцовыя эпідэміёлагі, якія выявілі, што вада ў Енісеі не прыдатная для купання. Аказалася, што вада ў рацэ забруджаная і колькасць мікраарганізмаў у ёй перавышае дапушчальныя нормы.

Паводле паведамленняў карэспандэнтаў «Звязды» і інфармагенцтваў.

Актуальна

Адваротны бок масавай вышэйшай адукацыі: ...НІХТО З БАЦЬКОЎ НЕ ХОЧА, КАБ ІХ ДЗІЦЯ АТРЫМЛІВАЛА РАБОЧУЮ ПРАФЕСІЮ

Кіраўнік сталічнай сістэмы адукацыі Уладзімір ШЧЭРБА на педагагічным форуме быў вымушаны канстатаваць, што пакуль што вырашальную ролю ў выбары выпускніком прафесіі і будучага месца навучання адыгрываюць яго бацькі. Разам з тым на пытанне, пастаўленае перад выпускнікамі і іх бацькамі наконт іх планаў пасля заканчэння школы, былі атрыманы адказы, якія не могуць не засмучаць. Ніхто з бацькоў (!) не хоча аддаваць сваё дзіця ва ўстанову прафесійна-тэхнічнай адукацыі і не хоча, каб яго дзіця працавала на прадпрыемстве. Сярод саміх выпускнікоў такое жаданне ёсць толькі ў 1 працэнта.

У 2009 годзе толькі 8,2 працэнта выпускнікоў агульнаадукацыйных школ паступілі ва ўстановы прафесійна-тэхнічнай адукацыі для атрымання рабочых прафесій, у 2010 годзе — 8,1 працэнта. На аснове агульнай базавай адукацыі паступілі ў прафтэхустановы ў 2009 годзе 11,5 працэнта выпускнікоў базавых школ, а ў 2010 годзе — 14,7 працэнта. На сёння ўкамплектавацца ўдалося не ўсім сталічным установам прафесійна-тэхнічнай адукацыі, таму набор у многіх з іх быў падоўжаны да 1 верасня.

— Пытанне напрошваецца само сабой. А хто будзе ўладкоўваць і развіваць наш горад? Мы ўжо не раз казалі, што трэба не толькі задавальняць адукацыйны заказ бацькоў, але і фарміраваць яго ў адпаведнасці з патрэбамі рынку працы і сацыяльна-эканамічнай сферы горада. Сёння больш як 70 працэнтаў выпускнікоў сталічных школ паступаюць у ВНУ і папаўняюць шэрагі мала запатрабаваных юрыстаў, эканамістаў, бухгалтараў, — дадаў Уладзімір Шчэрба. — Ёсць і яшчэ адна праблема — гэта замацаванне маладых спецыялістаў на першым працоўным месцы. Штогод 90 працэнтаў выпускнікоў сістэмы прафтэхадукацыі размяркоўваюцца і ім прадастаўляецца першае працоўнае месца, але гэта зусім не азначае станоўчую дынаміку насычэння рынка працы. Ужо праз год-два маладыя рабочыя пакідаюць прадпрыемствы і будоўлі, папаўняючы недзяржаўны сектар эканомікі. Толькі за два апошнія гады «страты» склалі больш як 600 чалавек. Акрамя сацыяльных, гэта цягне яшчэ і фінансавыя выдаткі. З 2008 па 2010 год было пададзена 439 іскаў аб спагнанні сродкаў за навучанне з выпускнікоў прафтэхустаноў, якія не адпрацавалі належны тэрмін па размеркаванні, але гэта ўсё роўна не вырашае праблему аднаўлення рабочых кадраў. Напэўна, не толькі сістэма адукацыі павінна несці за гэта адказнасць, але і заказчыкі кадраў: у першую чаргу гэта тычыцца будаўнічай сферы, дзе механізмы сацыяльных гарантый для моладзі пакуль не працуюць. Практыка паказвае, што маладыя спецыялісты замацоўваюцца там, дзе ў калектывах створаны спрыяльны маральна-псіхалагічны клімат, дзе плацяць больш і больш паважаюць працу, дзе праяўляюць пастаянны клопат аб умовах працы і побыту работнікаў.

Праблему стыхійнага выбару маладымі людзьмі будучай прафесіі закранула ў сваім выступленні і **дырэктар сталічнай сярэдняй школы № 25, дэпутат Мінскага гарадскога савета Марына ІЛЬНА**:

— Мы часта паўтараем, што ў настаўніцкай прафесіі не можа быць выпадковых людзей. На жаль, але ўхіл у бок масавай вышэйшай адукацыі прывёў да таго, што ў ВНУ на некаторыя педагагічныя спецыяльнасці паступаюць абітурыенты, якія набралі нізкія балы на цэнтралізаваным тэсціраванні. Галоўнае — быць залічаным у ВНУ. Пагадзіцеся, што ў такім выпадку складана гаварыць пра будучую прафесійную кампетэнцыю педагога. Аднак чым вышэйшая кампетэнцыя, тым вышэйшая і якасць адукацыі нашых з вамі дзяцей. Мы заўсёды вітаем маладых і энергічных настаўнікаў у нашай школе. Літаральна з першага працоўнага дня яны павінны ўключыцца ў інтэнсіўны рытм адукацыйнага працэсу, але ў многіх з іх яшчэ не хапае практыкі зносін з дзецьмі і бацькамі вучняў. Яны не могуць быць адразу класнымі кіраўнікамі. На мой погляд, павелічэнне практычнага складніка падчас падрыхтоўкі будучых настаўнікаў у ВНУ дапамагло б вырашэнню гэтай праблемы...

Надзея НІКАЛАЕВА.

(Пра іншыя праблемы, якія ўздымаліся на педагагічным форуме работнікаў сталічных устаноў адукацыі, чытайце ў наступных нумарах «Звязды».)

Канферэнц-зала

«НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ УКРАІНЫ БЫЛА ВЫПАКУТАВАНА МНОГІМІ ПАКАЛЕННЯМІ НАШАГА НАРОДА»

ГЭТЫЯ СЛОВЫ выказаў учора ў Нацыянальным прэс-цэнтры часовы паверааны ў справах Украіны ў Рэспубліцы Беларусь Аляксандр Сасюра. Там адбылася прэс-канферэнцыя «20 гадоў незалежнасці Украіны. Вынікі і перспектывы».

Сярод бясспрэчных дасягненняў гэтага вельмі няпростага для яго Айчыны перыяду дыпламат назваў стварэнне новага эканамічнага асяроддзя ў краіне, механізмаў рэгулявання гаспадарчай дзейнасці ва ўмовах рынку. Сёння больш за 70 працэнтаў эканомікі Украіны належыць да недзяржаўнай формы ўласнасці. А нацыянальная валюта — грыўна — выконвае ў поўнай меры свае ролю і функцыі, садзейнічае развіццю эканомікі, яе далейшай мадэрнізацыі.

Аляксандр Васільевіч супыніўся на тэме двухбаковага супрацоўніцтва з нашай краінай. На яго погляд, паспяхова працуе міждзяржаўная камісія, аб'ём гандлю Беларусі і Украіны сёлета можа дасягнуць максімуму і перабольшыць паказчыкі дакрызіснага 2008 года. Тады ўзаемны знешні гандаль склаў 5,3 млрд дол. ЗША, а сёлета па выніках першага паўгоддзя гандлёвы абарот паміж краінамі ўжо дасягнуў 2,7 млрд дол. ЗША. А гэта, па словах дыпламата, перавышае лічбы аналагічнага перыяду 2008 года. Аляксандр Сасюра адзначыў, што ўваходжанне Беларусі ў Мытны саюз кардынальна не паўплывае на ўзровень яе гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва з Украінай.

Разам з тым дыпламат адназначна заявіў, што Украіна не разглядае пытанне ўступлення ў Мытны саюз Беларусі, Расіі і Казахстана. Бо ўваходжанне ў Мытны саюз запатрабуе перагляду ад Украіны ўжо падпісаных ёю ў рамках Сусветнай гандлёвай арганізацыі дамоў з іншымі краінамі. «А на гэта ніхто не пойдзе», — гаворыць Аляксандр Васільевіч. Аднак, па яго словах, Мытны саюз уяўляе інтарэс для Украіны. Таму зараз ідзе сур'ёзны аналіз украінскімі экспертамі і аналітыкамі нарматыўнай базы Мытнага саюза, пошук верагодных шляхоў і магчымасцяў выкарыстання патэнцыялу саюза, тых формаў супрацоўніцтва, якія былі б карысныя як тройцы, так і Украіне. Праўда, удакладніць і канкрэтызаваць сваю думку (аб гэтым яго папрасіў карэспандэнт «Звязды») дыпламат адмовіўся, спаслаўся на складанасць сінхранізацыі заканадаўчых баз членаў саюза, цяжкасці ў вырашэнні спрэчных пытанняў. Карацей, Украіна пакуль уважліва назірае за тым, што атрымаецца з Мытнага саюза.

Усе ці амаль усе 20 гадоў незалежнасці Украіны былі насычаны канфліктамі, нястомнымі спрэчкамі, высвятленнем адносін з Расіяй па розных праблемах і пытаннях, але больш за ўсё з-за цэн на газ. «Блакітнае паліва» ўвогуле стала своеасаблівай пасткай для краіны і яе палітычных лідараў. Газ прывёў за краты «памяранцавую прынцэсу», былога прэм'ер-міністра і цяперашняга кіраўніка Блока Цімашэнкі і партыі «Батькивщина» Юлію Цімашэнку. Яна трапіла пад арышт за парушэнне судовых працэдур (да гэтага экс-прэм'ер знаходзілася пад падпіскай аб нявыездзе). Цімашэнку вінавацяць у перавышэнні паўнамоцтваў пры заключэнні газавых кантрактаў з Расіяй у 2009 годзе і нанясенні буйнай шкоды дзяржаве. Сама яна абвінавачванні ў свой адрас лічыць палітычным праследам, заяўляе аб пагрозе для свайго здароўя і жыцця, якая нядаўна ўзнікла ў час яе зняволення ў следчым ізалятары.

Мы спыталі, што думае на гэты конт часовы паверааны? Бо Цімашэнка належыць да той кагорты яркіх, харызматычных, самабытных палітыкаў, якіх дало свету мінулае 20-годдзе існавання незалежнай Украіны. Як сапраўдны дыпламат, Аляксандр Сасюра спачатку адзначыў, што ўпершыню ў гісторыі Украіны дзяржаўны чыноўнік такога ўзроўню, былы кіраўнік урада трапіў на лаву падсудных. Натуральна, гэта рэзанансная падзея сусветнага маштабу, за якой сочаць як на радзіме Цімашэнкі, так і за яе межамі. Аляксандр Сасюра выказаў упэўненасць у тым, што тыя, каму трэба, ва ўсім разбяруцца і хутка пазнаёмяць з аб'ектыўнай інфармацыяй пра стан здароўя экс-прэм'ера, ступень яе віны ці ўвогуле невінаватасці. Са свайго боку дададзім, што голымі рукамі ўзяць «памяранцавую прынцэсу» будзе вельмі няпроста. Яна раней ужо прайшла праз абвінавачванні Генеральнай пракуратуры ў кантрабандзе і службовых падробках, праз арышт і нават месячнае зняволенне. На яе завялі, а потым закрылі крымінальную справу ў Расіі.

На прэс-канферэнцыі стала вядома, што Аляксандру Сасюру засталося не доўга выконваць абавязкі часовага паверанага ў справах Украіны ў Рэспубліцы Беларусь. Да нас хутка прыедзе новы пасол Украіны ў Беларусі Віктар Ціханаў. Указ аб яго прызначэнні напярэдадні падпісаў прэзідэнт Віктар Януковіч. У Мінск новы пасол з'явіцца недзе ў першай палове верасня. Часовы паверааны выказаў упэўненасць у тым, што чалавек з такім вялікім жыццёвым і працоўным досведам, як Віктар Ціханаў, здолее надаць новы штуршок украінска-беларускаму ўзаемадзеянню ў розных сферах. Новы пасол мае эканамічную і юрыдычную адукацыю, у свой час кіраваў прамысловымі прадпрыемствамі Луганскай вобласці, узначальваў Луганскую абласную дзяржаўную адміністрацыю, выбіраўся народным дэпутатам Вярхоўнай Рады Украіны двух скліканняў ад Партыі рэгіёнаў. У цяперашнім урадзе Мікалая Азарава перад пераходам на дыпламатычную работу займаў пасаду віцэ-прэм'ер-міністра — міністра рэгіянальнага развіцця, будаўніцтва і жыллёва-камунальнай гаспадаркі.

Леанід ЛАХМАНЕНКА.

«ГАЙДА НА АПОШНІЯ ШКОЛЬНЫЯ ЗАКУПКІ!»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Для старэйшай школы прапануюцца заплечнікі большага памеру, з большай колькасцю фурнітуры (карабінчыкі, засцёжкі). Рукзакі з мяккай спінкай мыюцца ў пральнай машыне, вільгацеўстойлівыя. У модзе сумкі і заплечнікі з брызенту. Сярод новых мадэляў — трохвугольныя рукзакі. Старшакласніцы аддаюць перавагу сумкам са штучнай скуры. Сёння яны каштуюць ад 100 да 180 тысяч (для параўнання: летась каля 85). Самы ж дарагі заплечнік для старэйшых вучняў каштуе 180 тысяч. Айчынныя школьныя сумкі, нягледзячы на тое, што каштуюць танней за замежную прадукцыю, больш надзейныя, яны зробленыя з якасных тканін, маюць лепшую фурнітуру.

Далей спрабую высветліць, колькі трэба мець грошай, каб напоўніць ранцы ўсім неабходным, і іду на стэнд з канцтаварамі. Дырэктар крамы «Канцтавары», што знаходзіцца на праспекце Пушкіна, Таццяна Ярашэўская, ацэньвае набор першакласніка (ад рукзака да гумкі) у 500 тысяч:

— Кошты моцна памяняліся. Безумоўна, беларускія тавары набываць выгадней. Але, на жаль, аднымі беларускімі таварамі мы зараз, як і ў мінулым, так і ў пазамінулым годзе, набор першакласніка не збяром. Фламастары, алоўкі, нажніцы беларускі вытворца не выпускае, затое айчынныя папяровыя тавары ў нас добрай якасці і па добрым кошце. Беларускія гуаш, акварэль нядрэнныя, але сам дызайн трэба разглядзець, каб дзіцяці было прыемна ўзяць гэта ў рукі і карыстацца такой прадукцыяй. Пеналы беларускія — адны пластмасавыя, куды гэта варта.

Сшыткі мяняюцца кожны год, сёлета ў нас прадстаўлена 70 працэнтаў новых вокладак сшыткаў, прычым гэта і беларускія тавары. Па коштах і па знешнім выглядзе вельмі добра вылучыўся Добруш. У нас ёсць выдатныя беларускія сшыткі за 800 рублёў. Есць і вельмі прыгожая прадукцыя. Але вокладка — можа і не галоўнае ў сшытку, вы звярніце ўвагу, што за вокладкай. Не заўсёды ў тым сшытку, што вы бераце за тры тысячы, пабачыце ўнутры добрую паперу. Якасць паперы ў расійскіх сшытках куды горшая, чым у беларускай прадукцыі. Гэтая статыстыка на працягу апошніх гадоў 6. Таму ў нас у краме і ўведзена самаабслугоўванне, каб пакупнік змог тавар узяць у рукі, добра разгледзець яго. Беларуская папяровая прадукцыя цудоўная, паглядзіце на беларускія дзённікі.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

— Ці заўважана, што сёлета бацькі да школы пачалі закупацца загадзя?

— Людзі пайшлі толькі зараз. Але так было заўсёды, статыстыка на працягу 15 гадоў паказвае, што ў асноўным людзі закупляюцца ў апошнія дні перад школай, з 27 жніўня па 10 верасня — самы пік продажу. Усё як звычайна, толькі змяніліся цэны. Але затраты на школьныя тавары могуць быць рознымі. Усё залежыць ад таго, на якія выдаткі гатовы пакупнік. Калі ручка каштуе ад тысячы да дзвюх з паловай, ужо ёсць вар'іраванне. Але мяне здзіўляе, калі некаторыя бацькі прыходзяць у жах ад цэн. Сёлета я, збіраючы дзіця ў трэці клас, патраціла ўсяго 60 тысяч. У мяне дзіця вельмі акуратна ставілася да сваіх рэчаў, што насіла летась. Гэта закладзена мной, што ўсё трэба берагчы. Трэба так выхоўваць сваіх дзяцей, каб леташнія рэчы служылі ў гэтым годзе.

— Ад цэн у шоку, — дзеліцца ўражаннямі маці трэцякласніка Вольга Танковіч. — Што і гаварыць, калі касцюм каштуе 240 тысяч, я купляла дзіцяці абутак на мінулым тыдні: 206 — 266 тысяч каштуе наша выдатная «Марка», я знайшла па старым кошце «Шагавіту», купіла 4 пары ў запас, перарасце дзіця ці не — не ведаю. Вось неблагія пеналы, мне тлумачылі, што добрыя — з кардоннай пракладкай, сын аднасіў год, і яшчэ на гэты год пакінула. Гляджу на беларускія і расійскія тавары, пакуль большы выбар па тых жа сшытках не на карысць беларусаў. Цудоўныя сшыткі вырабляе фабрыка каляровага друку, толькі чамусьці ў крамах я іх рэдка бачу. У нас добрыя дзённікі, ці вось глядзіце, які цудоўны беларускі сшытак для запісу замежных слоў. Толькі чамусьці на такія тавары рэдка можна натрапіць у краме...

Але з якім бы жахам мы ні глядзелі на кошты, усё ж пайсці без пакупак з выставы не атрымаецца. Я спрабую падлічыць, у колькі мне абыдзецца проста дакупіць неабходныя рэчы для свайго вучня. Напрыклад, алоўкі, фламастары, вокладкі, ручкі засталіся з мінулага года. Але блок для малявання, пластылін, акварэль, каляровую паперу і сшыткі давядзецца закупляць пры любым раскладзе, высахла старая гуаш. І ўжо сотні няма.

Плюс на выставе трапляюцца рэчы, якія ну проста хочацца набыць дзіцяці: сімпатычныя алоўкі, ручкі і новая гумка — гэта яшчэ больш дзесяці. А яшчэ ўдалося знайсці і танныя гольфікі за 20-30 тысяч. Эх, калі там зарплата? — мне яшчэ малодшае дзіця ў садок збіраць...

Алена ДЗЯДЗЮЛЯ.

ИЗВЕЩЕНИЕ

о проведении открытого аукциона по продаже земельных участков в частную собственность для индивидуального жилищного строительства в д. Завадино, д. Заславки, д. Несино

Организатор: Бобровский сельский исполнительный комитет

Лот	Месторасположение земельного участка, его площадь и кадастровый номер	Целевое назначение земельного участка	Условия и ограничения, инженерно-геологические условия	Расходы по подготовке и изготовлению документации	Начальная цена, рублей	Сумма залога, рублей
1	д. Завадино, площадь 0,2200, кадастровый номер 222782503301000037	Для размещения объектов усадебной застройки (строительства и обслуживания жилого дома)	2. Водоохранная зона водных объектов вне прибрежных полос (озеро Мугирино) 6. Охранная зона линии электропередачи напряжением до 1000 В	1323170	3000000	300000
2	д. Завадино, площадь 0,1914, кадастровый номер 222782503301000041	то же	2. Водоохранная зона водных объектов вне прибрежных полос (озеро Мугирино)	1109297	10000000	1000000
3	д. Завадино, площадь 0,2365, кадастровый номер 222782503301000042	то же	2. Водоохранная зона водных объектов вне прибрежных полос (озеро Липно)	1109297	7000000	700000
4	д. Заславки, площадь 0,1785, кадастровый номер 222782504701000031	то же	2. Водоохранная зона водных объектов вне прибрежных полос (озеро Урода)	1109297	10000000	1000000
5	д. Несино, площадь 0,2126, кадастровый номер 222782507101000058	то же	2. Водоохранная зона водных объектов вне прибрежных полос (озеро Несино) 6. Охранная зона линии электропередачи напряжением до 1000 В	1109297	5000000	500000

Инженерно-геологические условия будут определены на стадии производства проектно-изыскательских работ.

1. Аукцион состоится **27 сентября 2011 года** в 14.00 по адресу: Витебская обл., Лепельский р/н, аг. Боброво, ул. В. Маргевич, д. 9.

2. Заявления от граждан Республики Беларусь на участие в торгах принимаются по рабочим дням с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 по адресу: Витебская обл., Лепельский р/н, аг. Боброво, ул. В. Маргевич, д. 9. Последний день приема заявлений **21 сентября 2011 года.**

3. Для участия в аукционе необходимо предоставить копию документа, содержащего его идентификационные сведения, без нотариального засвидетельствования; представителем гражданина — нотариально удостоверенную доверенность, а также предъявляется паспорт или иной документ, удостоверяющий личность, и копии платежных документов, подтверждающих уплату залога на расчетный счет 3641319011010 в ЦБУ № 211 филиала № 214 ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Лепель, ул. Гагарина-1, МФО 660, УНП 300039760.

Получатель — Бобровский сельский исполнительный комитет.

4. Не допускается начало торгов по начальной цене.

5. Оплата стоимости предмета аукциона, расходов по организации и проведению аукциона, расходов по подготовке и изготовлению документации, расходов на публикацию в средствах массовой информации, подлежащих возмещению победителем, осуществляется в течение 10 рабочих дней со дня принятия решения о предоставлении (передаче в частную собственность) победителю аукциона земельного участка.

6. Всем желающим предоставляется возможность предварительно ознакомиться с документами и земельным участком в натуре.

Контактные телефоны: 8 (02132) 2 91 38, 2 91 45, 8 (029) 133 31 02.

ТАТАВА ДАЧУШКА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Ілья Абрамавіч Інашвілі родам са старажытнай сталіцы Грузіі Мцхеты. Але ён вельмі любіць Беларусь, яшчэ з тых часоў, як служыў тут у войску пад Навапалацкам. І пасля арміі вельмі часта прыязджаў, каб наведаць сваіх саслужыўцаў — сяброў. У адзін з такіх прыездаў даведаўся, што пачалася абхазская вайна. Дакладна не было вядома, што адбываецца ў Грузіі, вось сябры і прапанавалі застацца ў Беларусі, пакуль там усё супакоіцца і неяк вырашыцца. Ён і застаўся, уладкаваўся на працу. З тых часоў і жыве тут — ужо 19 гадоў. У Нясвіжы жыў нейкі час, працаваў у Доме піянераў, вучыў разьбе па дрэве дзяцей. Але жыццёвыя абставіны мяняліся, Ілья Інашвілі пераязджаў у іншы горад, але не пакідаў краіну, і неўзабаве вырашыў атрымаць грамадзянства Беларусі.

Больш за пяць гадоў таму ў Мінску ён пазнаёміўся з Людмілай Міхеенка. Ілья Інашвілі на той час быў свабодным мужчынам. Людміла таксама — не так даўно развіталася з першым мужам, мела дачку. Як кажуць — сустрэліся дзве самоты. Сталі жыць разам. Але рэгістраваць адносіны не сталі, бо кожны з іх ужо ведаў, што самі па сабе штампы, на жаль, не здольныя захоўваць чалавечыя адносіны. У кастрычніку 2005-га ў Ільі і Людмілы нарадзілася агульная дачка.

Ілья быў на сёмым небе ад радасці. Яго сын ужо быў дарослым, яны жылі ў розных гарадах, а тут маленькая з'явілася ўжо ў даволі познім узросце ды стала для яго сэнсам жыцця. Новаспечаныя бацькі разам пайшлі дзіця рэгістраваць па месцы жыхарства Людмілы — яна тады была прапісана ў Хоцілах. Але ў сельсавеце іх чакаў шок: дзіця не можа быць зарэгістравана на Інашвілі, таму што ў маці няма штампа аб разводзе. Людміла сказала, што ў яе ёсць рашэнне суда аб разводзе. Але ёй патлумачылі, што пры адсутнасці штампа яна ўсё роўна не лічыцца разведзенай. А значыць, дзіця можа быць запісана толькі на яе афіцыйнага мужа... Штамп аб скасаванні шлюбу Людміла ўсё ж паставіла, але ў снежні 2005 года.

— Нам сказалі, што па заканчэнні года мы можам падаць у суд і аспрэчыць запіс аб бацьку, — гаворыць Ілья Інашвілі. — Мне было вельмі крыўдна, хацелася, каб дачку запісалі грузінкай. Каб зрабіць запіс аб нацыянальнасці, мне сказалі, што трэба патрэбна маё пасведчанне аб нараджэнні. Але яно згубілася, і яго трэба было аднаўляць, ехаць у Грузію (магчымасці такой не было) ці прасіць родных. І закруцілася... А час ішоў, і гэта была ўжо крыху позна. [illegible] Мы пераехалі ў Лагойскі раён, пасяліліся ў вёсцы Сёмкава. Год праляцеў, два...

Ілья Інашвілі гаворыць, што ў той час яны вельмі цяжка жылі: Людміла сядзела з малым дзіцём, ніхто дапамагаць не мог. Лішніх грошай не было, [illegible] калі ў краме ім хлеб давалі пад распіску. А каб ісці ў суд — трэба былі грошы. На мерках вясковых жыхароў, зусім не малыя.

Як дзіцяці споўнілася тры гады, маці пайшла працаваць у калгас. Атрымала кватэру. Ілья Інашвілі таксама там прапісаўся, хоць яны па-ранейшаму заставаліся ў грамадзянскім шлюбе. Дзяўчынку аддалі ў дзіцячы садок. Вось тады самое жыццё прымусіла Ілью Абрамавіча задумацца пра тое, як жа афармлена яго дачка.

— Калі я гляджу на сваю дачку, то бачу, што гэта мая копія, — гаворыць Інашвілі. — Але мне было балюча, калі ў садку я забіраў дзяўчынку з іншым прозвішчам. І для яе гэта было незразумела.

Бацька вырашыў, што без садка яны абыдуцца, ён сам будзе глядзець за дачушкай, знойдзе для гэтага магчымасці. Сёлета мама дзяўчынкі знайшла нядрэнную працу пад Мінскам, жыве там у сястры. А калі ёсць час, у выхадныя, яна прыязджае ў Сёмкава да Марыны, якая ўвесь час знаходзіцца пад апекай бацькі.

Ён мэтанакіравана пачаў займацца афармленнем Марыны. Напісаў заяву ў Лагойскі суд. Там адказалі: трэба падаваць у суд па месцы жыхарства адказчыка, гэта значыць, былога мужа Людмілы, які прапісаны ў Быхаўскім раёне. Разам з Людмілай яны накіравалі іскавую заяву ў Быхаўскі суд аб выключэнні звестак аб бацьку ў актавым запісе дзіцяці. Справу разгледзелі. Разгледзеўшы абставіны справы, суддзя Малашонак Ірына Міхайлаўна вынесла рашэнне: іск не задаволіць. Такім чынам бацькам Марыны быў прызнаны Міхеенка Уладзімір Васільевіч.

Магчыма, нашым чытачам гэтае рашэнне пакажацца дзіўным, але яно грунтуецца на законе! Таму што для падачы такіх заяў вызначаны дакладны тэрмін — год. А ў гэтым выпадку ён даўно прайшоў...

— Дзіўна, але калі б я сказаў, што ўсе гэтыя гады не ведаў пра сваю дачку, а толькі нядаўна даведаўся, то справа магла б павярнуцца інакш... — ледзь не плача Ілья Абрамавіч.

Шчыра кажучы, я першы раз бачу мужчыну, які так зацікаўлены ў дзіцяці. Давайце прызнаем: часцей даводзіцца чуць пра гісторыі, калі мужчыны, даведаўшыся пра дзіця, наадварот, імкнуцца збегчы. Праўда, час ад часу грамадскае абмеркаванне выклікае гісторыя якога-небудзь таты, які дабіваецца права пакінуць дзіця з сабой пасля разводу. Таму што ў нас усё ж і роўнасць перад законам паміж мужчынамі і жанчынамі, але калі справа заходзіць пра дзяцей, то жанчыны аказваюцца «больш роўнымі». І гэта ў сітуацыях законных. А тут тата аказаўся па-за законам, але, хоць і позна, імкнецца паправіць сітуацыю. Толькі вось атрымаўшы адмову ў судзе адзін раз, бацька зрабіў яшчэ крок, каб канчаткова не адрэзаць сябе ад дзіцяці. Інашвілі хоча ўсё-такі дабіцца праўды і шукае законныя шляхі для гэтага. Таму і пайшоў на генетычную экспертызу, сам, вырашыўшы, што яе вынікі расставяць усе кропкі над і. Аказалася, што ў яго выпадку такая экспертыза... абсалютна ні на што не ўплывае! Усё ізноў упіраецца ў той пункт, згодна з якім маці дзяўчынкі на момант яе нараджэння афіцыйна была ў шлюбе. Вось што цікава: наш закон прадугледжвае, што маці, якая не ў шлюбе, можа праз суд даказваць, хто бацька, і тады вынікі генетычнай экспертызы ўлічваюцца, не зважаючы на тое, ці жадае таго мужчына. А мужчына, які не ў шлюбе, не можа даказаць такім жа чынам бацькоўства, калі маці дзіцяці ў шлюбе. Што ж тады ён можа, каб стаць бацькам па законе?

— Уласныя правы на дзіця можна прад'явіць толькі ў тым выпадку, калі запіс аб бацькоўстве праведзены ў адпаведнасці з артыкулам 55-м Кодэкса РБ аб шлюбе і сям'і, гэта значыць, калі маці не ў шлюбе, — патлумачыла Святлана Валянцінаўна Ковалі, загадчык юрыдычнай кансультацыі Лагойскага раёна. — У такім выпадку ім трэба аспрэчваць менавіта запіс. Інашвілі ўжо згубіў права на гэта. Аднак былы муж маці Марыны можа зрабіць гэта. Калі ён запісаны бацькам, можа падаць такі іск. Яны зрабілі памылку: ім трэба было ўсім прыйсці ў загс на рэгістрацыю дзіцяці — і мужу, і маці, і сапраўднаму бацьку. І тады можна было зарэгістраваць дзяўчынку на Інашвілі. Зараз, бадай, адзіны варыянт — сабрацца ўсім трох разам, каб вырашыць пытанне.

Ілья Абрамавіч зрабіў усе для гэтага захады — амаль цэлае расследаванне правёў, каб знайсці таго мужчыну. Былы муж Людмілы не жыве ў Беларусі, з'ехаў на заробкі. Ілья знайшоў яго родных — сястру, брата, здабыў нумар мабільнага тэлефона. Адзін раз яму пашанцавала: Інашвілі патлумачыў сітуацыю, прапанаваў афармляць дзіця, да якога Уладзімір Васільевіч не мае дачынення. Трэба было, каб ён даслаў пэўныя дакументы і пісьмовую згоду, што не супраць выключэння запісу аб бацькоўстве. Ілья чакаў. Аднак час ішоў, а ён так нічога і не атрымаў. Але, калі стаў тэлефанаваць зноў, слухаўку ніхто не здымаў. [illegible]

Здавалася б, Уладзіміру Міхеенку самому важна, каб на ім не «віселі» чужое дзіця. Але людзі, не разабраўшыся, могуць па-рознаму рэагаваць на нечаканыя навіны. Па-рознаму могуць і расставацца пры разводзе. Бывае, што потым ні бачыць, ні чуць нічога адно пра аднаго наогул не хочуць. А тут столькі клопатаў: дакументы збіраць, грошы траціць...

Для Інашвілі гэта, бадай, тупік. Ён не ведае, як яму дзейнічаць далей, каб не нашкодзіць і сабе, і іншым. Юрысты прапаноўвалі варыянты, але ніводзін з іх не прыйшоўся яму па душы. [illegible]

Атрымліваецца, каб даказаць справядлівасць, трэба неяк выкручвацца і ісці на хітрыкі?

— Калі я вінаваты, то пасадзіце мяне ў турму. Але не пазбаўляйце мяне дачкі! — гаворыць Ілья Інашвілі. — Я хацеў бы, каб маё дзіця ведала, адкуль яе карані, пазнаёмілася з роднымі ў Грузіі. Але я з ёй нават не магу нікуды выехаць. Зусім мала часу засталася да таго моманту, калі ёй ісці ў школу. Колькі блытаніны будзе, таму што яна ведае, чыя дачка...

«Марына Ільінічна Інашвілі», — чытаю я ў пасведчанні аб хрышчэнні і здзіўляюся: як такое стала магчыма?

Валянціна Тышко, хросная маці Марыны, пацвярджае:

— Калі дзіця ў царкве хрысцілі, то Ілья сказаў: «Дзяўчынка не можа насіць прозвішча іншага бацькі. Яна павінна насіць маё прозвішча, таму што я бацька». Як бацька ён цудоўны. Дзяўчынка яго вельмі любіць.

Фота Паўла БЕРАСНЕВА.

Бога не падманеш. І ён прымае людзей такімі, якія ёсць. З няроўным і складаным жыццём. З заблытанымі абставінамі — перад ім усе вузлы развязваюцца самі. З памылкамі, якія людзі магчымі нарабіць у жыцці. Галоўнае — каб прызналі іх і захацелі выправіць. Зрабіць гэта перад Богам ніколі не позна.

З законам больш складана. Яго пішуць і ажыццяўляюць людзі, якія не ўсведамляюць, а таму патрабуюць доказаў, пацвярджэнняў, дакументаў. Закон — гэта свайго роду «правілы гульні» ў чалавечых стасунках, якія прымаюцца ў грамадстве. Ён служыць для таго, каб дапамагчы чалавеку ажыццяўляць яго правы, вырашаць складаныя сітуацыі. І паколькі мяняецца грамадства, мяняецца сам чалавек, умовы яго існавання, працы, то законы чалавечага свету могуць мяняцца з часам. Сёння псіхолагі адзначаюць трансфармацыю сямейных адносін, і мы ведаем, што ўсё больш распаўсюджваюцца грамадзянскія шлюбы. Гэта значыць, што наконт дзяцей можа быць больш спрэчных сітуацый. Закон павінен рэагаваць на жыццё — змяненнямі, якія ўносяцца заканадаўцамі. Напрыклад, ёсць магчымасць рэгістрацыі дзіцяці па заяве маці, што яе муж не з'яўляецца бацькам. Але нават пры такім раскладзе не абышлося б без слова былога мужа, якое ў іх становішчы атрымаць складана.

Чыста па-чалавечы вельмі шкада Ілью Інашвілі. Ніхто ніколі не ведае наперад, дзе спатыкнецца, інакш саломкі б падклаў. Яны — простыя, вясковыя людзі, якія жылі сабе, для іх саміх усё было відавочна і зразумела. Нічога дрэннага не рабілі, дзіця чакалі, гадавалі, любілі. І няма такога закона, які забараняў бы гэта рабіць. Тым больш, што дзеці ў свет прыходзяць не ўзгадняючы час свайго з'яўлення з выхадам пэўных заканадаўчых актаў, а таму, што іх час надышоў. І як ты ім патлумачыш, што нарадзіліся «не па правілах»?

Вядома, усіх жыццёвых сітуацый наперад прадугледзець законам немагчыма. Але, напэўна, могуць быць нейкія выключэнні, якія трэба разглядаць асаблівым чынам ці зноў і зноў удасканальваць заканадаўства — асабліва тады, калі яно тычыцца дзяцей. Каб яны ўсё астатняе жыццё не неслі адказнасці за колішнія памылкі дарослых — сваіх і чужых.

— Татачка, глядзі, які я дом намалявала, — паказвае Марынка аркуш паперы. Яе дом надзейны, з адчыненым светлым акном, з трывалым дахам, праз які не пройдзе ніводная кропля дажджу. Дзяўчынка ўсміхаецца. Не ведаю, ці здолее хто-небудзь абараніць гэтую ўсмешку ад далейшых траўмаў і ўзрушэнняў, кпінаў, калі іншыя будуць называць яе тату чужым дзядзькам. Няўжо гэта справядліва?

Людміла МІХЕЕНКА: «МАРЫНА СТАЛА ДЛЯ ЯГО СЭНСАМ ЖЫЦЦЯ»

ЛЮДМІЛА працуе зараз у агракамбінаце «Ждановічы». Зарабляе неблагія грошы: на старэйшую дачку, якая падрасла, вучыцца. А пра Марыну ў вёсцы тым часам Ілья клапоціцца — бацька ж.

— Чаму атрымалася, што ў вас не быў афармлены развод з першым мужам?

— Рашэнне аб разводзе было ў 1998 годзе, я ведала, што разведзеная паводле яго. Але штамп у пашпарце я не ставіла. Ён мне быў непатрэбны. Я ні з кім не збіралася жыць. А тут атрымалася так нечакана... Мы пачалі жыць разам. Спачатку я не збіралася заводзіць дзяцей. Але калі зацяжарала, то вырашыла нараджаць. Я ж не ведала, што калі дзіця народзіцца, то на яго рэгістрацыю могуць паўплываць такія тонкасці.. Я вельмі прасіла, каб яе зарэгістравалі як Інашвілі, але сказалі, што закон не дазваляе.

— Ваш першы муж ведаў, што вы нарадзілі?

— Не, не ведаў. Я яго не бачыла з тых самых часоў, як з'ехала. Неяк размаўляла з ім па тэлефоне, калі мне трэба было ў сваю кватэру прапісацца ў Быхаве. Але пра другое дзіця нават не казала.

— Ваш былы муж у быхаўскай кватэры прапісаны, пражывае?

— Ён прапісаны, але не пражывае. Я і замкі памяняла пяць гадоў таму, і ён там ні разу не быў. І ключа ён не браў. Мы разам будавалі кватэру, але ён там ужо даўно не жыве.

— Вы атрымлівалі ад яго аліменты на старэйшую дачку?

— Ён шмат гадоў з'яўляўся даўжніком. Яго праз расійскі суд шукалі. Аліменты мне яшчэ ў мінулым годзе ішлі з Расіі. Дзе ён зараз, я не ведаю.

— Які бацька Ілья Інашвілі?

— Вельмі добры. Яна яго слухаецца, ён яе дрэннаму не вучыць. Выхаваная дзяўчынка. Я адна б так яе не выхавала. Ён выдатна глядзіць сваё дзіця. Маю так не глядзеў, калі мы разам жылі, яны не знайшлі агульную мову. А Марына — абсалютна яго дачка, ні ў каго нават пытанняў не ўзнікае. Нават я так не дагледжу яе, таму што вельмі стамляюся на працы. Я прыязджаю — прыбіраю, мыю, казку магу пачытаць на выхадных. На большае сіл не хапае. У мяне цяпер цяжкая праца, адзін выхадны дзень. Затое вельмі добры заробак. Хачу, каб мае дзеці не цярпелі, яны не будуць галодныя і распранутыя хадзіць. У мяне дзве дачкі, я іх абедзвюх люблю. Зімой у мяне адпачынак, я паеду дамоў, у вёску. Я маці неблагая.

— Як вы ставіцеся да таго, што Інашвілі зараз змагаецца за бацькоўства?

— Гэта ж яго дзіця. Гэта яго кроў. Яна на яго падобная. Яна грузінка. Ён паставіў такую мэту, каб яе на сябе аформіць — няхай афармляе. Я сказала, што хоча афармляць — няхай робіць гэта сам. Я падпішу ўсе паперы. Няхай яна будзе Інашвілі. Хоць мне ўсё роўна. Яна, як і я, Міхеенка, яна мая дачушка — я люблю яе. Але буду любіць і калі стане Інашвілі. У яго тут нікога няма. Старэйшы сын ужо дарослы, жыве ў Нясвіжы. Добры хлопец, ён прыязджаў да нас. Але Марына зараз — сэнс татавага жыцця. І рэгістрацыя дачкі стала справай яго жыцця.

ЗАКОННЫ ЦІ САПРАЎДНЫ?

Я не бачыла і не ведаю Міхеенку Уладзіміра Васільевіча, але яго бок у гэтай справе абмінуць не мела права. Тэлефанаванні на мабільны нічога не далі — доўгія гудкі, але ніхто так і не адказаў. Згубіўшы надзею паразмаўляць, даслала sms-ку, дзе патлумачыла сутнасць справы. Але ніхто не адгукнуўся. Магчыма, хібы сувязі. Ці здарылася што? Вырашыла патэлефанаваць Віктару Васільевічу Міхеенку, які жыве ў вёсцы ў Быхаўскім раёне, каб падказаў, як звязацца з братам?

— Ён у Расіі. Жыве там даўно, гадоў 7-8, можа трохі меней.

— А ў яго там сям'я іншая ці ён адзін жыве?

— А хто яго ведае... Адкуль я магу ведаць?...

— Гэта ж брат ваш родны... Няўжо не кантактуеце?

— Дык кантактавалі. А пасля званкоў, якія былі з Беларусі, мы ўжо і не кантактуем. Не бярэ трубку, і ўсё.

— Магчыма, дапаможаце яго адшукаць?

— Я не ведаю, там нейкая фірма, ён працаваў, яна развалілася. Ён у другой фірме, недзе за Піцерам....

— Ён жа разумее, што гэта не яго дзіця?

— Вядома, разумее, што ён, малы дзіцёнак? А чаго гэта яны зарэгістравалі на яго?..

Спрабую патлумачыць, што гэта атрымалася... згодна з законам. Але можна выправіць сітуацыю. Калі не ён сам, то брат можа прадстаўляць яго інтарэсы ў судзе.

— А якія я маю да гэтага адносіны?..

Размова была скончана — зусім не па маім жаданні. Што рабіць: людзі часта напружваюцца і палохаюцца, калі ад іх нешта хочуць. І могуць хаваць галаву ў пясок. Ці калі па-беларуску: хаваюцца ў бульбу, не разабраўшыся нават, ад чаго. Няўжо дзіця — гэта так страшна?

«ГАРАЧЫ» 287 17 41

«ПРАПАНУЮ АДЗІН СА СПОСАБАЎ ПРЫЦЯГНЕННЯ ВАЛЮТЫ НАСЕЛЬНІЦТВА...»

НАШ даўні чытач мінчанін Уладзімір Андрэевіч Навуменкаў, як мы ўжо неаднойчы заўважалі, чалавек з актыўнай грамадзянскай пазіцыяй. Яго турбуюць розныя праблемы, дзеля вырашэння якіх ён не шкадуе асабістага часу і высілкаў. На гэты раз Уладзімір Андрэевіч звярнуў сваю ўвагу на так званае «валютнае пытанне», якое ўжо працяглы час турбуе многіх. І не проста звярнуў, а прапанаваў сваё ўласнае бачанне: як «разруліць» сітуацыю.

— Зараз у абменных пунктах цяжка набыць валюту, таму «Беларусбанк» прадае яе па афіцыйным курсе на так званыя «сацыяльныя патрэбы». У агульным выпадку гэта — лячэнне і навучанне за мяжой. Але прадаюць і на іншыя мэты. Гавораць, што ў насельніцтва на руках некалькі мільярдаў долараў, вось толькі несці іх у банк людзі не спяшаюцца. Чагосьці палохаюцца. Высокія працэнтныя стаўкі па валютных укладах — гэта добра, але гэтага мала. Акрамя таго, высокая інфляцыя прымушае пазбаўляцца ад беларускіх рублёў, і людзі скупляюць усё запар — што трэба, і што не трэба. А працэнты па рублёвых укладах нашмат ніжэйшыя за інфляцыю, — давёў нам сутнасць сваёй ідэі паважаны чытач. — Прапаную адзін са спосабаў прыцягнення валюты насельніцтва. Банк прапануе такі «хітры» від дэпазіту: ты прыносіш, напрыклад, суму ў 1 000 долараў і 1 мільён рублёў (лічым умоўна, што 1 долар=5 000 рублёў). Табе адкрываюць дэпазіт на 1 200 долараў, пад не вельмі вялікі працэнт (няхай будзе 5 працэнтаў) і, скажам, на тэрмін 12 месяцаў, але (!) без права датэрміновага зняцця. Не, зняць датэрмінова ты можаш, але тады табе вернуць не 1 200 долараў плюс 5 працэнтаў, а 1 000 долараў і 1 мільён рублёў плюс нейкія моцна зменшаныя працэнты. Іншымі словамі, табе як быццам бы прадаюць 200 долараў па афіцыйным курсе, але ты пры гэтым павінен прынесці ў 5 разоў больш сваіх долараў з «заначкі» і забраць усё гэта ты зможаш не хутка (праз 12 месяцаў ці нават больш). Хочаш купіць 400 долараў? Калі ласка — прынось 2 000 долараў і 2 мільёны рублёў. Такім чынам, я прапаную прадаваць валюту не проста на «сацыяльныя патрэбы», а яшчэ і тым людзям, хто супрацоўнічае з банкам. А тое ж што атрымліваецца: мне патрэбна валюта на «сацыяльныя патрэбы», і ты, банк, прадай яе мне па афіцыйным курсе. А што я зрабіў для банка (іншымі словамі, для дзяржавы!), чамусьці не ўлічваецца. Так банкі проста транжыраць валюту (не забываючы, зрэшты, сябе — не думаю, што які-небудзь банкаўскі служачы мае праблемы з набыццём валюты). Могуць, вядома, запярэчыць: той укладчык, які пакуль яшчэ захоўвае валюту ў банку, здыме яе і заўтра пойдзе класці на такі вось «хітры» дэпазіт. Ну і няхай! Бо для такога ж варыянта трэба мець нямала свабодных беларускіх рублёў, а яны ўжо не ў кожнага ў дастатку. Ды і забраць потым гэты дэпазіт без страт ты хутка не зможаш, а гэта вельмі важна. Акрамя таго, так можна «звязаць» ім частку «лішніх» беларускіх рублёў. Можна прыдумаць масу іншых варыянтаў прыцягнення валюты. І гэтыя рашэнні не ўвасабляюцца ў жыццё не таму, што банкіры ў нас дурныя, а таму, што недахоп валюты і інфляцыя ім проста выгадныя...

Паколькі чытач у кантэксце сваіх разваг згадвае ААТ «ААБ Беларусбанк», натуральна, па каментар мы звярнуліся менавіта ў гэты банк. У прэс-службе, выслухаўшы сутнасць прапаноў чытача і параіўшыся са спецыялістамі, у выніку ветліва сказалі, што меркаванне нашага чытача мае права на існаванне. Аднак для прыняцця нейкага канкрэтнага рашэння патрэбен час, паколькі трэба ўлічыць усе аспекты справы і магчымыя наступствы.

Застаецца дадаць, што — выпадкова або не (магчыма, наш чытач паспеў пачуць гэтую інфармацыю) — адзін з айчынных банкаў нядаўна прапанаваў нешта падобнае. На спецыялізаваным сайце пра банкаўскія ўстановы можна было прачытаць літаральна наступнае: «Купіць валюту па афіцыйным курсе, які прапануюць беларускія банкі, не так ужо і лёгка. Ёсць магчымасць заняць чаргу каля якога-небудзь абменніка і, прастаяўшы некалькі гадзін запар, купіць энную суму грошай. Аднак гэта — на выпадак, калі хто-небудзь прынясе здаваць валюту з мэтай абмену яе на беларускія рублі. У выпадку, калі кліент прыйдзе пагашаць валютны крэдыт, банк купленую валюту не прадасць».

Далей пішацца, што, нягледзячы на гэтыя складанасці, ёсць яшчэ адзін варыянт набыць валюту. Напрыклад, адзін банк, што з нядаўняга часу пачаў прыцягваць грашовыя сродкі фізічных асоб на ўклады, прапануе незвычайную магчымасць купіць замежную валюту па курсе Нацыянальнага банка +2 працэнты... але праз 450 дзён. Такім чынам, размясціўшы грашовыя сродкі на тэрміновы банкаўскі дэпазіт «Першы Абменны» ў беларускіх рублях, але толькі пасля заканчэння тэрміну дзеяння ўкладу ўкладчык мае магчымасць купіць у банка інвалюту за суму першапачаткова размешчанага ўкладу. Пры гэтым курс куплі/продажу фіксуецца на дату, калі быў размешчаны ўклад, гаворыцца на сайце.

Сяргей РАСОЛЬКА.

НОВАЯ МАНЕТА

Нацыянальны банк Беларусі ўвёў у абарачэнне залатую памятную манету «М. Агінскі», паведамляе прэс-служба Нацбанка.

Намінал манеты — 10 рублёў, проба сплаву — 900, маса — 1 грам, дыяметр — 12 міліметраў. Манета адчаканена на АТ «Манетны двор Польшчы» і мае якасць «пруф». Тыраж — да 2000 штук.

Уладзіслаў КУЛЕЦКІ.

Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки»

ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ИМУЩЕСТВА

Наименование	Характеристика
ЛОТ 1	
Здание склада соли	Здание склада соли, фундамент бутобетонный, стены кирпичные, блочные, перекрытия деревянные, крыша – шифер, полы бетонные, электроосвещение, общая площадь здания 452 м.кв., объем 1686 м.куб.
Местонахождение объекта	г.п. Зельва, ул. Гагарина, 51А
Земельный участок	Кадастровый № 422655100001001530. Площадь земельного участка 0,0569 га, назначение – для размещения объектов оптовой торговли, материально-технического и продовольственного снабжения, заготовок и сбыта продукции (обслуживание здания склада)
Начальная цена продажи	33 705 600 белорусских рублей без учета НДС.
Сумма задатка	1 685 280 белорусских рублей без учета НДС.
Продавец	Зельвенское районное потребительское общество г.п. Зельва, ул. Советская, 25, т. 2 45 34
Организатор торгов	Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гродно ул. Врублевского, д. 3, каб. 209, тел. 41 98 32, 41 98 34
Условия аукциона	Без условий
Условия оплаты	По договоренности сторон
Срок заключения договора купли-продажи	Не позднее 10 рабочих дней с момента подписания протокола аукционных торгов
Номер р/с для перечисления задатка	Р/с 3012286350011 отделение № 201 г. Гродно ГФ по Гродненской области ОАО «Белинвестбанк», код банка 152101705, УНП 500833225

Аукцион состоится 6 сентября 2011 г. в 11.00 по адресу: г. Гродно, ул. Врублевского, 3, каб. 209

К участию в аукционе допускаются юридические лица, физические лица и индивидуальные предприниматели, подавшие организатору аукциона в названный в извещении срок заявление с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанный в извещении текущий (расчетный) счет сумму задатка, получившие билеты участников аукциона с указанием даты регистрации заявления и заключившие с организатором аукциона соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона.

Для участия в аукционе в указанный в извещении срок в Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» подается заявление на участие в аукционе со следующими документами:

заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка на текущий (расчетный) счет, указанный в извещении;

юридическим лицом – резидентом Республики Беларусь – копия документа, подтверждающая государственную регистрацию юридического лица;копии учредительных документов;

индивидуальным предпринимателем – документ, подтверждающий государственную регистрацию индивидуального предпринимателя, и его копия, которая заверяется организатором аукциона;

юридическим лицом – нерезидентом Республики Беларусь – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения; документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с удостоверенным переводом на белорусский или русский язык

При подаче документов на участие в аукционе организатору аукциона предъявляются:

представителем юридического лица, индивидуального предпринимателя – доверенность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица) и документ, удостоверяющий личность этого представителя;

физическим лицам – документ, удостоверяющий личность физического лица;

представителем физического лица – доверенность и документ, удостоверяющий личность представителя.

Прием заявлений на участие в аукционе со всеми необходимыми документами заканчивается в установленные организатором аукциона день и время, указанные в извещении. Заявления, поступившие после установленного срока, не рассматриваются. Сроком поступления заявления является дата его регистрации в журнале регистрации заявлений на участие в аукционе. Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время, но не позднее чем за 3 календарных дня до назначенной даты проведения аукциона, о чем организатором аукциона извещаются участники аукциона. **Информация о первом аукционе была опубликована в газете «Звязда» № 115 от 22.06.2011 года**

Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: г. Гродно, ул. Врублевского, 3, каб. 209, с 8.30 до 17.30. Последний день приема заявлений – 5 сентября 2011 г. до 15.00.

Телефон для справок: 41 98 32, 41 98 34 – Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки». Дополнительная информация: www.ino.by

Глыбінка

«БЕЛАРУСКІЯ МАЛЬДЗІВЫ»

НУ не пашанцавала нам любавацца марскімі хвалямі ўздоўж дзяржаўнай мяжы. І што? Невялікая бяда! Затое ў нас ёсць «беларускія Мальдзівы»: так самі беларусы ўсё часцей называюць непаўторнай прыгажосці мелавыя азёры ў маім родным Любанскім раёне. Назва пайшла з-за падабенства казачна-бірузовага колеру празрыстай вады ў азёрах і мора, што абмывае экзатычныя астравы Мальдзівы. Разыходжанне толькі ў тым, што ў двух Любанскіх блакітных азёрах ніякую жывую істоту, акрамя чалавека летам, не сустрэнеш. І гэта не адзінае месца на Любаншчыне, дзе можна прыемна адпачыць.

Хата паляўнічага

Мабыць, часцей за ўсіх на прыродзе знаходзяцца супрацоўнікі лясгасаў. І каму як не ім ведаць, чым лепш зацікавіць людзей. Як вядома, у вольную хвіліну мужчыны часцяком збягаюць ад любых: хто на рыбалку, хто на паляванне. Вось такіх «уцекачоў» у Мала-Гарадзяціцкім лясніцтве Любанскага лясгаса ўсяго ў двух кіламетрах ад ракі Арэсы на начлег і прымае хата паляўнічага «Любанская». Хата паляўнічага — гэта сапраўды вясковая хата, у яе вялікім пакоі знаходзяцца пяць ложкаў і камін. Ёсць абсталяваная кухня для самастойнага прыгатавання ежы (каб жыццё мёдам не здавалася). А на падворку размясціліся ўтульная альтанка, лазня, гаражы на чатыры аўтамабілі, вальеры для сабак. Бо якое ж паляванне без шпаркага сябра з вострым нюхам! Госці ў хаце бываюць часта, асабліва па выхадных днях. Тым больш што Любанская лесапаляўнічая гаспадарка карыстаецца попытам сярод мясцовых паляўнічых як летам, так і (асабліва) зімой.

Намеснік дырэктара па ідэалагічнай працы Любанскага лясгаса Антаніна Кабылянская падзялілася прыемнай навіной: сёлета ў снежні плануецца адкрыць двухпавярховы дом, які размяшчаецца ў Асавецкім лясніцтве. На першым паверсе будзе сталовая. Другі ж паверх адводзіцца пад восем камфартабельных пакояў. Хутка тут з'явіцца і мэбля, яна будзе ў кожным пакоі асаблівая. Магчыма, з часам пачне дзейнічаць зала для невялікіх урачыстасцяў на дваццаць чалавек. У такіх апартаментах не сорамна будзе прымаць і замежных гасцей. Ды і мясцовым жыхарам пры такім узроўні абслугоўвання прыемна будзе адзначаць дзень нараджэння ці проста адпачываць з сябрамі. Тады ўжо можна будзе гаварыць і аб правядзенні рознага кшталту імпрэз. У такім выпадку, буду ведаць, дзе ў будучыні вяселле адзначаць! Не жартую.

Быў вададром — стаў прытулак рыбакоў

Прыватнікі таксама не спяць у шапку і ў сферы экатурызму імкнуцца заняць сваю нішу. Напрыклад, на рацэ Няжараўцы ўтульна размясцілася турыстычная база рыбнай лоўлі і адпачынку «Бабровая хатка». Яна належыць мясцоваму прыватнаму прадпрыемству «Слівец і К». Два гады таму ў яго дырэктара Віталя Сліўца ўзнікла ідэя выратаваць ад забруджвання былы вададром — месца, дзе раней танкісты адпрацоўвалі навыкі пераадольвання водных перашкод. Віталь Слівец ніколі не быў абыякавым да прыгажосці роднага краю, вось і захацелася яму захаваць гэтую жамчужынку Любаншчыны. Яго фірма ўзяла вадаёмы ў арэнду, ачысцілі ваду ад чароту, берагі ад хмызняку, прыбралі навакольную тэрыторыю ад смецця стыхійных звалак, і распачалі будоўлю.

Зараз тут, на каскадзе з трох вадаёмаў, якія створаны ўздоўж ракі, любімае месца аматараў рыбнай лоўлі і нават дайвінгу. Апошнім у большасці цікавяцца жыхары Салігорска і Мінска. Наведваюць базу, акрамя суайчыннікаў, і замежныя госці з Расіі, Украіны, Літвы, Англіі, Турцыі. Іх тут чакаюць прыгожыя краявіды і гасцінны прыём. Назва ж «Бабровая хатка» была ўзятая не выпадкова. Непадалёку ёсць некалькі бабровых плацін. А на паверхні вадаёма цешаць вока дзве лебядзіныя сям'і. Тут жа можна ўзяць на пракат і лодку, і катамаран, паплаваць вакол плывучых астраўкоў. А вось на адным востраве, магчыма, з'явіцца цікавая альтанка.

— Ведаеш, як гэта будзе рамантычна! — распавядае мне Віталь Слівец. — Уяві толькі: летні сонечны вечар, лёгкі ветрык усплёсквае хвалі вакол астраўка, а ў альтанцы мілуецца закаханая пара.

Па яго словах, у бліжэйшы час на базе пачнуць будаўніцтва чатырох гасцявых хатак і лазні. Налета ўзвядуць адміністрацыйна-гасцінічны комплекс на 20 жылых пакояў, кавярню, кемпінг. Асобам рамантычным хутчэй за ўсё спадабаецца адзначаць тут сваё вяселле. Вясельны фотасэт тут атрымаецца непаўторным: і на зямлі, і на вадзе. Летась для патэнцыйных наведнікаў «Бабровай хаткі» кампанія запусціла сайт базы sik.ljuban.by. Зараз на ім можна знайсці інфармацыю аб праекце, звесткі аб умовах адпачынку на базе, убачыць фотаздымкі з вадаёмаў і падзяліцца ўласнымі ўражаннямі на форуме.

Я спытала ў Віталя Сліўца: ці не расчараваўся ён у тым, што распачаў такую клапатлівую справу?

— Што ты! Расчаравання няма ні на грам! Складанасці, вядома, ёсць. Зараз, напрыклад, у базу мы ўкладваем пераважна прыбыткі ад фірмы. Але калі бачыш шмат наведнікаў напрыканцы тыдня і прыгажосць прыроды, адразу забываешся на ўсе цяжкасці.

Фота Віктара ПАДУТЫ.

Вось такія прыгожыя вароты сустракаюць наведнікаў хаты паляўнічага «Любанская».

Абаяльная і дзелавая

У вёсцы Сялец ужо два гады запар ствараецца сядзіба «Любанскі хутарок». Займаецца будоўляй абаяльная гаспадыня з цудоўным пачуццём гумару Анжэла Шаплыка. Яна паступова дапаўняе сядзібу то альтанкай, то басейнам. Зараз ужо пад яго выкапаны катлаван і заліты фундамент. Плануе жанчына пабудаваць лазню. Як аказалася на практыцы, праблем з агратурызмам шмат. Улічваючы цяперашнюю эканамічную сітуацыю і скачок цэн на будаўнічыя матэрыялы, відаць, яшчэ не адзін год спатрэбіцца, каб давесці рэканструкцыю да канца. Але ж гаспадыня не страчвае надзеі і адступаць не збіраецца. Яна ўвайшла ў склад Беларускага грамадскага аб'яднання «Адпачынак у вёсцы», плануе ў далейшым размясціць інфармацыю ў інтэрнэце пра ўласны турыстычны аб'ект.

Прыдарожны экспрэс

Дырэктар прыватнага прадпрыемства «Трафімовіч і К» Андрэй Трафімовіч нядаўна зацікавіўся прыдарожным сэрвісам. На гарадской пляцоўцы ў 500 кв. м. каля дарогі рэспубліканскага значэння Р-53 ён узводзіць «Прыдарожны экспрэс». Ужо ў верасні пачне дзейнічаць магазін-кулінарыя. Затым у наступным годзе адкрыецца кавярня. Плануюць запусціць кандытарскі цэх. У Андрэя Трафімовіча ўжо ёсць досвед працы ў сферы харчавання: акрамя сеткі крамаў, ён трымае ў горадзе піцэрыю «Везувій».

Андрэй Трафімовіч выкарыстоўвае частку прыбыткаў ад уласнага прыватнага прадпрыемства. Астатнюю частку складуць крэдыты, і хутчэй за ўсё — ільготныя. Зананачу, што і Віталь Слівец, і Андрэй Трафімовіч бізнэсам займаюцца ўжо больш за 10 гадоў. Пачыналі справу не ў самыя лёгкія часы, і зараз не шкадуюць укладваць свае грошы ў новыя праекты. Таму калі яны ўзяліся за прыдарожны сэрвіс, то толк з гэтага адназначна будзе.

Вольга КАСПЯРОВІЧ,
студэнтка Інстытута журналістыкі БДУ.

Ну і ну!

МАХЛЯР, АХВЯРА І «АДНАРУКІ БАНДЫТ»

Заўзяты гулец у казіно, каб атрымаць грошы на «аднарукага бандыта», праводзіў аферы з аўтамабілямі. Яго ахвярамі сталі сем чалавек, паведамляе аддзяленне інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Гродзенскага аблвыканкама.

Спачатку 52-гадовы махляр паклаў вока на ўжо далёка не першай маладосці «опель», які быў ацэнены прыкладна ў тысячу долараў, прычым з растэрміноўкай плацяжу. Прадавец атрымаў распіску з указаннем тэрміну канчатковага разліку, пасля чаго пакупнік паліпы сваю місію выкананай і з дакументамі на «колы» рушыў у невядомым напрамку. І ўжо праз пару дзён іншамарка знайшла... новага гаспадара, а большая частка выручкі была патрачана на гульнявых аўтаматах.

Наступная ахвяра махляра развіталася з кудыы больш дарагой машынай, страціўшы на здзелцы пяць тысяч «зялёных» (першапачатковы ўзнос — 2400 долараў). Праўда, на гэты раз не было адзінкі аб знішчаўтамабіля з уліку. Таму яшчэ адзін аферыст выканаў (зразумела, за грошы) падробку ў дакументах, і з такой «ліпай» машына была абменена на яшчэ больш дарагі аўтамабіль «Вольва В70». Розніцу ў кошце махляр, зразумела, абяцаў выплаціць, аднак «не паспеў»: праз два месяцы, зноў жа па падробленых дакументах, і гэты транспартны сродак знайшоў новага ўладальніка. А зламыснік больш за палову выручанай сумы пакінуў у гульнявых аўтаматах.

Гэткім жа спосабам махляр «кінуў» яшчэ двух прадаўцоў, пасля чаго яго аўтарай стала нават мінская фірма па пракаце аўтамабіляў. У чарговы раз былі падроблены дакументы, і ўзяты ў часовае карыстанне «крайслер» знайшоў пакупніка ў Асіповічах. Патрапіўшы частку грошай у казіно, махляр з'ехаў у Расію, аднак праваахоўнікі вярнулі яго назад.

Дарэчы, аферыст арудаваў так спрытна, што адзін з пацярпелых натыкнуўся на сваю машыну, за якую з ім яшчэ не разлічыліся, у аб'яве праз інтэрнэт. Яна выстаўлялася на продаж...

Барыс ПРАКОПЧЫК.

За паркоўку без эвакуатара

Штодня ў Магілёве з вуліц і двароў прымусова эвакуююць дзясятак аўтамабіляў, прыпаркаваных супраць правілаў. Супрацоўнікі экалагічнага нагляду ДАІ выкарыстоўваюць апошнія месяцы эвакуатар з поўнай загрузкай, каб навесці парадак з паркоўкай у горадзе.

Ад пачатку года эвакуявана амаль паўтысячы аўтамабіляў: з іх уладальнікаў спагнаны 34 мільёны рублёў за паслугі эвакуатара і 84 мільёны штрафаў за парушэнне правілаў дарожнага руху.

Аднак нягледзячы на нятанныя паслугі эвакуатара і штрафы для аўтамабілістаў-парушальнікаў, да поўнага парадку яшчэ вельмі далёка. Вадзіцелі кідаюць сваё аўто там, дзе яны перашкаджаюць праезду спецаўтатранспарту і іншых аўтамабіляў. Гавораць, што шмат чаго залежыць ад культуры вадзіцеля, але і ад недахопу паркоўачных месцаў таксама. Найбольш парушальнікаў — на вуліцах і завулках у цэнтры Магілёва.

Ілона ІВАНОВА.

І сабака не брахаў

У доме, які знаходзіцца ў вёсцы Антонава пад Баранавічамі, гаспадыня ўстанавіла сігналізацыю, якая і спрацавала.

Калі супрацоўнікі міліцыі выехалі на месца здарэння, то не ўбачылі, каб нехта ў дом улез. Зайсці ж на двор не даваў сабака.

Калі падышла гаспадыня, то міліцыянеры разам з ёю зайшлі ў дом і ўбачылі жанчыну, якая піла піва і назірала за міліцыяй. Невядомая залезла ў дом праз вакно, а вось чаму яе не зачапіў сабака, ніхто не ведае.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

«ТЫ МАЯ МАЦІ, ТЫ АБАВЯЗАНА МЯНЕ, 50-ГАДОВАГА, УТРЫМЛІВАЦЬ!»

«Мяне завуць Ніна Аляксееўна, мне 76 гадоў... муж памёр... — словы пажылой жанчыны, якая пазваніла па «тэлефоне даверу», былі блытанымі, голас дрыжаў, асобныя словы разбіраліся з цяжкасцю. — Я жыву з сынам-алкаголікам. У яго на ўтрыманні двое дзяцей (жонка сышла, кінула яго і дзяцей). Пакуль сын працаваў, мы яшчэ як-ніяк зводзілі канцы з канцамі, але нядаўна яго звольнілі з працы за п'янства, і зараз мы жывём фактычна на маю пенсію. Сын, калі яму не хапае на выпіўку, можа сілай забраць у мяне апошнія грошы, а калі нап'ецца, здзекуецца, пагражае. Што рабіць?» На тым канцы трубкі пачуўся плач ...

Нікому не пажадаю такой старасці

Гэта не адзінкавая гісторыя. Старыя, якія церпяць ад бліжэйшых сваякоў, жывуць сярод нас амаль у кожнай хаце, кожным двары. Асабліва цяжка даводзіцца пажылым жанчынам, такім, як Ніна Аляксееўна, што жывуць пад адным дахам з сынам-алкаголікам. Сёння ў нашым грамадстве нямала гаворыцца пра тое, як змагацца з гвалтам над жанчынамі і дзецьмі. Гэта вельмі важна. Але не менш важна дапамагчы і старым, якія пакутуюць ад хатніх тыранаў. Бо часта яны не ведаюць, як сябе абараніць, куды звярнуцца па дапамогу. А ад іх скаргаў часам проста адмахваюцца...

Не абавязкова здзекавацца са старога фізічна. Некалькі гадоў таму я брала інтэрв'ю ў жанчыны, прафесіянала сваёй справы, пра якую з глыбокай павагай адклікаліся шматлікія калегі, ды і наогул амаль усе, хто яе ведаў. Пасля мы даможыліся аб яшчэ адным сумесным артыкуле, і я была запрошана да яе дадому. Сустрэча была плённай, працаваць з ёй, павінна прызнацца, адно задавальненне. І ўсё было б добра, калі б... не адзін маленькі эпізод, сцэнка, сведкай якой я міжволі стала. Калі я ўжо была ў пярэднім пакоі, і мы абменьваліся з гаспадыняй самымі апошнімі рэплікамі, з пакоя ценем выслізнуў стары і ціха прамармытаў пра тое, што раніце гаспадарам тэлефанавалі, хтосьці з сяброў. Вольга Іванаўна (назавём яе так) ніяк на гэта не адрэагавала, як сын, які стаяў побач, таксама. Яны як быццам не бачылі яго ва ўпор.

Напэўна, я не змагла ўтаіць свайго замяшання, штосьці, мабыць, змянілася ў маім твары, таму што гаспадыня кватэры, вышаўшы на лесвічную клетку праводзіць мяне, сказала, што гэта яе бацька. Што пасля смерці маці яна вымушана была забраць бездапаможнага старога да сябе ў хату, але ён яе моцна раздражняе і яна з ім не размаўляе. Жанчына менавіта так і сказала, зусім адкрыта, вельмі спакойна, без ценю збянтэжанасці ці сораму. Абмовілася, што калісьці ён быў вельмі дэспатычным... А ў мяне ўнутры быццам нешта застыла, як бывае, калі сутыкаешся з незразумелай і неапраўданай жорсткасцю.

Гэта вельмі разумная, адукаваная, добра выхаваная жанчына. Я ўпэўнена, што яна бездакорна даглядала свайго бацьку (надаўна ён памёр): ён быў чыстым, добра накормленым. І — бясконца няшчасным. Пустым месцам, рэччу, якая не выклікае нічога, акрамя прыкрасці і раздражнення, калі раптам апынулася на шляху. Нікому не пажадаю такой старасці ...

«Можа, я ў чымсьці вінаваты, можа, не так выхоўваў?»

Так, усё гэта прыклады гвалту над старымі людзьмі. Гвалт — гэта і калі ў пажылога чалавека няма свайго кутка ў кватэры, калі сваякі, якія «любяць», падлічваюць з'едзенае ім або выдаткаванае на яго, абмяжоўваюць гутаркі па тэлефоне. Гвалт — гэта кармленне старых няякаснай ежай, не дадзеныя своечасова лекі. Гэта запушчанасць старога, калі ніхто не змяняе яму вопратку, пасцельную бялізну і не дапамагае перапранацца, не падтрымлівае чысціню ў яго пакоі. Гэта насмешкі, абразы, слоўнае прыніжэнне, пагрозы, ізаляцыя ад іншых членаў сям'і або ад зносін з людзьмі.

Гэта і бессаромнае выкарыстанне яго пенсіі, назапашванняў, маёмасці бессардэчнымі сваякамі.

У адпаведнасці з пастановай Савета Міністраў ад 30 мая 2003 г. № 724 «Аб мерах па ўкараненні сістэмы дзяржаўных сацыяльных стандартаў па абслугоўванні насельніцтва рэспублікі», у кожным адміністрацыйным раёне краіны створаны тэрытарыяльныя цэнтры сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва. Усяго ў рэспубліцы функцыянуюць 154 такія цэнтры. На ўліку ў тэрытарыяльных цэнтрах сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва на 01.04.11 г. знаходзіліся 1 600 498 чалавек, з іх абслугоўваюцца на даму — 87 214 чалавек.

«Злоўжыванні ў адносінах да пажылых людзей — шырока распаўсюджаная з'ява, якая часта не даводзіцца да ведама грамадскасці»,— адзначалася ў адным з апошніх дакладаў Генеральнага сакратара ААН. Сапраўды, жорсткае абыходжанне з пажылымі людзьмі ў сям'і распаўсюджана ва ўсіх краінах свету і не залежыць ад сацыяльнага статусу, прафесіі, полу ахвяры і таго, хто жорстка з ёй сябе паводзіць. Здзекавацца можа як беспрацоўны сын-алкаголік, так і высокаадукаваная дачка, якая не заўважае свайго бацьку.

Пажылыя людзі па ўзроўні самаабароны — гэта тыя ж дзеці. Яны не заўсёды могуць звярнуцца па дапамогу, баяцца помсты сваякоў, не вераць у сілу закона. У лепшым выпадку паскардзяцца суседзям... Да таго ж у дзяржавы няма эфектыўнай сістэмы дапамогі старым, якія падвяргаюцца хатняму гвалту. Нават калі ў дачыненні да хатняга тырана заведзена крымінальная справа, ахвяры часта даводзіцца пасля абвяшчэння прыгавора суда жыць у адной хаце з ім. З гэтым трэба нешта рабіць.

Жорсткія сыны і дочкі, як правіла, не заўважаюць, што за іх паводзінамі ў адносінах да пажылых бацькоў уважліва назіраюць іх уласныя дзеці. А гэта значыць, гісторыя можа паўтарыцца. І ў ролі ахвяр ужо могуць апынуцца яны самі.

Вольга Гарбунова перакананна, што нават у самым лепшым выпадку такой ахвярнай любоўю старыя робяць мядзведжую паслугу сваім дзецям. «Падумайце пра іх: няўжо вы б хацелі, каб яны, кіруючыся вашым прыкладам, таксама ператварыліся ў людзей, усё жыццё якіх зводзіцца да абслугоўвання, забеспячэння ўжо іх уласных сыноў і дачок?»

«Часам старыя бічуюць самі сябе: можа, я ў чымсьці вінаваты, можа, не так выхоўваў... Але трэба памятаць, што ўсе людзі здзяйсняюць памылкі, выхоўваючы сваіх дзяцей. І гэта не значыць, што зараз можна цярпець здзекі, — кажа псіхолаг Вольга Гарбунова. — Наогул, нашым старым трэба больш думаць пра сябе, не ахвяраваць сабою цалкам у імя сваіх дзяцей. Часта яны гадавалі дзяцей, ва ўсім адмаўляючы сабе, і нават цяпер у сваім старэчым веку вымушаны дапамагаць ім, а часам і фактычна ўтрымліваць. Гэта праблема пасляваеннага пакалення, якое сваёй празмернай ахвярнасцю нярэдка спараджае ўтрыманства ў сваіх дзяцей. Адсюль выпадкі, калі 50-гадовы мужчына крычыць сваёй нямоглай маці: «Ты мая маці, ты абавязаная мяне ўтрымліваць!»

Тэлефануйце — вам дапамогуць

Пачынаючы з 2010 года, вось ужо на працягу амаль двух гадоў грамадскае аб'яднанне «Радзіслава» ў рамках праграмы «Месца сустрэчы — дыялог» пры фінансавай падтрымцы нямецкага фонду «Памяць, адказнасць і будучыня» і сумесна з тэрытарыяльным цэнтрам сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва Першамайскага раёна г. Мінска ажыццяўляе праект «Значныя асобы — дыялог пакаленняў». У рамках гэтага праекта пажылым людзям аказваецца псіхалагічная, сацыяльная і інфармацыйная падтрымка.

Пры Службе дапамогі працуе тэлефон даверу. Акрамя таго, кожны тыдзень збіраецца група ўзаемадапамогі для пажылых людзей, якія пацярпелі ад гвалту. Гэтую групу курыруе прафесійны псіхолаг з памочнікам. Прыходзяць пажылыя людзі з вельмі рознымі праблемамі: адзіноты, гвалту, страты блізкіх і інш. Яны абмяркоўваюць свой асабісты вопыт, праблемы, з якімі сутыкаюцца, вучацца па-іншаму рэагаваць на іх. І нават адпрацоўваюць новыя навыкі ў паводзінах, зносінах, нягледзячы на ўзрост. Часта ў іх гэта добра атрымоўваецца. «Аказалася, пажылыя людзі і хочуць, і могуць змяняцца!» — кажа Вольга Гарбунова. Уся дапамога аказваецца жыхарам рэспублікі бясплатна і ананімна.

Парады псіхолага пажылым людзям

❒ Не замыкайцеся ў сабе. Падтрымлівайце сацыяльныя кантакты, сувязі з суседзямі, сябрамі, сваякамі. Хадзіце, па магчымасці, на грамадскія мерапрыемствы, гурткі, курсы.

❒ Распавядайце аб тым, як вам жывецца, што з вамі адбываецца, людзям, якім вы давяраеце. Чым больш вы пра гэта кажаце, тым верагодней шанц, што атрымаеце нейкую інфармацыю аб дапамозе, слушную параду, рэкамендацыю. Той жа самы нумар «тэлефона даверу» хтосьці падкажа або раскажа пра групу ўзаемадапамогі. Многія не асмельваюцца дзяліцца сваімі праблемамі з іншымі. Часта людзі адчуваюць сорам за тую сітуацыю, у якой апынуліся, таму што адна справа сказаць, што збівае муж. І зусім іншае — прызнацца, што б'е сваё ўласнае дзіця або ўнук. Не саромейцеся! Вашай віны ў гэтым няма.

❒ Распрацуйце свой план бяспекі. Папрасіце суседку, каб яна выклікала міліцыю, калі пачуе з вашай кватэры шум ці крыкі. На выпадак хуткага сыходу з хаты загадзя падрыхтуйце дакументы, збярыце неабходную вопратку, медыкаменты, акуляры, запасныя ключы ад кватэры і захоўвайце іх у бяспечным месцы па-за домам: у блізкай сяброўкі, сваяка, суседкі, якой вы давяраеце.

❒ Загадзя даведайцеся неабходныя тэлефоны розных службаў, «тэлефоны даверу» на выпадак, калі прыйдзецца тэрмінова шукаць дапамогу.

❒ У выпадку сапраўды жорсткага гвалту не бойцеся звяртацца ў міліцыю. Бо нярэдкія выпадкі, калі бясконцае цярпенне пажылога чалавека заканчваецца бальніцай і нават смерцю. Калі сітуацыя крытычная — пакідайце дом неадкладна, нават калі вам не ўдалося ўзяць неабходныя рэчы.

Святлана БУСЬКО.

«Тэлефон даверу» «Службы дапамогі грамадзянам, якія пацярпелі ад гвалту» ў г. Мінску: 280 28 11.
Працуе: панядзелак — чацвер 9.00—17.00, пятніца 9.00—13.00.

АДКУЛЬ ДРАЎНІНА?

На аўтадарозе Лапічы — ст. Градзянка-Хутар паблізу вёскі Жорнаўка Асіповіцкага раёна работнікі ўпраўлення аператыўнага рэагавання Дзяржінспекцыі і Асіповіцкай міжрайінспекцыі спынілі для праверкі лесавоз «Урал».

Кіроўца, работнік ТАА, не змог паказаць дакументы на лесапрадукцыю, якую перавозіў. Лесавоз з грузам быў перададзены на адказнае захоўванне на Жорнаўскую эксперыментальную лясную базу Інстытута лесу Нацыянальнай акадэміі навук Рэспублікі Беларусь. Матэрыялы па факце крадзяжу лесу накіраваны ў Асіповіцкі РАУС — для распачынання крымінальнай справы і прыцягнення вінаватых да адказнасці.

У той жа дзень работнікамі Гомельскай аблінспекцыі паблізу населенага пункта Пірэвічы Жлобінскага раёна была выяўлена незаконная высечка 157 дрэў у ахоўных палосах аўтамабільных дарог. Паводле інфармацыі Жлобінскага лясгаса, дазвольныя дакументы на гэтую высечку не выдаваліся. Вышэйназваны ўчастак дарогі абслугоўвае ДРБУ-149. Паводле папярэдніх разлікаў, шкода склала амаль 30 мільёнаў рублёў.

ХТО СКІНУЎ ВАДУ З ВАДАЁМА?

Слуцкі райаддзел міліцыі ўстанаўлівае асоб, якія мелі дачыненне да несанкцыянаванага скідвання вады з вадаёма.

Пра гэта здарэнне напачатку паведамілі работнікам Салігорскай міжрайінспекцыі: маўляў, невядомыя ўчынілі такое паблізу вёскі Знамя Слуцкага раёна. Дзяжінспектары на месцы ўстанавілі, што на вадаёме сапраўды нехта паднеў два шлюзы. У выніку рыба разам з вадой сышла ў магістральны меліярацыйны канал.

Сяргей РАСОЛЬКА.

СЛУЦКИЙ РАЙОННЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ проводит 26 сентября 2011 года в 10 часов в зале заседаний исполкома (3-й этаж, каб. 306), расположенном по адресу: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН ПО ПРОДАЖЕ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ В ЧАСТНУЮ СОБСТВЕННОСТЬ ДЛЯ СТРОИТЕЛЬСТВА И ОБСЛУЖИВАНИЯ ЖИЛЫХ ДОМОВ (далее лоты № 1, № 2):

Лот № 1. Земельный участок (кадастровый номер 644650100001006360) площадью 0,0946 га по адресу: г. Слуцк, ул. Жытневая, д. 5. Имеется возможность подключения инженерных коммуникаций (водопровод, электричество, канализация, газ); дорожное покрытие асфальтированное, ограничений в пользовании нет. Целевое назначение: строительство и обслуживание жилого дома.

Начальная цена продажи лота № 1 – 13 934 010 рублей.

Лот № 2. Земельный участок (кадастровый номер 624650100001007277) площадью 0,1008 га по адресу: г. Слуцк, ул. Новоселов, д. 23. Имеется возможность подключения инженерных коммуникаций (водопровод, электричество, канализация, газ); дорожное покрытие асфальтированное. Целевое назначение: строительство и обслуживание жилого дома;

Начальная цена продажи лота № 2 – 14 847240 рублей.

Участники аукциона должны представить следующие документы:

- заявление на участие в аукционе с указанием кадастрового номера и адреса земельного участка;
- заверенную банком копию платежного поручения о внесении задатка.

Кроме того, в комиссию представляются:

гражданином – копия документа, содержащего его идентификационные сведения, без нотариального засвидетельствования;

представителем гражданина – нотариально удостоверенная доверенность;

представителем или уполномоченным должностным лицом юридического лица – доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копии устава и свидетельства о государственной регистрации юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица.

При подаче документов на участие в аукционе граждане, представители граждан и юридических лиц, уполномоченные должностные лица юридических лиц предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.

Залог в размере 1 393 411 белорусских рублей по лоту № 1 и 1 484 724 белорусских рубля по лоту № 2 перечисляется путем безналичных расчетов платежным поручением (квитанцией) на счет райфо № 3602626000010 в филиале № 615 АСБ «Беларусбанк», код 808, УНН 601057783, код платежа 4002.

Заявления на участие в аукционе с необходимыми документами принимаются по адресу: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, 5-ый этаж, отдел экономики, каб. 523 с 8.00 до 17.00 по рабочим дням **с 25 августа по 19 сентября 2011 г. включительно.**

Заключительная регистрация: с 9.30 до 9.55 в день аукциона по адресу: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, зал заседаний исполкома (3-й этаж, каб. 306).

Аукцион состоится по лоту при наличии не менее двух участников.

Оплата победителем за предмет аукциона производится разовым платежом путем безналичных расчетов.

Победителю за предмет аукциона необходимо произвести возмещение фактических расходов по организации и проведению аукциона и подготовке документации для его проведения.

Участники аукциона предварительно могут ознакомиться с земельным участком, который предлагается для продажи по результатам аукциона, путем выезда на местонахождение данного земельного участка.

Дополнительную информацию можно получить в отделе экономики райисполкома: г. Слуцк, ул. Ленина, 189, каб. 523.

Контактные телефоны: 52389, 61201, 24444.

БЯЗЛІТАСНЫЯ — РЫБАЛОЎНЫЯ СЕТКІ, А ТАКСАМА І ШТРАФЫ ЗА ІХ

Двух жыхароў Быхава, якія лавілі рыбу ў Дняпры сеткамі, затрымалі спецыялісты Магілёўскай абласной інспекцыі аховы жывёльнага і расліннага свету.

Вылавілі браканьеры няшмат — 23 рыбіны, усяго на 150 тысяч рублёў. Аднак калі ўрон кампенсаваць будзе няцяжка, то штраф — вялікая праблема. Справа ў тым, што рыбакі парушылі закон ужо ў другі раз, таму ім пагражае крымінальная адказнасць і штраф ад 20 і аж да тысячы «мінімалак». За такія грошы, каментуюць у інспекцыі, у краме можна набыць тону рыбы!

І гэта не адзіны выпадак. У Быхаўскім раёне нядаўна таксама былі затрыманы рыбакі, якія лавілі сеткамі, і таксама паўторна. За дзясятак плотак яны паплацяцца значна большымі грашыма.

Алена КАЗЛОВА.

г. ВИТЕБСК 29.09.2011

ИЗВЕЩЕНИЕ ОБ ОТКРЫТОМ АУКЦИОНЕ ПО ПРОДАЖЕ ОБЪЕКТОВ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ С ОДНОВРЕМЕННОЙ ПРОДАЖЕЙ ПРАВА ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРОВ АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНОГО УЧАСТКА

№ лота	Наименование предмета аукциона	Характеристика предмета аукциона	Начальная цена продажи предмета аукциона, рублей	Сумма задатка, рублей
1.	Неиспользуемые здания, сооружения, расположенные по адресу: Витебская область, г. Полоцк, пер. Тросницкий 5-й, 47, и право заключения договора аренды земельного участка	Характеристика объектов недвижимости: - капитальное строение с инвентарным номером 250/С-11327 (здание административно-хозяйственное) с двумя основными пристройками, диспетчерской, крыльцом бетонным, одно-двухэтажное кирпичное, 1975 года постройки, фундамент бетонный, крыша шиферная, перекрытия деревянные, общая площадь 302,3 кв.м; - капитальное строение с инвентарным номером 250/С-11328 (здание специализированное транспорта – ремонтная мастерская) с тремя пристройками, одно-двухэтажное кирпичное, 1978 года постройки, фундамент бетонный, крыша рулонная, перекрытия – железобетонные плиты, общая площадь 871,2 кв.м; - капитальное строение с инвентарным номером 250/С-11329 (здание специализированное автомобильного транспорта – гараж-мастерская) с пристройкой, материальным складом, котельной, дымовой трубой, ограждением (бетонные плиты, металлическая сетка), воротами, мощением (асфальтовое, бетонное), осветительной вышкой одноэтажное кирпичное, 1975 года постройки, фундамент – бетонные блоки, крыша рулонная, совмещенная, перекрытия – железобетонные плиты, общая площадь 695,8 кв.м; - капитальное строение с инвентарным номером 250/С-11330 (здание специализированное транспорта – навес на 24 сельскохозяйственные машины) со стоянкой для машин, одноэтажное кирпичное, 1975 года постройки, фундамент бетонный, крыша рулонная, перекрытия – железобетонные плиты, общая площадь 1428,5 кв.м; - капитальное строение с инвентарным номером 250/С-30037 (сооружение специализированное водохозяйственного назначения – водопроводные сети) с трубопроводом напорным, 4 колодцами водопроводными, протяжённостью 417 м; - капитальное строение с инвентарным номером 250/С-30038 (сооружение специализированное водохозяйственного назначения – канализационная сеть) с трубопроводом безнапорным, 3 колодцами канализационными, протяжённостью 116 м. Земельный участок: с кадастровым номером 243500000005000038, площадь 3,5203 га для содержания и обслуживания производственной базы, сроком аренды 25 лет. Ограничение (обременение) прав: охранная зона магистрального трубопровода, площадью 0,1518 га, охранная линия ЛЭП, напряжением свыше 1000 В, площадью 0,0644 га.	1705069308	170506930

ОРГАНИЗАТОР – фонд «Витебскоблимущество», г. Витебск, ул. «Правды», 38, контактный телефон в Витебске: (0212) 476096, сайты www.gki.gov.by, www.fondgosim.vitebsk.by, e-mail: votfondgi@tut.by.

ПРОДАВЕЦ ОБЪЕКТОВ НЕДВИЖИМОСТИ: Республиканское унитарное предприятие мелиоративных систем «Полоцкое ПМС», телефон в Полоцке (0214) 44 20 85.

Условие предоставления земельного участка: заключение победителем аукциона договор аренды земельного участка с Полоцким горисполкомом и осуществление его государственной регистрации в двухмесячный срок с момента заключения.

Аукцион состоится 29.09.2011 в 15 часов в здании фонда «Витебскоблимущество» по адресу: г. Витебск, ул. «Правды», 38.

Для участия в аукционе приглашаются граждане, юридические лица и индивидуальные предприниматели Республики Беларусь, иностранные инвесторы, а также консолидированные участники – два и более субъекта малого предпринимательства – индивидуальные предприниматели и (или) микроорганизации. Участнику необходимо подать заявление и подписать соглашение установленной формы с фондом «Витебскоблимущество».

1. Лица, желающие принять участие в аукционе, к заявлению прилагают: заверенную банком копию платежного поручения о внесении задатка; а также представляются: юридическими лицами Республики Беларусь – доверенность, выданная представителю юридического лица, копия документа, подтверждающего государственную регистрацию юридического лица, **без нотариального засвидетельствования**; индивидуальными предпринимателями – копия документа, подтверждающего государственную регистрацию индивидуального предпринимателя, **без нотариального засвидетельствования**; иностранными юридическими лицами – копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения с нотариально удостоверенным переводом на белорусский (русский) язык; представителем индивидуального предпринимателя – нотариально удостоверенная доверенность; представителем иностранного юридического лица – легализованная в установленном порядке доверенность, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с нотариально удостоверенным переводом на белорусский или русский язык. Иностранным гражданином или лицом без гражданства – документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, при необходимости легализованный в установленном порядке, с нотариально заверенным переводом на белорусский или русский язык. При подаче документов заявитель (его представитель) предъявляет документ, удостоверяющий личность, а руководитель юридического лица также – документ, подтверждающий его полномочия.

Консолидированными участниками для участия в аукционе к заявлению прилагаются: оригинал и копия договора о совместном участии в аукционе; заверенная банком копия платежного поручения о перечислении суммы задатка на текущий (расчетный) счет, указанный в извещении; копии документов, подтверждающих государственную регистрацию индивидуальных предпринимателей и (или) микроорганизаций, заключивших договор о совместном участии в аукционе; сведения о средней численности работников микроорганизаций, заверенные подписью руководителя и печатью.

При подаче документов уполномоченное лицо (его представитель) предъявляет документ, удостоверяющий личность, и доверенности, выданные индивидуальными предпринимателями и (или) микроорганизациями, заключившими договор о совместном участии в аукционе. Представителем уполномоченного лица дополнительно предъявляется доверенность, выданная в установленном законодательством порядке, либо документ, подтверждающий полномочия руководителя.

2. Заявления на участие в аукционе принимаются в рабочие дни с 8.00 до 13.00 с 14.00 до 17.00, **последний день приема документов 28.09.2011 до 17.00** по адресу: г. Витебск, ул. «Правды», 38, кабинет 308. **Заключительная регистрация участников 29.09.2011 с 14.00 до 15.00**. К участию в торгах не допускаются участники, не прошедшие заключительную регистрацию.

3. Сумма задатка перечисляется до подачи заявления на участие в аукционе на расчетный счет № 3642903027026 в Региональной дирекции № 200 ОАО «БПС-Банк», БИК 153001369. Получатель – фонд «Витебскоблимущество», УНП 300002495.

4. Аукцион проводится в соответствии с Положением о порядке организации и проведения аукционов по продаже объектов государственной собственности и на право заключения договора аренды земельного участка для обслуживания недвижимого имущества, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 26.03.2008 № 462. Победитель аукциона - участник, предложивший наибольшую цену. Аукцион признается несостоявшимся, если заявление на участие подано менее чем двумя участниками, предмет аукциона не может быть продан по начальной цене. В случае, если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в нем подано только одним участником, предмет аукциона продается этому участнику при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5 процентов.

Организатор аукциона вправе отказаться от проведение аукциона в любое время, но не позднее чем за 3 дня до даты его проведения.

5. Участник, ставший победителем аукциона (претендентом на покупку), после окончания аукциона обязан: подписать протокол аукциона; не позднее 10 рабочих дней со дня принятия решения исполкома о предоставлении земельного участка внести плату за право заключения договора аренды земельного участка, возместить затраты на организацию и проведение аукциона, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения, расходы, связанные с формированием земельного участка и изменением земельного участка в результате такого формирования, в том числе с государственной регистрацией в отношении этого участка, в сумме 3 миллиона рублей; не позднее 12 рабочих дней со дня принятия решения о предоставлении земельного участка заключить договор купли-продажи недвижимости и договор аренды земельного участка.

6. Всем желающим предоставляется возможность предварительно ознакомиться с объектами продажи.

Извещение о проведении аукциона по продаже в частную собственность земельных участков для строительства и обслуживания жилых домов в Поставском районе Витебской области

Дата, время, место проведения аукциона	26 сентября 2011 года в 10.00 в здании райисполкома (г. Поставы, пл. Ленина, 25, III этаж, каб. 58)						
Адреса, площади, кадастровые номера земельных участков, начальная цена	№№ лотов	Адреса участков	Площадь, га	Кадастровый номер	Наличие ограничений в использовании	Начальная цена, рублей	Сумма подлежащих возмещению организатору аукциона расходов на его проведение
	1.	Яревский сельсовет, хутор Заготскот, ул. Полевая, д. 7	0,2499	224085304101000006	водоохранная зона озера Задевское	15 000 000	1 519 159
	2.	Ширковский сельсовет, д. Шабаны, ул. Озерная, д. 12	0,1150	224081312101000042	водоохранная зона озера Должа	7 000 000	2 730 836
Условия, предусмотренные в решении об изъятии земельных участков для проведения аукциона	внесение победителем аукциона в местный бюджет платы за право частной собственности на земельный участок в размере, заявленном на торгах; возмещение сельисполкомам расходов, связанных с проведением аукциона и формированием земельных участков, в том числе с государственной регистрацией в отношении создания земельных участков; государственная регистрация права на земельный участок в двухмесячный срок со дня принятия решения исполкома о предоставлении земельного участка; получение победителем аукциона в установленном порядке технической документации и разрешения на строительство жилого дома; занятие (освоение) земельного участка не позднее одного года после получения свидетельства (удостоверения) о государственной регистрации						
Порядок осмотра на местности земельных участков, которые предполагается передать в частную собственность по результатам аукциона	В рабочие дни с 8.00 до 17.00 по мере обращений лиц, заинтересованных в участии в аукционе. Обращаться в землеустроительную службу Поставского райисполкома: г. Поставы, пл. Ленина, 25, здание райисполкома, 1-й этаж, каб. 11						
Перечень документов, которые необходимо представить участникам аукциона до его начала	заявление на участие в аукционе (бланк можно получить и заполнить непосредственно в землеустроительной службе); квитанция об уплате задатка; ксерокопия стр.25, 31,32,33 общегражданского паспорта без нотариального засвидетельствования; представителем гражданина – нотариально удостоверенная доверенность						
Место, дата и время начала и окончания приема заявлений	г. Поставы, пл. Ленина, 25, здание райисполкома, 1-й этаж, каб. № 11, в рабочие дни с 8.00 до 17.00 со дня публикации извещения до 22.09.2011 включительно						
Размер задатка, срок и порядок его внесения	10% от начальной цены соответствующего участка до подачи заявления на счет соответствующего сельисполкома. Реквизиты платежа указаны в бланке заявления на участие в аукционе.						
Адрес и номер контактного телефона комиссии	г. Поставы, пл. Ленина, 25, здание райисполкома, 1-й этаж, каб. № 11, в рабочие дни с 8.00 до 17.00 (перерыв на обед с 13.00 до 14.00), телефоны 8 (02155) 43180, 41132.						

Краіна здароўя

Выпуск № 49 (285)

Май на ўвазе!

ДРЭННАМУ ХАЛЕСТЭРЫНУ — ДОБРУЮ ДЫЕТУ

АПОШНІМ часам слова «халестэрын» нярэдка сустракаецца ў нашых размовах. Гэта такое сучаснае пудзіла, якое заслужыла славу забойцы № 1.

Дрэнны і добры

Тое, што «вялікі» халестэрын шкодны для здароўя, ведае, бадай, кожны. У той жа час гэтае тлушчападобнае рэчыва жыццёва неабходнае чалавеку. Яно ўваходзіць у склад абалонак (мембран) усіх клетак арганізма, без яго не адбываецца сінтэзу некаторых гармонаў, патрэбна яно таксама для ўтварэння вітаміну D і многіх іншых важных працэсаў. Але незалежна ад усіх гэтых добрых спраў, калі канцэнтрацыя халестэрыну ў крыві павышана, гэта можа прывесці да розных наступстваў. Асабліва калі зашмат халестэрыну «дрэннага».

Медыкі адрозніваюць два віды халестэрыну, умоўна называючы іх «дрэнны» і «добры». Гэта значыць, як рэчыва халестэрын аднолькавы, але ў крыві ён знаходзіцца ў рознай «упакоўцы», якую называюць ліпапратэідамі. Гэта маленькія сферы, якія пераносяць па крыві халестэрын і іншыя ліпідныя малекулы. Адны з іх — ліпапратэіды нізкай шчыльнасці — нясуць халестэрын з печані, дзе ён сінтэзуецца. Калі іх утвараецца вельмі шмат або парушаны іх распад, у крыві назапашваецца шмат халестэрыну. І тады ліпапратэіды нізкай шчыльнасці можна назваць «дрэннымі». У разгорнутым лабараторным аналізе ліпідаў (тлушчаў і тлушчападобных рэчываў) крыві гэты паказчык абазначаецца скарочана — ХС ЛПНШ.

Лішак халестэрыну адкладваецца на ўнутраных сценках сасудаў у выглядзе тлушчавых утварэнняў, вакол іх разрастаецца злучальная (рубцовая) тканка. Так фарміруецца бляшка. Маленькія бляшкі застаюцца «мяккімі», але больш «сталыя», вялікія бляшкі маюць тэндэнцыю ўтвараць фіброзныя шапкі, у якіх адкладваецца кальцый, і тады адбываецца кальцыфікацыя артэрый. Гэта прыводзіць да атэрасклерозу: звужэння артэрый і іх зацвярдзення, парушэння кровазвароту. Але што больш небяспечна — бляшка можа разарвацца, і тады на яе паверхні ўтвараецца тромб — кангламерат клетак (у асноўным трамбацытаў) і бялкоў крыві. Ён можа вырасці да такой ступені, што, як корак, закрые прасвет сасуда. Цячэнне крыві спыняецца, тканка органа без кіслароду і пажыўных рэчываў адмірае. Калі гэта адбываецца ў сэрцы — развіваецца інфаркт міякарда, калі ў мозгу — інсульт.

Аднак не ўсё так дрэнна. У нас у крыві знаходзяцца і іншыя — «добрыя» — ліпапратэіды высокай шчыльнасці (ЛПВШ). Яны захопліваюць і пераносяць халестэрын з месцаў яго збірання ў сценках крывяносных сасудаў назад у печань, дзе з халестэрыну ўтвараецца жоўць. Тым самым яны не даюць утварацца бляшкам.

Атрымліваецца, страшны не столькі «павышаны халестэрын», колькі няправільныя суадносіны «добрых» і «дрэнных» ліпапратэідаў. Чым вышэйшая колькасць у крыві ХС ЛПНШ (халестэрыну ў «дрэнных» комплексах) і чым ніжэйшы ўзровень ХС ЛПВШ (халестэрыну ў «добрых» комплексах), тым хутчэй развіваецца атэрасклероз.

Узровень халестэрыну вызначаецца біяхімічным аналізам крыві. Паказчык агульнага халестэрыну не павінен перавышаць 5,2 ммоль/л. Нормы колькасці халестэрыну ЛПНШ у крыві для мужчын — 2,25—4,82 ммоль/л, для жанчын — 1,92—4,51 ммоль/л. Нормы ўзроўню халестэрыну ЛПВШ для мужчын — 0,7—1,73 ммоль/л, для жанчын — 0,86—2,28 ммоль/л.

Праверыць узровень халестэрыну можна ў паліклініцы, зрабіўшы аналіз крыві нашча. Для атрымання дакладнага выніку апошні прыём ежы павінен быць за 12—14 гадзін да даследавання, алкаголю — за 72 гадзіны.

Спецыяльная дыета

Штодзённая норма спажывання халестэрыну з ежай не павінна перавышаць 300 мг. А ў 100 г жывёльных тлушчаў змяшчаецца 100—110 мг халестэрыну. Менавіта таму трэба істотна скараціць у рацыёне або наогул выключыць спажыванне прадуктаў, якія змяшчаюць халестэрын або спрыяюць яго перавытворчасці ў арганізме. Да такіх прадуктаў адносяцца бараніна, свініна, ялавічына, субпрадукты (печань, ныркі, мазгі), тушонка, паштэт, пельмені, скурка курэй, сыравэнджаная каўбаса (у 100 г — 112 мг). Абмяжуйце ўжыванне доктарскай каўбасы, сасісак і сардэлек (у 100 г — 60 мг). Прыгатаваўшы мясны булён, астудзіце яго і зніміце з паверхні зацвярдзелы тлушч, гатовы асесці ў выглядзе бляшак на сценках вашых сасудаў. Мясныя стравы лепш замяніць сояй, фасоляй, сачавіцай, гарохам, якія маюць высокую каларыйнасць і змяшчаюць шмат расліннага бялку. Вельмі карысная рыба (акрамя ікры), асабліва тлустых гатункаў — скумбрыя, сардзіны, ласось, селядзец. У ёй прысутнічаюць тлустыя кіслоты амега-3, здольныя знізіць рызыку інфаркту міякарда на трэць!

Вельмі шмат халестэрыну ў жаўтках, таму ешце іх не больш як 2 на тыдзень. Багатыя на халестэрын і сметанковае масла (у 100 г — 190 мг), вяршкі, смятана, тлусты тварог, незнятае малако. Лепш выкарыстоўваць не жывёльныя тлушчы, а раслінныя алеі (кукурузны, аліўкавы, соевы), якія спрыяюць паніжэнню ўзроўню халестэрыну.

Для запраўкі салаты падыходзіць лімонны сок, спецыі, травы. А калі ўжо браць маянэз, то на аснове расліннага алею. Ешце хлеб з мукі грубага памолу, кашы, макаронныя вырабы, а «тоўстай» выпечкі (піражныя, бісквіты) пазбягайце, лепш — аўсянае печыва, фруктовае жэле і крэкеры.

Ужывайце за дзень не менш як 30 г харчовых валокнаў — чысцільшчыкаў кішачнага тракту. Яны змяшчаюцца ў грушах, персіках,

яблыках, квяцістай і марской капусце, гароху. У моркве, бураках, чорных парэчках, слівах, абрыкосах таксама ёсць пекцінавыя рэчывы, якія звязваюць і выводзяць «дрэнны» халестэрын з арганізма.

100 грамаў — гэта многа ці мала?

Аматары спіртных напояў часта апраўдваюць сваю схільнасць тым, што, маўляў, яны займаюцца прафілактыкай атэрасклерозу. Але сасудам карысныя толькі малыя дозы алкаголю, прычым добрага. У пераразліку на чысты спірт сутачная доза алкаголю не павінна перавышаць 30 г для мужчын (гэта 60 мл гарэлкі або каньяку, 300 мл віна, 720 мл піва) і 15 г для жанчын. Займаючыся прафілактыкай атэрасклерозу, памятайце, галоўнае — своечасова спыніцца.

Рух і нагрузкі

Самы натуральны спосаб падтрымліваць сасуды ў добрай форме — гэта рух: фізічная праца, гімнастыка, танцы, прагулкі, словам, усё, што прыносіць адчуванне мышачнай радасці. У фізічна актыўных людзей узровень агульнага халестэрыну звычайна бывае нізкім, а ўзровень «добрага» — высокім. Паўгадзінная хада ва ўмераным тэмпе 3—5 разоў на тыдзень, каб пульс пачашчаўся не больш чым на 10—15 удараў у хвіліну, — цудоўны цыкл тэрапіі.

Нават людзі, якія пакутуюць ад хвароб сэрца і сасудаў, павінны сістэматычна атрымліваць умераныя нагрузкі, адводзячы на трэніроўкі па 30—40 хвілін у дзень, але не менш як тры разы на тыдзень. Толькі тады вы здолееце падмануць лёс і зменшыце на 40—60% верагоднасць смерці ад інфаркту, інсульту і іншых сардэчна-сасудзістых хвароб.

Аднак не перашчыруйце, асабліва на агародным участку. Выконвайце працу не спяшаючыся, з перапынкамі кожныя паўгадзіны. І ўлічыце, што вашы жаданні заўсёды вышэйшыя за фізічныя магчымасці, пакіньце рэкорды іншым.

Падрыхтавала Вольга КУЛІНКОВІЧ.

Дарэчы

Фітатэрапія з'яўляецца дапаможным сродкам пазбаўлення ад «дрэннага» халестэрыну. З гэтай мэтай часта прымяняюцца пупышкі бярозы, цыбуля, сланечнік, часнок, спарыш, фіялка палявая, шыпшына.

✓ На 300 мл крутога кіпеню вазьміце па сталовай лыжцы пупышак бярозы, фіялкі палявой, шыпшыны, спарышу і патрымайце сумесь на слабым агні 20 хвілін. Пасля ахаладжэння і фільтрацыі настой прымайце па 1/2 шклянкі 3 разы на дзень да яды на працягу 2 месяцаў.

✓ Зрабіце настойку з часнаку. Раздушыце вялікую галоўку часнаку, дадайце па 15 г свежай мяты і цэдры лімона, заліце 200 г гарэлкі або 100 г медыцынскага спірту. Праз тыдзень настойка будзе гатова. Прымайце па 1 ч. лыжцы 3 разы на дзень да яды курсамі па два месяцы. Такім жа чынам можна прыгатаваць і настойку з цыбулі.

Спіртавыя настойкі перад ужываннем разводзьце вадой 1:1.

Салон прыгажосці

КАСМЕТЫКА НАРОДНАЯ, САДОВА-АГАРОДНАЯ

НАША любоў да касметыкі з градкі вечная, а давер — бязмежны. Касметычная індустрыя ўзяла гэта на ўзбраенне і актыўна зарабляе на гэтым. Аднак медыкі наконт раслінная касметыкі спрачаюцца...

Маска з абрэзкаў

Галоўны сакрэт папулярнасці садова-агароднай касметыкі няхітры: гэта танна. І проста: вырас агурок на градцы, яго сарвалі (або купілі на рынку), парэзалі ў салату, абрэзкамі працерлі твар — вось вам і тонік коштам нуль рублёў. Не трэба купляць, варажыць, падыходзіць або не, трывожна ўчытвацца ў спіс інгрэдыентаў, спрабуючы зразумець, ці ёсць сярод усіх тых гліцэрылаў і дыметыконаў нешта шкоднае для скуры. Агурок — ён і ёсць агурок: ужо дакладна не нашкодзіць (мы ж яго ядзім!), а не дапаможа — дык і бяда невялікая.

Упэўненасць у тым, што касметыка з градкі, асабліва са сваёй асабістай, цалкам бясшкодная, — яшчэ адна ўмова, якая забяспечвала ёй надзвычайную папулярнасць у народзе. Усё, што выкарыстоўваецца для твару — пятрушка, морква, клубніцы, парэчкі, бульбачка, — ужо было не раз з'едзена з задавальненнем і без усякіх негатыўных наступстваў, а значыць, разважае кожны з нас, маскі з клубніц, і для скуры ўсё гэта бясшкодна.

Сапраўды, калі няма алергіі на пэўны прадукт, агародная касметыка наўрад ці нанясе нейкую шкоду. Хоць бы таму, што дзейнічае яна павярхоўна: можа змякчыць скуру (напрыклад, як маска з персіка), можа злёгку адбяліць (як праціранні тонікам з пятрушкі), можа танізаваць (як агурочная або бульбяная маска), можа ачысціць (у залежнасці ад таго, што яшчэ будзе дабаўлена — напрыклад, вотруб'е). Але не зможа яна ні прыбраць ужо наяўныя маршчыны, ні падцягнуць правіслую скуру, ні ўстараніць сасудзістыя зорачкі, ні назаўсёды пазбавіць ад вугрыстага сыпу. Дзейнічаюць такія сродкі на верхні пласт скуры, пранікаць углыб «не ўмеюць», таму чакаць ад агурочных прымочак і агрэставых прыцірак цудаў не варта — ні пасля першага прымянення, ні пасля сто першага.

І ўсё ж галоўная праблема выкарыстання любой раслінная касметыкі, хай гэта хатняя маска або нятанны «натуральны» крэм — магчымасць развіцця алергічнай рэакцыі. Таму, калі ведаеце, што на нейкую садавіну або ягаду ў вас алергія, не эксперыментуйце з іх вонкавым прымяненнем — вялікая верагоднасць пакрыцца плямамі або сыпам, які свярбіць.

Медыкі наогул рэкамендуюць перад тым, як нешта нанесці на твар, пратэсціраваць прадукт на невялікім участку скуры.

Вазьміце ягаду, прызначаную для маскі, расцісніце і змажце невялікі ўчастак у вобласці локцевага згібу. Калі скура пачырванела, з гэтага прадукту маскі рабіць не рэкамендуецца. Яблыкі, агрус, агрэст і кабачкі правакуюць алергічныя рэакцыі параўнальна рэдка, іх можна выкарыстоўваць практычна без абмежаванняў. А вось клубніцы, таматы і парэчкі выклікаюць большасць выпадкаў алергіі. Пры тым чырвоныя парэчкі значна менш алергенныя, чым чорныя. Наогул, працэдуры з хатняй касметыкай рэкамендуецца праводзіць не часцей за 2 разы на тыдзень.

Мінусы

❒ Рызыка алергічных рэакцый. Ці будзе алергія — не адгадаеш, пакуль не скарыстаешся.

❒ Немагчымасць доўгага захоўвання. Гэта датычыцца і прамысловай касметыкі — калі яна заяўлена як натуральная (гэта, дарэчы, не значыць, што сродак зусім не змяшчае сінтэтычных кампанентаў), стандартныя тэрміны захоўвання для яе не падыходзяць.

❒ Адмысловыя ўмовы захоўвання. Самаробныя сродкі па доглядзе лепш наогул не захоўваць; сродкам прамысловай вытворчасці патрэбен халадзільнік.

❒ Спецыфічны пах. Тлумачыцца адсутнасцю парфумерных дабавак. Не самая вялікая праблема, але многіх гэта прымушае адмовіцца ад выкарыстання крэму, які «пахне лекамі».

❒ Немагчымасць праверыць на экалагічнасць. Гэта датычыцца касметыкі з градкі. Што ўнутр, што звонку лепш выкарыстоўваць тое, што вырашчана без выкарыстання пестыцыдаў і іншай хіміі.

❒ Дарагоўля. Самаробная маска з бульбачкі практычна нічога не каштуе. А вось крэм на аснове раслінных кампанентаў (так званая біё-, эка-, фітакасметыка) танным быць не можа.

Лікбез

Як правіла, у чыстым выглядзе садова-агародная прадукцыя для догляду скуры не выкарыстоўваецца. З якой асновай яе спалучаць, залежыць ад тыпу скуры: для тлустай традыцыйна бяруць яечны бялок або касметычную гліну; для сухой — вяршкі, смятану, раслінныя або базавыя касметычныя алеі (напрыклад, алей персікавых костачак). Для ачышчальных масак выкарыстоўваюцца аўсяныя шматкі, жытні хлеб, кававая гушча, цукар і соль (апошнія даволі грубыя «ачышчальнікі», для твару яны не падыходзяць).

Падрыхтавала Вольга КУЛІНКОВІЧ.

Крыніца — чыстая вадзіца

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

Жыхаркі вёскі Рогава Мінскага раёна мыюць гародніну на вясковай крыніцы.

НЯЎЖО ПАХАМ ЕЖЫ ДУШУ ПАДМАНЕШ?

Французскія даследчыкі даказалі, што пэўныя водары могуць зрабіць ежу ва ўяўленні людзей больш салёнай.

Навукоўцы правялі эксперымент, у ходзе якога высветлілася, што калі ў стравах павялічыць інтэнсіўнасць асобных пахаў, гэта дазваляе скараціць колькасць солі ў ежы больш чым на чвэрць. У спіс салёных трапілі 14 водараў. З самых распаўсюджаных — гэта пахі сыру, бекону ці кумпяка, сардзін, селядца,ількі і арахісу. Яны актывуюць у чалавека асацыятыўную памяць і наша ўнутранае адчуванне салёнага смаку.

На працягу многіх стагоддзяў медыцына змагалася са злоўжываннем соллю, паколькі гэтая шкодная залежнасць становіцца прычынай развіцця многіх вельмі цяжкіх захворванняў. Спецыялісты запэўніваюць, што стварыць вышэйпералічаныя пахі можна без прымянення штучных інгрэдыентаў, а гэта вельмі аблегчыць жыццё гіпертонікам і сардэчнікам.

СА СМАРТФОНАМ... У ПРЫБІРАЛЬНЮ

Як сцвярджаюць аўтары даследавання, апублікаванага ў Брытаніі, залежнасць сучаснікаў ад смартфонаў можна параўнаць з залежнасцю ад цыгарэт. У даследаванні паведамляецца, што 37 працэнтаў дарослых і 60 працэнтаў тынэйджараў, якія карыстаюцца смартфонамі, самі прызнаюцца, што «адчуваюць моцную ступень залежнасці» ад апаратаў. 30 працэнтаў карыстальнікаў смартфонаў паведамляюць, што карыстаюцца імі для частых размоў і ў рабочы час. 22 працэнты дарослых і 47 працэнтаў падлеткаў карыстаюцца смартфонамі нават у прыбіральні. Абсалютная большасць карыстальнікаў трымаюць смартфоны ўключанымі на працягу сутак, і больш за палову адказваюць на званкі, нават калі яны паступаюць ноччу.

Надзея НІКАЛАЕВА.

МОГИЛЕВСКИЙ ГОРОДСКОЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ СООБЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ В ЧАСТНУЮ СОБСТВЕННОСТЬ В г. МОГИЛЕВЕ

Аукцион состоится 28 сентября 2011 года в 16.00 по адресу: г. Могилев, ул. Первомайская, 28а, зал заседаний

Заявления и документы принимаются уполномоченной организацией (МГУКПП «Проектное специализированное бюро») по адресу: **г. Могилев, ул. Первомайская, 28а, каб. 206** в рабочие дни **с 08.00 до 17.00**. Последний день приема заявлений – **22.09.2011** года до 17.00.

Продажа земельных участков производится гражданам Республики Беларусь в частную собственность для строительства и обслуживания одноквартирных жилых домов. Условия проведения аукциона – **наличие не менее двух участников**.

При оформлении заявления и соглашения о правах и обязанностях сторон, желающие принять участие в аукционе представляют в сроки, указанные в извещении:

а) квитанцию о **внесении задатка** на расчетный счет Могилевского городского исполнительного комитета **№ 3641017440554** в филиале 700 МОУ ОАО «СБ Беларусбанк», код 536, УНП 700123787 **(разовый платеж)**; б) документ, удостоверяющий личность **(паспорт и его копию)** покупателя, а в случае участия в аукционе его представителя – **паспорт, копию паспорта и нотариально заверенную доверенность**.

Порядок осмотра на местности земельного участка: выезд по желанию, предварительное ознакомление с земельно-кадастровой документацией всем желающим. Условия инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории: строительство инженерных коммуникаций будет осуществлено в соответствии с проектно-сметной документацией за счет бюджета города. Продажа земельных участков производится без изменения целевого назначения.

Граждане, желающие участвовать в аукционе в отношении нескольких земельных участков, вносят **задатки** в размере, установленном для каждого из этих земельных участков.

Победитель аукциона обязан: в течение десяти рабочих дней после принятия решения о предоставлении земельного участка в частную собственность внести плату за земельный участок (задаток засчитывается при внесении платы); возместить затраты на организацию и проведение аукциона, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения. Ориентировочная сумма затрат на организацию и проведение аукциона (на всех победителей) составляет 11 миллионов рублей. **Контактный телефон в г. Могилеве 22 11 63.**

№ лота	Адрес земельного участка, по ПДП «Детальный план индивидуальной жилой застройки в районе деревни Городщина Могилевского района»	Площадь, га	Кадастровый номер	Стоимость землеустроительного дела (руб.)	Начальная цена (руб.)	Сумма задатка (руб.)
№ 26	участок № 144	0,1046	740100000001005941	985 381	30 780 000	2 770 000
№ 27	участок № 145	0,1050	740100000001005943	952 408	30 898 000	2 781 000
№ 28	участок № 146	0,1050	740100000001005944	952 408	30 898 000	2 781 000
№ 29	участок № 147	0,1050	740100000001005945	964 326	30 898 000	2 781 000
№ 30	участок № 148	0,1050	740100000001005946	964 326	30 898 000	2 781 000
№ 31	участок № 149	0,1038	740100000001005947	985 381	30 545 000	2 749 000
№ 32	участок № 150	0,1038	740100000001005948	954 052	30 545 000	2 749 000
№ 33	участок № 151	0,1050	740100000001005949	939 972	30 898 000	2 781 000
№ 34	участок № 152	0,1050	740100000001005950	938 508	30 898 000	2 781 000
№ 35	участок № 153	0,1050	740100000001005951	938 508	30 898 000	2 781 000
№ 36	участок № 154	0,1050	740100000001005952	938 508	30 898 000	2 781 000
№ 37	участок № 155	0,1045	740100000001005953	954 052	30 751 000	2 768 000

МОГИЛЕВСКИЙ ГОРОДСКОЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ СООБЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ В ЧАСТНУЮ СОБСТВЕННОСТЬ В г. МОГИЛЕВЕ

Аукцион состоится 30 сентября 2011 года в 16.00 по адресу: г. Могилев, ул. Первомайская, 28а, зал заседаний

Заявления и документы принимаются уполномоченной организацией (МГУКПП «Проектное специализированное бюро») по адресу: **г. Могилев, ул. Первомайская, 28а, каб. 206** в рабочие дни **с 08.00 до 17.00**. Последний день приема заявлений – **26.09.2011** года до 17.00.

Продажа земельных участков производится гражданам Республики Беларусь в частную собственность для строительства и обслуживания одноквартирных жилых домов. Условия проведения аукциона – **наличие не менее двух участников**.

При оформлении заявления и соглашения о правах и обязанностях сторон, желающие принять участие в аукционе представляют в сроки, указанные в извещении:

а) квитанцию о **внесении задатка** на расчетный счет Могилевского городского исполнительного комитета **№ 3641017440554** в филиале 700 МОУ ОАО «СБ Беларусбанк», код 536, УНП 700123787 **(разовый платеж)**; б) документ, удостоверяющий личность **(паспорт и его копию)** покупателя, а в случае участия в аукционе его представителя – **паспорт, копию паспорта и нотариально заверенную доверенность**.

Порядок осмотра на местности земельного участка: выезд по желанию, предварительное ознакомление с земельно-кадастровой документацией всем желающим. Условия инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории: строительство инженерных коммуникаций будет осуществлено в соответствии с проектно-сметной документацией за счет бюджета города. Продажа земельных участков производится без изменения целевого назначения.

Граждане, желающие участвовать в аукционе в отношении нескольких земельных участков, вносят **задатки** в размере, установленном для каждого из этих земельных участков.

Победитель аукциона обязан: в течение десяти рабочих дней после принятия решения о предоставлении земельного участка в частную собственность внести плату за земельный участок (задаток засчитывается при внесении платы); возместить затраты на организацию и проведение аукциона, в том числе расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения. Ориентировочная сумма затрат на организацию и проведение аукциона (на всех победителей) составляет 11 миллионов рублей. **Контактный телефон в г. Могилеве 22 11 63.**

№ лота	Адрес земельного участка, по ПДП «Детальный план индивидуальной жилой застройки в районе деревни Городщина Могилевского района»	Площадь, га	Кадастровый номер	Стоимость землеустроительного дела (руб.)	Начальная цена (руб.)	Сумма задатка (руб.)
№ 38	участок № 169	0,1045	740100000001005954	985 381	30 751 000	2 768 000
№ 39	участок № 170	0,1050	740100000001005955	939 972	30 898 000	2 781 000
№ 40	участок № 171	0,1050	740100000001005956	964 326	30 898 000	2 781 000
№ 41	участок № 172	0,1050	740100000001005957	977 856	30 898 000	2 781 000
№ 42	участок № 173	0,1050	740100000001005958	977 856	30 898 000	2 781 000
№ 43	участок № 174	0,1077	740100000001005959	1 022 409	31 693 000	2 852 000
№ 44	участок № 175	0,1138	740100000001005960	983 974	33 488 000	3 014 000
№ 45	участок № 176	0,1050	740100000001005961	939 972	30 898 000	2 781 000
№ 46	участок № 177	0,1050	740100000001005962	938 508	30 898 000	2 781 000
№ 47	участок № 178	0,1050	740100000001005963	938 508	30 898 000	2 781 000
№ 48	участок № 179	0,1045	740100000001005964	954 052	30 751 000	2 768 000

Доктар адкажа

«ПАДХАПІЦЬ» ПАРАЗІТАЎ МОЖА ЛЮБОЕ ДЗІЦЯ

«5-гадовае дзіця заразілася глістамі... Падазраём, што віной усяму пясочніца. Паколькі педыятр на звычайным прыёме не распытаеш падрабязна пра гэтую непрыемнасць, хацелі б даведацца ад вас: як засцерагчы дзіця ад паўторнага заражэння і ці праўду кажуць, што амаль усе дзеці заражаюцца глістамі, але не ва ўсіх гэта праяўляецца?

Сям'я ЦЫБУНОВЫХ, *Гродзенская вобласць*».

Участковы ўрач-педыятр 23-й дзіцячай гарадской паліклінікі г. Мінска Таццяна ГРЫНЧУК:

— Дзеці могуць заразіцца паразітамі праз брудныя рукі, пясок, глебу і ваду. Часам заражэнне дзіцяці можа адбыцца ўнутрывантробна, паколькі прасцейшыя, бактэрыі, вірусы, кандыды і лічынкі гельмінтаў могуць пранікаць у плод праз плацэнту з токам крыві, а таксама падчас родаў праз родавыя шляхі.

Верагоднасць заражэння дзяцей дашкольнага ўзросту глістамі роўная амаль 100 працэнтам. У дзяцей гэтага ўзросту яшчэ недастаткова развітыя гігіенічныя навыкі, а пазнанне навакольнага асяроддзя ідзе пераважна праз рот. Акрамя таго, у малых слаба развітыя абарончыя механізмы супраць інвазіі: недастаткова кіслае асяроддзе страўніка, слабы імунітэт. Высокая рухальная актыўнасць дзяцей ва ўзросце 1,5-3 гадоў спрыяе таму, што яны інфіцыруюцца дома, на прагулцы, у садку пры кантакце з забруджанымі прадметамі (вулічным абуткам, падлогай, цацкамі), у месцах агульнага карыстання, на вуліцы (гуляючы ў пясочніцы або на зямлі), а таксама падчас кантактаў з жывёламі (бадзяжнымі або хатнімі, калі тыя бываюць на вуліцы). Варта адзначыць, што ў дзяцей ва ўзросце пасля 7 гадоў верагоднасць заражэння гельмінтамі не намнога меншая, чым у дашкольнікаў.

У нашай краіне найбольшае распаўсюджванне маюць такія гельмінты, як аскарыды, астрыцы і ўласаглавы.

ЯК ДЗІЦЯ МОЖА ЗАРАЗІЦЦА?

Заражэнне адбываецца пры трапленні ў арганізм яек або лічынак глістоў. Яйкі трапляюць у навакольнае асяроддзе з калам інфіцыраваных людзей і жывёл. Яны маюць мікраскапічныя памеры, вельмі ўстойлівыя да розных уздзеянняў і могуць працягла захоўваць жыццядзейнасць у глебе, на паверхні прадметаў або прадуктаў, у складках бялізны, на скуры. Трапляючы ў ротавую поласць дзіцяці, яйкі глістоў праходзяць у страўнік, дзе часткова разбураюцца ў яго агрэсіўным, кіслым асяродку і далей актывізуюцца ў кішэчніку, дзе ўмовы для развіцця дарослых асобін найбольш спрыяльныя.

ПРЫКМЕТЫ ГЛІСНАЙ ІНВАЗІІ

8 з 10 дзяцей дашкольнага ўзросту заражаны глістамі. Прычым толькі ў кожнага трэцяга захварэлага ёсць відавочныя сімптомы. Астатнія перажываюць захворванне у скрытай форме і не праходзяць неабходную супрацьглісную тэрапію.

Клінічныя праявы гельмінтозаў больш выражаны ў дзяцей, чым у дарослых. Глісты атручваюць дзіцячы арганізм прадуктамі метабалізму і негатыўна ўплываюць на стан здароўя дзіцяці. Яно становіцца кволым, капрызным, няўважлівым. Хутка стамляецца, скардзіцца на галаўны боль. Скура становіцца бледнай, пагаршаецца апетыт, парушаецца страваванне, з'яўляюцца алергічныя рэакцыі. Верагоднасць гліснай інвазіі вельмі высокая, калі ў дзіцяці з'яўляюцца наступныя сімптомы:

1. Слінацячэнне, ванітаванне, зніжэнне апетыту або паталагічнае яго ўзмацненне, боль вакол пупка або без пэўнай лакалізацыі (боль з'яўляецца незалежна ад прыёму ежы), панос або запор, павышаная стамляльнасць, частыя галаўныя болі або галавакружэнні, бледнасць і сінява пад вачыма, павышаная ўзбуджальнасць вечарам, беспрычынныя капрызы, дрэннае засынанне і дрэнны начны сон, які суправаджаецца прачынаннем, ускрыкамі, скрыгатаннем зубоў, свербам у вобласці прамежнасці.

2. Часта паразіты прыводзяць да алергізацыі арганізма, з'яўляюцца скураныя рэакцыі ў выглядзе атапічнага дэрматыту, які з цяжкасцю паддаецца сімптаматычнай тэрапіі. Нярэдка ўзнікаюць ліхаманка, боль у мышцах і суставах, высыпкі па тыпе крапіўніцы. Пры міграцыі праз лёгкія назіраюцца кашаль, кроў у макроце, што выклікае падазрэнні на пнеўманію.

ЯКУЮ ШКОДУ НАНОСЯЦЬ ПАРАЗІТЫ АРГАНІЗМУ?

❒ Паколькі глісты часцей за ўсё абжываюць кішэчнік, парушаецца яго работа, ён не спраўляецца з выпрацоўкай і ўсмоктваннем вітамінаў. З'яўляецца дысбактэрыёз, які праяўляецца болем у жываце, паносам, запорам, ванітаваннем, павышэннем адчувальнасці да алергенаў.

Урачы-алерголагі сцвярджаюць, што больш за палову ўсіх алергічных рэакцый — гэта вынік існуючага або перажытага гельмінтозу.

Паразіты адмоўна ўплываюць на абарончыя сілы арганізма, што зніжае імунітэт. Гэта прыводзіць да пачашчэння вострых рэспіраторных і інфекцыйных захворванняў, зніжэння выпрацоўкі абарончых антыцелаў пры вакцынацыі дыфтэрыі, пагаршаецца фарміраванне імунітэту пры рэвакцынацыі адру і слупняку. Таксама ў такіх дзяцей часцей адзначаюцца падманныя туберкулінавыя пробы (рэакцыя Манту).

Сусветная арганізацыя аховы здароўя адзначае, што сярод прычын, здольных выклікаць другасны імунадэфіцытны стан, на першым месцы — пратазойныя і глісныя інвазіі.

МЕРЫ ПРАФІЛАКТЫКІ

❒ Усім членам сям'і вытрымліваць правілы гігіены, імкнуцца не дапускаць блізкага кантакту дзіцяці і яго асабістых рэчаў з хатнімі жывёламі.

❒ На вуліцы сачыць за тым, каб дзіця не падбірала розныя прадметы, не кантактавала з жывёламі.

❒ Прывучаць да асабістай гігіены (мыць рукі пасля наведвання вуліцы і прыбіральні).

❒ Перыядычна мыць з мылам цацкі, асабліва тыя, што прыносяцца з вуліцы. Пыласосіць не толькі дываны, але і мяккую мэблю, мяккія цацкі.

❒ Не даваць дзіцяці нямытую гародніну або фрукты, дрэнна тэрмічна апрацаваныя мяса і рыбу. Гародніну і фрукты лепш мыць з мылам, а ягады заліваць чыстай вадой, затым яе зліваць і прамываць плады праточнай вадой.

Выявіць глісныя інвазіі досыць складана, што тлумачыцца асаблівасцямі іх жыццёвага цыклу. Улічваючы высокую эпідэміялагічную верагоднасць глісных інвазій, іх здольнасць парушаць розныя функцыі арганізма, рэкамендуецца незалежна ад вынікаў аналізаў праводзіць прафілактычна-лячэбныя супрацьглісныя курсы з улікам ускосных прыкмет паталогіі. Дзецям дашкольнага ўзросту рэкамендуецца правядзенне прафілактычных антыгельмінтных курсаў двойчы ў год — вясной і восенню (лепш за ўсё ў красавіку-маі і кастрычніку-лістападзе).

Калі глісты выяўлены ў любога з членаў сям'і, у тым ліку ў дзіцяці, неабходна пралячыць усю сям'ю. У такой сітуацыі важна ўзмацніць і гігіенічныя мерапрыемствы, напрыклад, пракіпяціць і прапрасаваць з абодвух бакоў пасцельную і асабістую бялізну.

Святлана БАРЫСЕНКА.

ГІСТОРЫЯ БЯРЭСЦЯ,

або Як беларускі археолаг Пётр Лысенка прарываўся да Аляксея Касыгіна

...У археалагічны музей «Бярэсце» я патрапіў не так даўно — восенню мінулага года. Зайшоў — дай, думаю, хуценька забягу ў павільён, пагляджу, што тут і як. Але хуценька не атрымалася. Мы вельмі доўга з маёй дзяўчынай хадзілі па музеі, разглядалі старажытныя хаткі нашых продкаў і ўсё здзіўляліся: як жа можна было жыць у такой цеснаце? Зараз людзям у трохпакаёвых кватэрах цесна, а нашы далёкія прашчуры мясціліся ў хатках каля 10 квадратных метраў. Як вялі гаспадарку, як харчаваліся, як працавалі, як хадзілі ў госці адно да аднаго... Карацей, вярнуліся стагоддзяў на восем назад і паспрабавалі ўявіць сябе і сваё жыццё ў тыя часы — праўду кажуць людзі, што лепш адзін раз гэта пабачыць, чым сто разоў пачуць. Малюнкі старажытных гарадоў у падручніках па гісторыі не выклікаюць такіх эмоцый і адчування рэальнасці, а тут, у «Бярэсці», акунуцца ў старажытнасць можна, як зараз модна казаць, у фармаце нават не 3D, а 5D. У наступным годзе археалагічнаму музею «Бярэсце» спаўняецца 30 год з моманту адкрыцця, але мала хто ведае, што да яго стварэння мае дачыненне Аляксей КАСЫГІН, тагачасны старшыня Савета Міністраў СССР. Пра шчаслівы выпадак, пра тое, як адкрывалася «Бярэсце» і як ішло змаганне за яго захаванне, карэспандэнт «Звязды» гутарыў з Пятром ЛЫСЕНКАМ, доктарам гістарычных навук, прафесарам, галоўным навуковым супрацоўнікам Інстытута гісторыі НАН Беларусі, лаўрэатам Дзяржаўнай прэміі.

— Чаму менавіта Бярэсце? Як вас лёс звёў з гэтым месцам?

— Бярэсце — гэта як крыніца нечаканасцяў. Пачынаючы з таго, што ў летапісе Бярэсце ёсць, а на зямлі няма: доўгі час выявіць не маглі. У 1954 годзе Ю. Ягораў выдаў цудоўную кніжку, у якой ён ахапіў старажытныя гарады ад часоў іх узнікнення і праз стагоддзі — існаванне, развіццё. Аднак месцазнаходжанне старажытнага Бярэсця ён не знайшоў, абмежаваўся меркаваннем, што яно недзе ля ўпадзення ракі Мухавец у Заходні Буг, на адным з астравоў. У 1961 годзе выйшла кніга Ю. Кухарэнкі пра сярэднявечныя помнікі Палесся — і зноў-такі месцазнаходжанне старажытнага Бярэсця ён не знайшоў і абмежаваўся меркаваннем, што старажытнае гарадзішча ды рэшткі старажытнага горада былі зруйнаваны пры будаўніцтве новай Брэсцкай крэпасці ў сярэдзіне XIX стагоддзя. У 1961 годзе на месцы старажытнага Бярэсця пабывалі і мы — мой навуковы кіраўнік Сядоў Валянцін Васільевіч і я. Хадзілі-хадзілі па месцах, абышлі астравы, мысы — і нічога не знайшлі. Але якраз з 1961 года я пачаў цікавіцца Бярэсцем. Бо ў мяне якраз была запланавана тэма даследавання: «Тураўская зямля». Адзін з раздзелаў называўся «Гарады Тураўскай зямлі». А калі размова ідзе пра гарады, то трэба шукаць, дзе тыя гарады. Былі ў Тураве, былі ў Мазыры, былі ў Пінску, былі ў Давыд-Гарадку — паўсюль гарадзішча ёсць, у адным толькі Брэсце нічога няма. Дзе горад? Куды падзеўся? Ці то з астравоў тых плынню знесла, ці то сапраўды разбурана гэтае гарадзішча падчас будаўніцтва крэпасці. Але ж раздзел у працы ёсць — нельга толькі паўтарыць меркаванні сваіх папярэднікаў, трэба сказаць нешта сваё: альбо абвергнуць іх меркаванні, альбо пацвердзіць. Вось з таго часу, з 1961 года, я і пачаў шукаць і збіраць матэрыялы па гэтым старажытным Бярэсці. Збіраў пісьмовыя, картаграфічныя матэрыялы, паведамленні падарожнікаў. І нарэшце склалася ў мяне думка пра месцазнаходжанне старажыт-

... пакуль я там капаў, нашы калегі ў Саўмін напісалі заяўку, і Савет Міністраў БССР зацвердзіў гэтае месца ў якасці археалагічнага помніка. А гэта ўжо быў дакумент і для акадэміі, і для інстытута, і для археолагаў, і для музеяў.

— І што вы там унікальнага адкапалі?

— Звычайна ў старажытных гарадах захоўваюцца пабудовы на 1-3 вянкі. Напрыклад, з 30-х гадоў капаюць Ноўгарад Вялікі, а ўсе пабудовы ў іх на адзін вянец, зрэдку на 2 і, як выключная з'ява, — на 3 вянкі. Усяго ў нас 1397 умацаваных помнікаў на тэрыторыі Усходняй Еўропы, з іх 440 гарадоў. Лічыце, што археалагічнымі метадамі гэтыя гарады вывучаны больш як на 90-95%. І нідзе такога не было, каб захаваліся пабудовы на 12 вянкоў. Адзіны такі горад — старажытнае Бярэсце.

— Адкуль узнікла думка зрабіць археалагічны музей на гэтым месцы?

— Капаем мы аднойчы, а тут раптам прыходзіць начальнік упраўлення культуры Брэсцкага аблвыканкама — паглядзець, куды ж мы закопваем грошы. Падзівіўся і развёў рукамі: заўтра прывяду супрацоўнікаў абкама партыі — відаць, разбіраўся чалавек. Прыйшоў з Брэсцкага абкама да нас Шабашоў Сяргей Міхайлавіч. Ён таксама разводзіць рукі і здзіўляецца: «А што вы з гэтым будзеце рабіць?» А мы адказваем: «Наша методыка патрабуе: калі адкапалі 14 стагоддзе, зафіксавалі — трэба ўсе пабудовы зносіць, каб вывучаць папярэдняе 13-е стагоддзе, — і гэтак далей». «Не, зносіць нельга, гэта патрэбна нашаму народу», — сказаў ён і назаўтра прывёў да нас на раскопкі сакратара ЦК КПБ Фёдара Сурганава, які якраз знаходзіўся ў Брэсце. Ён спытаў, ці перакананы мы, што глыбей за XIII стагоддзе мы знойдзем нешта добрай захаванасці. І калі пачуў адмоўны адказ, то сказаў: «Не, у такім выпадку гэта трэба захоўваць». Вось тут і закруцілася карусель. Паехаў я ў Мінск па выкліку нашай дырэкцыі. Ігнаценка Іларыён Мяфодзьевіч кажа: падрыхтаваць графічны і фатаграфічны матэрыял, унікальныя рэчы і тэрмінова ехаць у Маскву на нараду да маскоўскіх археолагаў з пытаннем: «Што з гэтым рабіць?». Еду ў Маскву да Рыбакова ...

... павільён для агляду насельніцтва: маўляў, лепш адзін раз паглядзець, чым 100 разоў пачытаць. Барыс Аляксандравіч падтрымаў ідэю, таксама нас падтрымалі Сядоў і Арцыхоўскі. Дадому я ўжо ляцеў як на крылах... Але ж перад намі

стаяла такая задача, якую ў нашай археалогіі яшчэ ніхто не выконваў ...

> **«...Помнік сапраўды ўнікальны, другога такога няма. І калі ён загіне, буду вінаваты я: не дамогся, не пераканаў людзей, што трэба ўважліва аднесціся да яго...»**

... довы, 14 будаўнічых ярусаў, магутнасць культурнага пласту склала 7 метраў, забудова пачынаецца прыкладна на 30-35 см вышэй за летні ўзровень вады ў Заходнім Бугу і Мухаўцы.

— Дык а што з павільёнам? Як я разумею, якраз з яго будаўніцтвам і ўзніклі праблемы...

— Так, павільён быў патрэбны, бо сонца няшчадна знішчала старажытную драўніну ў стружку. Мы спецыяльна і замазвалі, і ахоўвалі, і плёнкай прыкрывалі, але карысці было мала. На той час было ўжо другое рашэнне Саўміна БССР — будаваць павільён як філіял Брэсцкага абласнога краязнаўчага музея. Трэба распрацоўваць праект. Маладыя ў той час архітэктары Крамарэнка і Вінаградаў зімой 1971 года распрацоўвалі эскіз павільёна і зрабілі прыкідку па каштарысе. Атрымалася прыкладна 1,5 мільёна рублёў. Мы з гэтым эскізам пайшлі ў Міністэрства культуры — яны кажуць, што такіх грошай няма: маўляў, рабіце больш танны павільён.

Председателю Совета Министров СССР

тов. КОСЫГИНУ Алексею Николаевичу

гр. Лысенко Петра Федоровича

ПРОСЬБА

... Алексей Николаевич !

... Лысенко Петр Федорович, кандидат исторических наук, ... института истории АН БССР, начальник ... Брестского археологического отряда, обращаюсь к Вам по ...

... крепости /г.Брест/ выявлен ... памятник – остатки древнерусского ... . По степени сохранности сооружений ... сотен исследованных городов Древней ... сохранились на высоту до 10-12 венцов,

Уважаемый Петр Федорович,

Ваше письмо от 8 января 1976 г. по поводу сохранения Древнего Берестья тов.Косыгин А.Н. поручил рассмотреть Председателю Совета Министров Белорусской ССР т.Киселеву Т.Я. и Министру культуры СССР т.Демичеву П.Н.

15 января 1976 г.

... аблвыканкам. Там ізноў кажуць, што грошай няма. Ну, няма і няма. Я зноў кажу пра дакладную запіску і выходжу з кабінета. Мяне вяртае Канстанцін Мацюшэўскі, старшыня аблвыканкама, і давай ізноў казаць пра адсутнасць грошай. І так тры разы яшчэ ён мяне вяртаў у кабінет — пасля гэтага я стаў паважаць гэтага чалавека, бо ён за кожную народную капейку у маштабах вобласці змагаўся. Аднак грошы ўсё-такі для нас знайшлі, і мы ізноў пачалі капаць. Дарэчы, тады ж, пакуль не было грошай, я хлопцаў адпусціў, пакінуў толькі 2 невялікія брыгады, паспрабаваў капаць з усходняга боку, спадзеючыся натрапіць на старажытныя абарончыя збудаванні — земляны роў і земляны вал. І там я натрапіў на рэшткі абарончых збудаванняў. А як грошы далі, то закінуў гэты фронт работ і вярнуўся назад. А што тычыцца павільёна, то на яго грошай не было. Нават загадчык нашага сектара не хацеў ужо са мой хадзіць грошы выбіваць, а аднаго мяне слухаць не хацелі, бо я быў толькі старшым навуковым супрацоўнікам. Так мы 1974 год закончылі — на праектаванне грошай няма, на будаўніцтва — тым больш, а Сняжкова ў Маскве нічога дабіцца не можа...

— Тут, напэўна, і ўмяшаўся шчаслівы выпадак?..

— Можна сказаць і так. Быў снежань 1975 года, у нас у акадэміі засталіся нерэалізаваныя пуцёўкі. І вось злавіла мяне на нашым паверсе дзяўчына з іншага інстытута, якая займалася гэтымі пуцёўкамі: «На табе пуцёўку, едзь на Каўказ». А я за сваё жыццё да 1975 года ні ў якім доме адпачынку, ні ў якім санаторыі ці лагеры ніколі не быў. Чаго я паеду? Тут працаваць трэба. Тры ці чатыры дні я адбіваўся ад гэтай дзяўчыны, але ў рэшце рэшт узяў пуцёўку — ці то 30 снежня, ці то 31 я прыехаў па гэтай пуцёўцы ў Піцунду. Прызначылі мяне там у

пансіянат Калхеці. ...

... абеду. Гляджу — нікога няма. Аказваецца, прыехала нейкая жанчына і дае арганны канцэрт — усе туды пайшлі. А калі ўсе пайшлі, то і мне трэба. Паспеў я толькі на самы канец, 2-3 творы паспеў паслухаць. Канцэрт скончыўся, публіка пачала выходзіць і станавіцца паабапал дарогі. Аказваецца, на канцэрце быў і Касыгін. І вось ён ідзе паміж радамі людзей. І я за ім прыстроіўся ў хвасце. Гляджу: Касыгін не ідзе на ўрадавую дачу, а накіроўваецца ў ігравы павільён. Ён зайшоў, а вакол тры ніткі аховы. Тут я і вырашыў: у Мінску дапамогі няма, трэба зрабіць так, каб потым не папракаць сябе ў баязлівасці. Падыходжу да трэцяга ланцужка аховы: «Добры дзень, я хацеў бы пагаварыць з Аляксеем Мікалаевічам». А яны мне: «Не, нельга. Чалавек на адпачынку, яго не трэба турбаваць. У вас асабістае пытанне ці службовае?» Кажу, што службовае. У гэты час мной зацікавіліся ахоўнікі з другога ланцужка — выслухалі і кажуць: «Ідзіце сюды, бліжэй». Падыходзіць чалавек з першага ланцужка аховы, я яму таксама расказаў сваё пытанне. І тут я пачынаю сумнявацца: можа, для самога Касыгіна і сапраўды пытанне дробнае, таму прашу хоць з кім-небудзь з яго памочнікаў ці рэферэнтаў пагутарыць. Пакуль я стаяў каля першага ланцужка аховы, да мяне падышоў малады чалавек, прадставіўся Аляксандрам Сяргеевічам, рэферэнтам Касыгіна. Я яму кораценька пераказаў сваю гісторыю. Ён папрасіў пачакаць. Гляджу, Касыгін з дэлегацыяй выйшлі з павільёна і некуды пакрочылі. Да мяне зноў падышоў рэферэнт, мы адышлі ўбок, селі на лавачку, і я яму ўсё пераказаў як ёсць: што па распараджэнні Саўміна рыхтую ўнікальны помнік, а грошай на праектаванне і будаўніцтва няма. Ён выслухаў і кажа: «Усё, што мне расказалі, коратка напішыце на паперы на імя Аляксея Мікалаевіча. Сёння перад вячэрай да вас падыдзе чалавек у вестыбюлі, ён і скажа, што зрабіць з гэтым лістом».

Ён пайшоў, а я ўсё яшчэ не веру: я ж не адзін раз чуў адмовы ад начальнікаў. Але калі можна нешта рабіць, то трэба рабіць. Пайшоў у краму, каб купіць паперы, — а там яе няма. Прыйшлося браць вучнёўскі сшытак у клетачку. Сеў пісаць чарнавік: пачаў крэсліць, выкрэсліваць, удакладняць. Дый думаю сам сабе: трэба ж недзе надрукаваць на машынцы, а то ад рукі ніхто чытаць не будзе; а калі і будуць, то могуць почырк не разабраць і прачытаць

няправільна. Так і сказаў таму чалавеку, што перад вячэрай да мяне падышоў: ліст яшчэ не гатовы. Дзе надрукаваць? Прадпрыемстваў няма, пайшоў ва ўпраўленне курорта. Там дзяўчына як пачула, што неабходна ліст да Касыгіна друкаваць, то сказала, што без дазволу начальніка зрабіць гэтага не можа. Праз дзве гадзіны прыйшоў начальнік, выслухаў і кажа, што трэба ўдакладніць: маўляў, прыходзьце яшчэ праз дзве гадзіны. Прыйшоў праз дзве гадзіны, яны ўзялі ў мяне чарнавікі і надрукавалі просьбу на імя Касыгіна на 2,5 старонкі і запіску да рэферэнта — гэта было 8 студзеня 1976 года.

— Ну ўсё, можна лічыць, што справа зроблена?

— Не зусім. Пайшоў я яшчэ канверт шукаць. На пошце вялікіх канвертаў няма. Пайшоў у шапік, купіў карту Грузіі, парэзаў яе на кавалкі і склеіў канверт. Як мне і сказалі, пайшоў на прахадную ўрадавай дачы. Салдат на прахадной выслухаў мяне і кажа: чакайце. Пяць хвілін чакаю, пятнаццаць, сорак... Тут да прахадной пад'язджае чорная «Волга», салдат узяў у мяне канверт, а з «Волгі» выходзіць маёр з блакітнымі пятліцамі, ідзе сюды, на прахадную, і кажа: «Паедзем з намі». Саджуся побач з ім ззаду, і мы паехалі па дарозе ў Гагры. Маёр пытае: «Вы пісалі ліст?». «Я пісаў». «Пра што пісалі?». Я яму пераказаў. «Вы няправільна паступілі». «Я зрабіў, як мне казалі, — адказваю. — А як трэба было?» Ён зноў мне: «Вы пісалі ліст?» і так наш дыялог паўтараўся мо раз шэсць. У рэшце рэшт я думаю: чаго ён мяне там пераконвае, што я паступіў няправільна? Ну, а калі сапраўды паступіў няправільна, то трэба за гэта адказваць. І разважаю пра сябе: зараз не 37-мы год — значыць, не расстраляюць. Але, можа, гады 2-3 прыпаяюць. І калі выйду — будзе мне 47 ці 48 гадоў. З інстытута, вядома ж, выганяць, але невядома, ці адновяць пасля. Але ўсё роўна я выйду з чыстым сумленнем: я зрабіў усё, што мог, каб захаваць Бярэсце, і папракаць сябе не буду. А сам прыкідваю, што мы ўжо кіламетраў 18 праехалі, а ўсяго да Гагры 25-30 кіламетраў. Раптам маёр камандуе, каб кіроўца развярнуў машыну і ехаў назад. А мне кажа: «Мы вам раім да ад'езду з курорта не адлучацца».

— Так і сядзелі ў чаканні?

— Так, сяджу на сваім восьмым паверсе, а адказу ўсё няма і няма. Да ад'езду ўжо застаецца 2-3 дні, я збіраю рэчы паціху. І раптам грукаюць у дзверы. Уваходзіць высокі і вялізны хлопец — пра такіх у Брэсце кажуць «шырокі, як трамвай». Стаў у дзвярах так, што міма не праскочыш, і пытае: «Хто Лысенка? Вы пісалі ліст?» Кажу што пісаў, і думаю: відаць, забіраць мяне прыйшлі. Ён дае канверт. Я дзякую яму і кладу канверт на стол. А ён кажа: «Пачытайце». Чытаю: «Паважаны Пётр Фёдаравіч, ваш ліст ад 8 студзеня 1976 г. наконт захавання старажытнага Бярэсця тав. Касыгін А.М. даручыў разгледзець Старшыні Савета Міністраў Беларускай ССР т. Кісялёву Ц.Я. і міністру культуры СССР т. Дземічаву П.Н.» «Вы задаволены адказам?» — пытае хлопец. «Задаволены, дзякуй». Вось так і скончылася эпапея ў Піцундзе. Хоць было ўсё

адно трывожна: які з гэтага ўсяго атрымаецца вынік?...

— У Мінску вас, напэўна, ужо чакалі...

— Перад тым, як з'ехаць з Піцунды, я распрацаваў маршрут, каб паглядзець Каўказ, — таму дадому вяртаўся праз Тбілісі, Батумі, Гагры і гэтак далей. Прыязджаю ў Мінск, прыходжу ў інстытут, а мне кажуць: «О, з'явіўся! А цябе тут з сабакамі шукаюць!». Ну, усё, думаю, калі з сабакамі — то, значыць, з органаў, і трэба чакаць непрыемнасцяў. А аказваецца, што наш Саўмін і нашае Міністэрства культуры атрымалі лісты ад Касыгіна і ад Дземічава: і калі раней грошай не было, то не паспеў я вярнуцца, як грошы з'явіліся, і нават ужо былі знойдзены і праекціроўшчыкі, і падрадчыкі.

Пра гэтую гісторыю з Касыгіным я асабліва нікому не расказваў, ажно пакуль мне не паказалі кнігу пра Касыгіна з серыі «Жыццё слаўных людзей», выдадзеную ў 2004 годзе: там якраз расказваецца пра тое, як дзякуючы майму звароту Касыгін выратаваў Бярэсце. Адно толькі ў гэтай кніжцы няправільна — напісалі, што я прафесар. А да прафесарскага звання мне тады было яшчэ 17 гадоў, я быў просты навуковы супрацоўнік.

І 1976, і 1977 гады мы працавалі, будучы зусім не ўпэўненымі, што справа дойдзе да рэальнай рэалізацыі. А ў канцы сезона 77-га, калі мы згортвалі свае працы, на нашым гарадзішчы з'явіліся нейкія мужыкі — з паперамі, з папкамі. Ходзяць, размахваюць нешта рукамі, размаўляюць, а потым да нас: «Вы тут працуеце? Калі зможаце нам аб'ект перадаць?» Аказалася, што гэта прыйшлі будаўнікі. Так пачалося будаўніцтва павільёна, якое было вельмі складаным. Яно працягвалася 4,5 года, і толькі 2 сакавіка 1982 года археалагічны музей «Бярэсце» быў урачыста адкрыты. Дарэчы, калі можна, то напішыце пару добрых слоў пра брэсцкіх хлопчыкаў, якія ўдзельнічалі ў раскопках і рукамі якіх выкапаны гэты ўнікальны помнік. Яны мне тады казалі, што могуць зарабіць большыя грошы і лягчэй на іншых аб'ектах, але ім тут цікава. І я да сёння захоўваю спісы, дзе пазначана, хто ў мяне за ўсе гэтыя некалькі гадоў працаваў.

> **«...Разважаю пра сябе: зараз не 37-мы год — значыць, не расстраляюць. Але, можа, гады 2-3 прыпаяюць... Але ўсё роўна я выйду з чыстым сумленнем: я зрабіў усё, што мог, каб захаваць Бярэсце, і папракаць сябе не буду...»**

— Пётр Фёдаравіч, якое значэнне вашага адкрыцця? Польскія гісторыкі, напэўна, мелі вялікую цікавасць да вашых даследаванняў?

— У 1957 годзе вядучы польскі гісторык Генрых Лаўмянскі апублікаваў артыкул «Святаполк у Бжэсце ў 1019 року». Там ён падвёў вынікі апытання гісторыяграфіі наконт паходжання Брэста: каля 50% польскіх гісторыкаў меркавалі, што Брэст пабудаваны палякамі, мазаўшанамі і таму павінен належаць Польшчы. Па польскіх хроніках ён польскі, па нашых — ён наш. І пераканаўчых доказаў ні там, ні там няма. Вырашыць паходжанне горада з дапамогай толькі пісьмовых крыніц, якія супярэчаць адна адной, было немагчыма. Мы ж правялі раскопкі і, здабыўшы пераканаўчы археалагічны матэрыял, даказалі, што горад Бярэсце заснаваны дрыгавічамі, адным з усходнеславянскіх плямёнаў, якое на Палессі жыло з IX па XIII стагоддзе, пакуль не пачала фарміравацца старажытнаруская народнасць. Значыць, гэта горад не польскі, а наш, беларускі горад, які належаў Тураўскаму княству. Я лічу, што дзякуючы нашым археалагічным даследаванням удалося вырашыць пытанне, якое мае і палітычнае, і дзяржаўнае значэнне. Бо яшчэ ў тыя часы мне скардзіліся супрацоўнікі Брэсцкага аблвыканкама і абкама партыі на тое, што па прыездзе ў Польшчу яны чулі пра Брэст: «Гэта наша зямля, гэта наша място, калі вы звернеце нам гэты горад?».

У 1980 годзе на кангрэсе ў Балгарыі я зрабіў даклад. Польскія археолагі на дакладзе не прысутнічалі, бо яго пераставілі з другога дня на першы. Тым не менш, яны потым да мяне падышлі і папрасілі паказаць матэрыялы. Калі там я даклад рабіў 25 хвілін, то паказваючы ім матэрыялы — 45 хвілін. Яны мне задалі 48 пытанняў, якія ўсе зводзіліся да таго, ці былі знойдзены польскія матэрыялы. Але паўсюль матэрыялы толькі ўсходнеславянскія. І яны зніклі са сваімі прэтэнзіямі. Вось гэта дзяржаўнае і палітычнае значэнне нашых работ, ну і, вядома, — навуковае. А таксама пазнавальнае і культурнае, калі зыходзіць з прынцыпу: «Лепш адзін раз паглядзець, чым 100 разоў пачуць».

— У якім стане зараз знаходзіцца Бярэсце? Усё-такі 30-гадовы юбілей у наступным годзе будзе.

— Трыццаць год — гэта толькі з часу адкрыцця музея. А першыя пабудовы былі законсерваваны 40 з лішнім гадоў таму. Бярэсце, як мне здаецца, вытрымала выпрабаванне часам. Мне здаецца, пабудовы знаходзяцца ў здавальняючым стане. Колькі будуць стаяць — не ведаю. Магу толькі дадаць, што на сёння каля 3 мільёнаў чалавек з 34 краін ужо наведалі Бярэсце. Я сустракаў там людзей, якія з Ленінграда па 3 разы прыязджалі, таму што больш дзіўнага і ўнікальнага помніка пакуль што на свеце няма. А калегі з Масквы і Кіева лічаць, што гэта помнік еўрапейскага і сусветнага ўзроўню. У сваім лісце да Касыгіна я выказваў сумненне, што на нашай тэрыторыі можа быць выяўлены другі такі помнік. Дык вось з таго часу, з 1975 года, ужо 35 гадоў зямлю нашу капаюць, але пакуль яшчэ не знайшлі. І невядома, знойдуць ці не. Я, вядома, жадаў бы, каб знайшлі. Гэта ўзбагачае нашае веданне пра продкаў, пра нашу гісторыю, культуру, людзей — як яны жылі, чым займаліся. Магу яшчэ толькі сказаць вось што: на жаль, зараз няма выдадзенай вялікім тыражом папулярнай кніжкі, якую б маглі набыць наведвальнікі археалагічнага музея «Бярэсце». У 1989 годзе была выдадзена такая кніжка — на газетнай паперы, з чорна-белымі ілюстрацыямі, тыражом 10 тысяч асобнікаў. Яна каштавала 30 капеек і разышлася за 1,5 года. Наступнае выданне было ў 2007 годзе маленькім тыражом — усяго толькі 1 тысяча асобнікаў. Каштуе яна 17-25 тысяч рублёў — не кожны школьнік можа дазволіць сабе такую пакупку, гэта ж не 30 капеек...

— Я нешта чуў, што ў музея «Бярэсце» нейкія праблемы з падтапленнем ці то з-за грунтовых вод, ці то з-за дажджавых...

— Якраз нядаўна ў Брэсце адбылася нарада супрацоўнікаў культуры з прычыны абследавання стану помніка ў гэтай сувязі. І цяпер прымаюцца захады правядзення комплексу работ для таго, каб палепшыць стан музея. У адных месцах там была недапрацоўка з водаадводнымі пакрыццямі. Людзі не надалі неабходнай увагі ліквідацыі гэтай недапрацоўкі — і з даху пацякла вада. Сёння «Бярэсцю» нічога не пагражае.

Гутарыў Павел БЕРАСНЕЎ.

Шануй сваё!

ГАЛЬШАНСКІ ЛЕТНІК

НЕХТА ездзіць адпачываць на мора, нехта, працуючы, адпачывае на сваіх «фазэндах», нехта захапляецца экзотыкай, нехта проста вандруе, адкрываючы для сябе новыя цікавыя мясціны. Але існуе яшчэ і іншы адпачынак, які з'яўляецца адначасова сур'ёзнай працай. Гэта валанцёрскія летнікі, што за апошнія гады сталі даволі папулярнымі ў нашай краіне. У розныя гістарычныя мястэчкі штолета з'язджаюцца аматары добраахвотнай працы ў пошуках новых адкрыццяў і знаёмстваў. Вось такім баўленнем часу для студэнтаў і стаў жнівеньскі валанцёрскі летнік у маляўнічым мястэчку Гальшаны. Але аб усім па парадку.

Арганізатарамі двухтыднёвага летніка «Гальшаны-2011» выступіла ініцыятыўная група Грамадскага аб'яднання «Беларускі камітэт міжнароднай рады па помніках і мясцінах ІКАМОС», у склад якой увайшлі прадстаўнікі Гісторыка-краязнаўчага таварыства «Этна» пры Беларускім дзяржаўным універсітэце культуры і мастацтваў, гуртка даследчыкаў генеалогіі «Радавод» пры гістарычным факультэце БДУ і краязнаўчага клуба «Камяніца» пры Мінскім дзяржаўным палацы дзяцей і моладзі. Мэта — прыборка гістарычнай часткі могілак вёскі Гальшаны, складанне карты і спіса пахаванняў, якія пазней будуць выкладзены на сайце гуртка «Радавод». Усе звесткі будуць знаходзіцца ў адкрытым доступе для карыстання. Выніковая праца летніка стане цікавай і карыснай як для навукоўцаў, так і для нашчадкаў, чые продкі пахаваныя ў гэтай частцы могілак.

Двухтыднёвы летнік быў падзелены на два заезды, агулам на якія патрапіла 30 чалавек. Спачатку трэба было скасіць траву: яна амаль схавала ўсе надмагіллі. Велічна ўзвышаліся толькі рэшткі каталіцкай капліцы, якія відаць далёка з дарогі. Падтрымку аказаў старшыня Гальшанскага сельскага Савета Войцех Іванавіч Коўзан: дапамог з інвентаром і расходным матэрыялам на аздабленне надмагілляў. На працягу двух тыдняў валанцёры выкошвалі траву, палілі голле, зачышчалі і расфарбоўвалі надмагіллі, адкопвалі надмагільныя камяні, што добра схавала зямля (дзеля таго, каб пабачыць надпіс і даведацца, хто тут пахаваны), падымалі пліты, быццам даючы ім яшчэ адзін шанц на існаванне і аднаўляючы памяць пра нябожчыка.

Калі першасную працу выканалі, прыступілі да складання карты: разбілі тэрыторыю на квадраты, згодна з усімі правіламі. Не абышлося без прыгод і вынаходак: было знойдзена самае старое пахаванне гістарычнай часткі, якое датуецца 1847 годам і падмурак калісьці спаленай праваслаўнай капліцы, што знаходзілася непадалёк ад каталіцкай.

Распытвалі ў старажылаў пра іх продкаў, што тут пахаваныя... Аб праваслаўнай капліцы мы атрымалі інфармацыю ад мясцовага краязнаўцы, былога бібліятэкара Валянціны Сцяпанаўны Лабунінай, якая паведаміла, на якім месцы знаходзілася капліца. Мы таксама даведаліся пра тое, што яна была драўляная і што яе пасля Другой сусветнай вайны спалілі дзеці з дома-інтэрната. Не лішнім будзе адзначыць, што ў капліцы была пахавана маці апошняга ўладальніка Гальшанскага замка Аляксандра Ягміна. Дзіўна, але праз некаторы час, калі капліца згарэла, на яе месцы быў пастаўлены крыж Яўгеніі Ягмін з подпісам «от внучки». Але што гэта за таемная ўнучка — таксама ніхто не ведае. Мясцовыя жыхары з задавальненнем дзяліліся ведамі па гісторыі мястэчка, пра былых уладальнікаў, аб прывідах, якія нібы ходзяць па руінах замка і тэрыторыі манастыра. А можа, гэта проста прыгожая прыдумка для таго, каб прыцягнуць турыстаў?

Удзельнікамі валанцёрскага летніка сталі ў асноўным студэнты з Мінска і Брэста, дапамагаў нам і госць са Швецыі. Пра форму адпачынку, якую мы прапануем, яны даведаліся праз сацыяльныя сеткі ў інтэрнэце. Прыемным момантам стала далучэнне да працоўнай групы мясцовых жыхароў Змітра Маліноўскага і Алесі Камінскай, якія не засталіся абыякавымі да нашай працы і прыходзілі дапамагаць. Даведаўшыся аб працы на могілках, айцец Багуслаў (мясцовы ксёндз) таксама не застаўся ўбаку: час ад часу ён радаваў нас марозівам і мінеральнай вадой, бо

спёка ў тыя дні была невыносная. Акрамя працы, валанцёрам была прапанавана і культурная праграма: экскурсія па мястэчку, наведванне краязнаўчага музея, які размешчаны ў будынку гімназіі. Стваральнікам гэтага музея быў Эдуард Корзун, які адзін з першых займаўся гістарычным вывучэннем мястэчка, на жаль, яго ўжо няма з намі. Асабліва прыемным было тое, што экскурсію для нас праводзіла яго жонка Яніна Іванаўна. Акрамя гэтага, групы наведалі Свята-Георгіеўскую царкву, гальшанскі касцёл і кляштар францысканцаў. У суботу была магчымасць пабываць унутры старога вадзянога млына, што размешчаны каля рэчкі Гальшанкі (дарэчы, пра яго таксама бытуюць легенды, што быццам бы апоўначы млын пачынае працаваць, там кіпіць праца і чутно, як працуюць жорны).

Цікавым баўленнем часу быў паход да археолагаў, якія працавалі на гальшанскім гарадзішчы (1,5 км ад мястэчка). Мы паглядзелі, як яны працуюць, паслухалі расповеды, пабачылі апошнія знаходкі. Нам пашанцавала, бо хлопцы запрасілі нас ім дапамагчы, некаторыя скарысталіся гэтай магчымасцю і былі вельмі задаволеныя.

Не засталося абыякавых і пасля майстар-класа па вырабе беларускіх лялек, які правяла ўдзельніца летніка Вольга Дзямідава. Дзяўчаты былі ўражаныя і захопленыя як ад самога працэсу, так і ад вынікаў. Лялькі сапраўды атрымаліся вельмі мілымі. А калі ведаць і сэнс, які закладвалі ў мінулым пры іх вырабе (напрыклад лялька-спадарожніца для аховы ў дарозе), дык увогуле адчуваеш сябе задзіночаным з продкамі.

Напрыканцы кожнага тыдня арганізатары прапаноўвалі запоўніць удзельнікам анкету, каб зразумець, што спадабалася, атрымалася ці не атрымалася... Вельмі прыемна было прачытаць словы ўдзячнасці і прыслухацца да слушных прапаноў.

Спадзяюся, што летнік «Гальшаны-2011» быў сапраўды карысным і патрэбным як для саміх удзельнікаў, якія атрымалі шэраг пазітыўных эмоцый і сустрэлі новых сяброў (а недзе нават і аднадумцаў), так і для людзей, якія змогуць карыстацца вынікамі. Мне застаецца толькі падзякаваць усім удзельнікам за дапамогу.

Карыстаючыся магчымасцю, хачу паведаміць, што сёлета фэст у Гальшанах адбудзецца 1 кастрычніка. У гэты ж дзень у мясцовым Доме культуры пачне працаваць выстаўка «Азбука Гальшанаў», падрыхтаваная ГА «Беларускім камітэтам ІКАМОС» для наведвальнікаў гэтага ўнікальнага мястэчка-аграгарадка.

Наста КАДЫГРЫБ.

ДЗВЕ ЎСМЕШКІ ФАРТУНЫ

...Як ні цяжка ў гэта паверыць, школу я закончыў 45 гадоў таму. Прыгожая дата! І мы, аднакласнікі, вырашылі яе адзначыць — сабрацца разам.

Сабраліся, як і трэба было чакаць, далёка не ўсе. Але ж сустрэча адбылася, мы ўбачыліся, пагаварылі, і я нават шмат што пачуў — у тым ліку для сваёй любімай звяздоўскай рубрыкі. Пакуль — толькі адна гісторыя.

...Мая аднакласніца Таццяна пасля заканчэння тэхнікума ўладкавалася на працу ў бібліятэку пры заводскім Палацы культуры. Працавала там і год, і два, але ж потым ёй далі зразумець, што на займаемай пасадзе павінен быць чалавек з вышэйшай адукацыяй, а не з сярэдняй спецыяльнай... Таму ёй трэба выбіраць: альбо паступаць на завочнае ў ВНУ, альбо...

Гэта, апошняе, у Таццяніны планы ну ніяк не ўваходзіла, і яна вырашыла, што лепш паступаць. Адзінае — клопатаў шмат было: сям'я ўжо, праца. А значыць, на сур'ёзную падрыхтоўку да экзаменаў часу вобмаль...

Як ні дзіўна, сачыненне, вусныя іспыты па мове і літаратуры яна здала досыць паспяхова — на чацвёркі. Заставаўся апошні экзамен — гісторыя. Ды з усімі яе датамі, з усімі партыйнымі з'ездамі... Іх дзяўчына не помніла, не ведала абсалютна! Таму двойка ўяўлялася проста непазбежнай!

Але ж на экзамен Таццяна пайшла. Выцягнула білет, убачыла два пытанні: першае — цараванне Івана Жахлівага, другое...

Вось яна — усмешка фартуны — калектывізацыя сельскай гаспадаркі! Пра яе дзяўчына пісала рэферат, калі вучылася ў тэхнікуме...

Адказы прымалі два выкладчыкі: жанчына і мужчына, якія досыць часта выходзіў з аўдыторыі — пакурыць... Выйшаў і ў той момант, калі Таня садзілася адказваць. Так што просьбы яе пачаць «з канца» — з другога пытання, пра калектывізацыю, ён не пачуў, а жанчына-экзаменатар ахвотна пайшла насустрач. Дзяўчына пачала адказ — ды бойка, дакладна...

Перапыніў яе той самы курэц: вярнуўся ў аўдыторыю, у каляжанкі спытаў:

— Ну, як веды?

— Ды на выдатна, — канстатавала жанчына і ціха дадала: — Зараз я выйду, а вы тут працягвайце.

— Што ж, ахвотна, — згадзіўся экзаменатар. — Пераходзім да другога пытання.

«Да... другога?!» — вушам не паверыла дзяўчына, але не разгубілася і яшчэ раз пачала свой узнёслы маналог пра калектывізацыю сельскай гаспадаркі.

— Дастаткова, малайчына, — пахваліў яе задаволены гісторык. — Яшчэ адно дадатковае пытанне — і я пастаўлю вам пяць.

— Не, не трэба... Не трэба дадатковага, — папрасілася Таццяна ды з такім гаротным выглядам, што выкладчыку нічога не заставалася, як паставіць ёй... чацвёрку і шчыра пажадаць поспехаў у вучобе, бо з такімі адзнакамі дзяўчына не магла не паступіць!

Яна паступіла. І адвучылася. А падчас сустрэчы мы разам падумалі, што, відаць, вось так чалавеку дапамагае Бог. Калі, безумоўна ж, хоча дапамагчы?

Валерый ГАЎРЫШ,
г. Чавусы.

АЛЬБО ТЫ ІХ — АЛЬБО ЯНЫ...

У роднай вёсцы Жаркова, што на Пухавіччыне, мой добры знаёмец, супрацоўнік Фрунзенскага аддзела аховы Міхаіл, — госць чаканы. І чаканы заўсёды, але ж у той раз...

— Сынок, як жа добра, што ты прыехаў! — кінулася насустрач маці. — Мы гэтым вар'ятам рады не дамо!

— Якім вар'ятам? — не зразумеў сын.

— Ды шэршні... У сенцах пасяліліся.

Перш чым прыступіць да высялення, госць, як чалавек абачлівы, учыніў разведку. Гняздо вісела пад драбінай, па якой лазілі на гарышча. У дыяметры яно было сантыметраў з трыццаць і па форме нагадвала торт — кругленькае, роўненькае, у тры ярусы: больш, меншы і маленькі. Паміж імі — «калоны» з палец таўшчынёй і прастора... Карацей — найлепшы архітэктар пазайздросціў бы! Тым больш што будаваўся гэты палац не гадамі: у мінулы прыезд нават «падмурку» не было, а цяпер — цэлы рой жыльцоў. Ды каб людскіх, а то агрэсіўных, няпрошаных... Як жа іх вытурыць?

Для пачатку Міхаіл успомніў, што некалі пад ложак закінуў процівагаз. Цяпер дастаў, змахнуў павуціннe, агледзеў. Гума перасохла, там-сям патрэскалася, але ж ад шэршняў, вырашыў, абароніць. Адкруціў гафрыраваную трубку, каб не перашкаджала працаваць, нацягнуў на галаву. Наверх, на процівагаз, адзеў зімовую шапку (і вушы завязаў), следам — ватныя штаны, целагрэйку. Рукі схаваў у тоўстыя рукавіцы (бабуля калісь вязала. Добра, што не выкінулі)... У гэтай амуніцыі выпадкова зірнуў у люстэрка — ледзь не памёр ад жаху. Значыць, шэршні павінны таксама. Тым больш, што Міхаіл, падлезшы да гнязда, яшчэ і «газануў» на іх — перцам, з міліцэйскага балончыка.

Што тут пачалося!..

У паветра паднялася, напэўна, з тысяча раз'юшаных, крылатых тыграў, загула, накінулася на праціўніка і... Скінула з лесвіцы, выгнала ў двор! Першую атаку Міхаіл прайграў.

У другую — пайшоў у той жа вопратцы, але з поўным балончыкам дыхлафосу. Шэршні яшчэ раз ўзняліся, абляпілі яго адзенне — вось-вось, здавалася, разарвуць. Але ж дыхлафос сваю справу зрабіў: няпрошаныя госці, «абалдзеўшы» ад паху, пападалі долу. Мёртвыя? Жывыя? Хіба ў іх разбярэш? Таму Міхаіл на ўсялякі выпадак забраў бацькоў і з'ехаў з імі да сябе ў Мінск — спадзяваўся, што шэршні за дзень-другі альбо паздыхаюць, альбо ўцякуць...

Ды не тут тое было! Яны па-ранейшаму гаспадарылі ў сенцах, а дай ім волю — занялі б і хату.

Так што Міхаіл зноў нацягнуў процівагаз, тоўстыя штаны, ватоўку, зімовую шапку і бабуліны рукавіцы, узяў шост, па драбіне падняўся ўверх і (з надзеяй скінуць) тыцнуў у гняздо. Прамахнуўся! Раззлаваныя шэршні загулі, кінуліся на праціўніка. Той, аблеплены імі, выскачыў на вуліцу. Неяк абтросся, аддыхаўся, вярнуўся... Зноў тыцнуў, прамахнуўся, выскачыў...

Нарэшце гняздо ўпала! Міхаіл вынес яго ў двор. Убачыў соты, у якіх — у кожным ярусе, у кожнай ячэйцы — варушылася безліч лічынак і маленькіх (з пазногаць памерам) асобін. Дарослыя ж шэршні былі сантыметраў па пяць. І адзін такі прагрыз «скафандр» Міхаіла — на месцы ўкусу з'явілася вялікая чырвоная пляма.

Але ж вайна працягвалася. Міхаіл рашыў утапіць гняздо — занёс яго за вёску ў балотца. «Палац» не тануў. Хацеў спаліць — кінуў яго ў вогнішча. Ён не гарэў і не плавіўся! Прыйшлося ўзяць сякеру... Толькі цяпер праціўнік быў пераможаны і можна было заняцца сабой.

З укусам вяскоўцы раілі схадзіць да доктара. Але ж сусед — чалавек бывалы — сказаў, што лепшых лекаў, чым самагонка, тут быць не можа. Прынялі ўнутр, нейкай кропляй нацерлі звонку. Тыдні праз два месца ўкусу перастала свярбець, чырвоная пляма знікла.

...А я з усёй гэтай гісторыі зразумеў адно: з нахабнымі і агрэсіўнымі чужынцамі (у якія прыгожыя палацы яны б ні хаваліся) трэба змагацца, і змагацца да канца: газам, дыхлафосам, вадой, агнём, сякерай, сіламі «надзвычайшчыкаў» — пакуль не пераможаш, бо тут іншага не дадзена: альбо ты іх з дому выкурыш — альбо (дай слабіну!)... яны цябе.

Уладзімір ШУЛЯКОЎСКІ,
г. Мінск

«РОЗОВЫЙ ЦВЕТ, ДОВЕРЬСЯ ЕМУ...»

Гэты інцыдэнт (непрыемны выпадак, здарэнне) адбыўся ў хаце маёй сяброўкі, але ж мог — у чыёй заўгодна. Таму і варта расказаць: сцеражонага, як вядома, бог сцеражэ...

Пачну з агульнавядомага, з таго, што мы — жанчыны і мужчыны — вельмі не падобныя адно да аднаго. Па-рознаму чуем, бачым, думаем, адчуваем, перажываем, рознага трымаемся... Ды што там — да смешнага даходзіць: тая ж самая мая сяброўка, бываючы ў вельмі многіх установах (працуе рэвізорам), ніяк не магла зразумець, чаму (прабачце!) у казённых прыбіральнях яна са сваім сярэднестатыстычным ростам у метр шэсцьдзесят пяць дзверы зачыніць не можа альбо лбом у іх упіраецца. Лічыла спачатку, што гэта будаўнікі ва ўсім вінаваты — матэрыялы эканомілі. А потым датумкала, што ўсё куды прасцей. Аб'екты, як правіла, праектуюць мужчыны. Яны ж у тыя маленькія «дамкі» і заходзяць ненадоўга, і садзяцца рэдка. Прычым — як на крэсла: гэта значыць, роўненька, а жанчыны — не, ім прыгнуцца трэба...

Але гэта так, прыказка. Цяпер — казка.

Тая ж самая мая сяброўка вельмі любіць розныя слоічкі і бляшаначкі збіраць. І мае рацыю, бо ў тыя, дзе была смятана, можна вазончык які пасадзіць альбо ўвесну расаду; у тых, дзе былі селядцы ды салаты, зручна штосьці ў дарогу ўзяць. У посуд ад кавы і чаю добра прыправы нейкія ссыпаць, ад лекаў — аналізы ў паліклініку занесці... А ўжо рэшткі нейкіх страў злажыць і ў халадзільнік паставіць, — гэта ж як доктар прапісаў, бо і месца мала займаюць, калі не шкляныя — электрычнасці меней «ядуць».

Карацей, з майго пункту погляду (і любая жанчына пацвердзіць!) — гэтая гаспадыня ўсё рабіла правільна! А вось муж яе лічыў, што не: шмат што выкідваў, барахольшчыцай яе называў. А пад гарачую руку, здаралася, і наогул: адкрываў шафку, дзе жончыны слоічкі і бляшанкі стаяць, падстаўляў пакет для смецця — і потым усё на вуліцу, «оптам»...

Яна і тлумачыла яму, што для чаго, і прасіла... У апошні раз ён слова ёй даў! І яна...

У той дзень у яе вялікае мыццё было, апошні «Ваніш» у машыну высыпала, каб плямы вывеў.

Упакоўку ад яго хацела выкінуць. Але ж... Прыгожая (мае вытворца рацыю!) — ружовенькая, ладная, са шчыльнай накрыўкай. Можа, падумала, спатрэбіцца на што? Рэшткі парашку якога высыпаць ці мыла палажыць?

Спаласнула, абарвала лішнія паперкі, выцерла... А тут мужык якраз аванс дахаты прынёс, ёй у рукі аддаў. Хацела ў шафу занесці, на звычнае месца, — ды перадумала: адкрыла тую ўпакоўку, акуратна паклала грошы. Палюбавалася яшчэ: хораша ляглі... Падумала: ніводзін злодзей іх тут не знойдзе...

Пра тое, што далей было, здагадацца, мусіць, не цяжка: муж (не, ён чалавек неблагі — проста запальчывы, у гарачай вадзе пакупаны) «зачапіўся» за нейкую бляшаначку, раззлаваўся на ўсе астатнія, падставіў мяшок для смецця і...

Сяброўка, вядома ж, засмуцілася, бо грошай, ды па цяперашнім часе, было вельмі шкада! І нерваў сваіх шкада! І крыўдна...

Але ж на трэці дзень пасля прапажы яна ўжо казала, што ў гаспадарцы не без страт і нават цытавала рэкламу. Праўда, па-свойму, што гучала так: «Ваниш» — розовый цвет! Доверься ему — и денег нет!»

Мужу пра іх сяброўка не сказала. Але ўльтыматум паставіла: калі, маўляў, ён хоць адзін раз яшчэ навядзе «парадак» у яе «засеках», яна пасягне на яго... І выкіне ў смеццеправод усе яго цвічкі, шрубкі, свярдзёлкі, самарэзы і іншыя патрэбныя альбо проста мілыя сэрцу рэчы.

А. РАДЗІНА,
г. Бабруйск

СУСАНІН АДПАЧЫВАЕ!

Адчуйце розніцу — калі мы, славяне, хочам некаму ліха, то так і кажам: «Каб табе скулу ў бок». А вось яўрэі жадаюць іншага: «Каб табе госць кожны дзень!».

Але ж я сваім была рада! Мяркуйце самі: прысмакаў панавозілі, стол накрываць дапамагалі, посуд мылі (ну, завядзёнка ў іх такая!), дровы seклі, у рады складалі (ды паленца ў паленца!), пустазелле касілі, ураджаі збіралі, нават пабудаваць нешта браліся, але гэта ўжо занадта было. Не для гэтага ж я іх чакала?!

Праўда, і сама да прыезду рыхтавалася. Жывучы на Дняпры, частавала рыбай: фаршыраваным шчупаком, катлеткамі з яго ж, сазанам...

На рэчку разам хадзілі, на ўлюбёнае месца ўсіх лучынцаў — Гарадок называецца. Там бераг вышынёй пад 20 метраў, рэшткі краснага вала, рака, лодкі, рыбакі... Краявіды — аж дух займае!

— Як па прамой, — кажу, — дык да возера Добрае тут рукою падаць.

Госці адразу: «А чаму яно Добрае? А як выглядае?..»

Карацей, назаўтра ж мы туды падаліся. Праўда, у аб'езд — праз Рагачоў, праз ходасаўскі лес, дзе любіў збіраць грыбы сам Караткевіч...

А дарогі, трэба сказаць, я там не вельмі помню, бо гэта ж за ракой, за вадой, як за бядой — далекавата. Ведаю толькі, што любая выводзіць на луг — да азёр... Я яшчэ, помню, бубніла, што спачатку будзе Падсёл.

І вось мы выехалі з лесу. І — убачылі возера! А паколькі ехалі на Добрае, значыць, гэта ж яно і ёсць?! Госці мае «абалдзелі» ад чысцюткай вады: і ў «закідкі» плавалі, і на спіне, і пырскі ўздымалі... Казалі: «Дзе ні стань, ключы б'юць...». А нам жа, лучынцам, гэта як бальзам на душу. «А то ж! — адказваю (пальцы веерам... Прычым не толькі на руках, але і на нагах, здаецца.) — Гэта ж Добрае!»

Каб іх канчаткова ўразіць, прапанавала схадзіць на Увічча — паглядзець, як у гэтым месцы Дняпро выгінаецца («вывіваецца»). Госці мае — ды з радасцю! Але ж... З паўкіламетра прайшлі, а ракі чамусьці... няма. Хоць быць павінна! Ёсць нейкі насып, бульдозерам зроблены... А была ж — «грыва», быў «Дзядкоў борак», дубкі раслі! Дык вот жа гады, кажу, зруйнавалі!

— Дубкі?! — жахнуліся госці. — Тады, і праўда, га́ды!

...Але ж час выйшаў: развіталіся мы з возерам, а потым і я — са сваімі гасцямі.

Назаўтра, яшчэ пад уражаннем, падалася да свайго сябрука, каб праз камп'ютар разгледзець здымкі, зробленыя на памяць, а заадно — распавесці, што каля Добрага зруйнаваны «Дзядкоў борак»...

Сябар слухае, глядзіць — то на мяне, то на экран камп'ютара — ды кажа (а ён за Днепр, за азёры, за ходасаўскі лес ведае ну ўсё чыста!):

— Дык гэта ж не Добрае... Гэта ж Падсёл.

...Тут, як кажуць, можна смяяцца! Справа ў тым, што азёры ідуць ланцугом пад лесам, па-іншаму выглядае толькі Каменнае, а Добрае і Падсёл знаходзяцца побач, і яны вельмі падобныя. Вось я і «лаханулася»...

Патэлефанавала потым гасцям, расказала, на якім жа возеры мы былі, разам пасмяяліся і вырашылі, што гэта прыгода ўпрыгожыла нашу сустрэчу нават больш, чым фаршыраваны шчупак!

...А на Добрае, дасць Бог, мы яшчэ з'ездзім!

Соф'я КУСЯНКОВА,
в. Лучын, Рагачоўскі раён.

Рубрыку вядзе Валянціна ДОЎНАР.

АМАТАР КАТАЦЦА «ПАД МУХАЙ»

Віцебскага кіроўцу, якога ў чарговы раз затрымалі за кіраванне аўтамабілем у нецвярозым стане, арыштавалі на шэсць месяцаў і пазбавілі права кіраваць транспартным сродкам на пяць гадоў. Акрамя гэтага, вымусілі выплаціць частку і ранейшага штрафу — больш за 15 мільёнаў рублёў.

Яшчэ да таго, як гэты грамадзянін быў спынены ДАІ нецвярозым за рулём, ён «не сябраваў» з законам. У 22 гады яго асудзілі да 2,6 года пазбаўлення волі за рабаўніцтва. У 2008-м наш «герой» быў прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасці за кіраванне ў нецвярозым стане. У выніку яго аштрафавалі і пазбавілі права кіраваць транспартам. Але ж хутка мужчына зноў папаўся на тым, што катаўся «пад мухай». Яго пакаралі папраўчымі работамі тэрмінам на год з утрыманнем на карысць дзяржавы 15 працэнтаў заробку. У 2009-м, не маючы права кіравання, малады чалавек зноў сеў за руль — як заўсёды, па «звычцы» ў нецвярозым стане. За гэта зноў прыцягнулі да крымінальнай адказнасці — аштрафавалі аж на 21 мільён рублёў (*600 базавых велічынь* — **А.П.**).

Як паведаміў «Звяздзе» **намеснік пракурора Першамайскага раёна Віцебска Васіль ЯКАЎЛЕЎ**, праз год, яшчэ не паспеўшы аплаціць названы вышэй штраф, мужчына зноў сеў за руль нецвярозым. І вось нядаўна яго арыштавалі на шэсць месяцаў з пазбаўленнем права кіравання транспартам на пяць гадоў і выплатай часткі ранейшага штрафу — 15 мільёнаў рублёў.

Цікава, што, як высветлілася, гора-кіроўца ехаў на аўтамабілі, які належыць яго маці.

Дарэчы, летась судамі Віцебскай вобласці былі асуджаны каля пяцісот грамадзян, якія ўчынілі аналагічнае правапарушэнне. У першым паўгоддзі гэтага года агульная колькасць крымінальных спраў па адпаведных артыкулах Крымінальнага кодэкса паменшылася на 12,5 працэнта ў параўнанні з аналагічным леташнім перыядам.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

НЕ ПАДЗЯЛІЛІ... НЯПОЎНАГАДОВУЮ

У міліцыю патэлефанаваў 19-гадовы жыхар в. Навасёлкі (Ляхавіцкі раён) і паведаміў, што яго сябра нехта ўдарыў нажом.

Калі аператыўная група прыбыла ў вёску пацярпелага, «хуткая дапамога» ўжо даставіла маладога чалавека ў бальніцу, дзе ён і памёр.

Падчас следства сябар загінулага, як і яго бацька з дзядзькам, імкнуліся заблытаць следчых, каб адвесці ад сябе падазрэнні, і давалі паказанні, якія не адпавядалі сапраўднасці.

Пры аглядзе хаты падазронага на адным з шасці нажоў была выяўлена невялікая плямка, якая аказалася крывёю. Следства сканцэнтравала ўвагу на бацьку і дзядзьку, і тыя ў рэшце рэшт сказалі праўду. Было ўстаноўлена, што сябры не падзялілі няпоўнагадовую. Калі адзін з іх сказаў, што тая цяжарная ад яго, другі ўдарыў сябра нажом. Дзяўчына ж заявіла, што з хлопцам не мела ніякіх адносін. Суд Ляхавіцкага раёна пазбавіў забойцу волі на 5 гадоў і 6 месяцаў.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

ПАДЧАС ПАЖАРУ МОЦНА ПАЦЯРПЕЎ КІРОЎЦА

У 22.09 пажарным паведамілі, што на аўтамабільнай стаянцы за два кіламетры ад пагранічнага пераходу «Прывалкі» адбылося ўзгаранне двух аўтафургонаў. Падчас здарэння моцна пацярпеў чалавек, былі пашкоджаны два аўтамабілі.

У Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях мяркуюць, што падзеі развіваліся наступным чынам. Кіроўца фуры «DAF» з расійскімі нумарамі перакачваў дызельнае паліва з дапамогай электрапомпы. Адбылося кароткае замыканне. Мужчына зараз знаходзіцца ў рэанімацыі ў цяжкім стане: у яго апёкі 80 працэнтаў цела. У выніку пажару пашкоджана бакавая сценка аўтафургона «DAF», тэнт паўпрычэпа і часткова груз поліаміду суседняга аўтафургона «МАН» з беларускімі нумарамі. Загаранне было ліквідавана да прыбыцця падраздзяленняў МНС.

Сяргей РАСОЛЬКА.

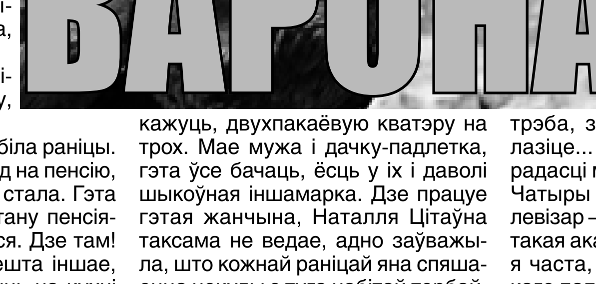

Амаль кожны раз яна прачыналася, калі горад яшчэ спаў. Ледзь-ледзь пачынала днець, людзей нідзе амаль не відаць і не чуваць, і жанчына, а жыве яна на другім паверсе, расчыняла на верандзе насцеж акно — і адразу ж адчувала, як свежае паветра абдавала твар шчымлівай і лагоднай прахалодай. Куст язміну ў апошні год падцягнуўся, і цяпер яго галлё нібыта просіцца да жанчыны ў госці: так-сяк абламала найбольш настырныя галіны; тыя, што можна было дастаць рукамі, адвяла ў бок. Вось, цяпер іншая справа: цяпер добра бачыць яна пад вокнамі сваіх кацянятак, яны задралі на добрую цётку свае кволенькія галоўкі, лыпаюць вочкамі, бывае, нядоўга могуць так трываць, тады яны проста куляюцца на бачок. Але — глядзяць, як толькі можна глядзяць на яе, на сваю кармiцельку, глядзяць мужна, з надзеяй.

— І вы ўжо прачнуліся, мае харошыя? Бягу, бягу!..

Наталля Цітаўна любіла раніцы. Хоць і выйшла год назад на пенсію, пазней прачынацца не стала. Гэта толькі марыла: вось стану пенсіянеркай, тады адасплюся. Дзе там! Ці тое прывычка, ці нешта іншае, але як толькі загаворыць на кухні радыё, яна ўжо на нагах. І сёння таксама, як і кожнага ранку, жанчына спярша паставіла на пліту чайнік, а пакуль вада будзе падаграваццa, заспяшалася на той жа балкон і пашукала вачыма сваіх гадаванцаў. А іх, прызнацца, і шукаць асабліва не трэба: кацяняткі тут як тут, а калі дзе і забавяцца, то адразу ж збягуцца пад яе балконам. Дакладней — спаўзуцца. Усе чацвёра. Яны зусім маленькія, кволенькія, і нават самая нізкая трава для іх пакуль вялікая перашкода, замінае. Наталля Цітаўна ж забылася пра чай, ён так і астыне ў кубку. Яна похапкам накрышыла хлеба ў неглыбокую місачку, наліла туды малака. Для іх хопіць ежы. Паўтарыла сваё «Бягу, бягу!», і асцярожна, каб не расплюхаць сняданак для кацянятак, на выцягнутай руцэ панесла місачку перад сабой. А калі тыя пачалі сілкавацца, кожнае кацяня пагладзіла, прымаўляючы:

— Сіроткі вы мае... Ешце, ешце, я вам яшчэ вынесу. Сама не вып'ю, а вам дам. Хто ж вінаваты, што ў вас мамкі няма. А дзе яна, вы, відаць, і самі не ведаеце. Толькі не паверу я, што кошка такіх маленькіх магла кінуць, адцурацца. Такіх харошанькіх. Чалавек, даруй Госпадзі, можа — вунь паказваюць па тэлевізары, а кошка не дазволіць сабе такога... Можа, забіў хто вашу матку, а? Піце, ешце... Вось і малайцы. Толькі не штурхайцеся, усім хопіць. Падрасцеце, тады вам гора менш будзе. Лаўчэйшымі і хітрэйшымі станеце.

На прыстрэшку ганка, Наталля Цітаўна толькі цяпер заўважыла, сядзела ўчарашняя вялікая чорная варона, не зводзіла вачэй з місы, у якой вабілі яе дробненькія кавалачкі хлеба, насычаныя малаком. Варона, відаць, аблізвалася...

— А, ты зноў тут? — з дакорам у голасе падняла на яе вочы жанчына.

Варона каркнула і, нібы засаромеўшыся яе, адвярнулася.

— Глядзі ў мяне: калі зноў у малых адбярэш ежу — лаяць цябе буду. Зразумела? Ты ж глянь якая здаровая, можаш знайсці сабе што падзяўбці, а дзе, скажы вось мне, яны, сіроты, возьмуць, хто паклапоціцца? Кыш!

Варона быццам зразумела жанчыну і паслухалася: узмахнула крыламі і пераляцела на суседняе дрэва, адкуль таксама не пераставала сачыць за кацянятамі і Наталляй Цітаўнай.

Тым часам на ганку паказалася з пузатай торбай новая суседка, жанчына сярэдняга веку. Як яе зваць-велічаць, Наталля Цітаўна не ведае, жыве яна высока — ажно на дзявятым, апошнім, паверсе, і з'явілася тут зусім нядаўна: памяняла, кажуць, двухпакаёвую кватэру на трох. Мае мужа і дачку-падлетка, гэта ўсе бачаць, ёсць у іх і даволі шыкоўная іншамарка. Дзе працуе гэтая жанчына, Наталля Цітаўна таксама не ведае, адно заўважыла, што кожнай раніцай яна спяшаецца некуды з туга набітай торбай. Як вось і цяпер. Новая суседка затрымалася каля Наталлі Цітаўны і кацянятак, моўчкі глядзела на іх, а тады напусціла на сябе строгасць і нечакана для яе прамовіла халодным, як лёд, голасам:

— Разводзіце тут антысанітарыю!

— Як гэта? — ад нечаканасці, пачуўшы такое, Наталля Цітаўна ажно хаўкнула ротам: яна ж спадзявалася, што новая суседка таксама паспачувае кацяняткам, якія рана засталіся без маці, а яна, бачце што!.. Цюкнула, бы маланкай.

— А начамі што яны выробляюць, каты гэтыя! — твар у новай суседкі ажно пачырванеў ад злосці, яна паставіла торбу перад сабой: відаць, цяжкая, а мо сабралася доўга перавыхоўваць Наталлю Цітаўну. — Спаць людзям не даюць. Вяселлі тут, бачце вы іх, ладзяць. Я на дзявятым паверсе жыву, і тое чую. Гэта непарадак.

— Пачакайце, пачакайце, не гарачыцеся, — пачала супакойваць суседку Наталля Цітаўна. — А я вось на другім паверсе, і мне каты не перашкаджаюць. Сплю. Не чую іх. Ага. Сплю і не чую.

— І спіце, а я не магу! Развялі тут звярынец. А сабак колькі! Божа, і што за людзі ў гэтым, цяпер ужо і маім, доме?! Вось там, на праспекце Касманаўтаў, дзе я жыла раней, такога няма. Але было. Я, я навяла парадак. Цяпер мяне там успамінаюць, упэўнена, усе добрым словам. А як жа інакш?!

Наталля Цітаўна ўздыхнула, раптам адчула, што перасыхае і храсне ў роце, а нейкая горыч захаланяла ёй у сярэдзіне грудзі. Усё ж яна знайшлася, каб сказаць:

— Не чакала я ад вас, жанчыны, такога зларадства. Вы ж сама маці. А кацяняткі сіроты... Няўжо вам не шкада іх?

— Калі шкадуеце, забярыце дамоў! — валёхаючыся з боку на бок, новая суседка пайшла па сваіх справах, і калі праходзіла пад клёнам, на якім сядзела варона, тая каркнула: «Кар-р!..», чым, падалося, нават спалохала яе, бо новая суседка ад каркання ажно здрыганулася, не адразу, а толькі ачомаўшыся, задрала галаву на дрэва, а тады зіркнула на Наталлю Цітаўну і папракнула: — Вось, атрымлівайце! Карміце, карміце і варон!.. Яны за вашымі кацянятамі даядуць. Не, я так не пакіну ўсё гэта!..

Настрой быў сапсаваны, але Наталля Цітаўна не асабліва зважала на ўсё гэта, а больш пачала супакойваць кацянятак, нібы і тыя чулі злую цётку і разумелі ўсё, што яна сказала.

— Не слухайце вы яе, ешце, ешце. Вазьмі, кажа, да сябе ў кватэру, калі так любіш... Гэта вас, мае харошыя, сказала, каб узяла. Я ўзяла б. Месца ёсць. А потым што буду рабіць, калі падрасцеце? Ці пракармлю я вас? Ды і прывыкну, а адрываць потым балюча. Ведаю. А так вы на свежым паветры куляецеся-забаўляецеся, траўку, якую трэба, знойдзеце, па дрэвах палазіце... А ў мяне што? Асабліва радасці мала... Жыллё як жыллё... Чатыры сцяны... Ложак, стол... Тэлевізар — уся радасць... А тут яшчэ такая аказія, мае харошыя: хварэю я часта, то бываю ў бальніцы... А каго папрашу, каб за вамі прыглядзіць і накарміць? Няма каго. Сын п'яніца, яму ключы не давяраю, а мужык, Сцёпка, памёр, ірад... А так, калі на вуліцы, з голаду не памрэце... Тут і сметніца побач... знайсці, кажуць, можна тое-сёе з ежы... Вам бы падрасці толькі хутчэй... на ногі стаць... А тая цётка, з дзявятага паверха, накінулася на вас, як учора варона... Вароне — даравальна: сама галодная... А ты ж, суседка, — чалавек, то не будзь варонай, не адымай у кацянятак ежу... Жывое ж... Няўжо не баліць? Хай варона не разумее... А чалавек павінен бы... павінен бы чалавек...

Варона, нібы таксама пачуўшы і зразумеўшы словы жанчыны, каркнула і паляцела прэч. Кацяняты, наеўшыся малачка, пачалі забаўляцца. «Што з іх возьмеш — дзеці ж», — шчасліва ўсміхнулася Наталля Цітаўна. Яна падняла парожнюю міску, паглядзела яшчэ раз на кацянятак, якія схаваліся ўжо ў кветніку — толькі па тым, што калыхаюцца лiліі, рамонкі і цынii, можна было зразумець, дзе яны, — і заспяшалася піць чай. За сталом зноў успомніла новую суседку: «Трэба ж быць такой!.. Ай-я-яй! «Не выпускаючы з рукі кубак, Наталля Цітаўна падалася на балкон. Сёрбаючы кароткімі глыткамі халодны чай, яна пашукала вачыма кацянятак. Кветкі стаялі нерухома. «Спяць», — падумала жанчына і тут убачыла, як на тое месца, дзе колькі часу назад стаяла міска з ежай для кацянятак, прыляцела варона з кавалкам нечага ў дзюбе, паглядзела па баках, а потым паклала прынесенае на дол і села на прыстрэшак ганка. Сядзела і не зводзіла вачэй з кавалка каўбасы, як паспела заўважыць Наталля Цітаўна: чакала, трэба думаць, кацянятак. Нібы і яна ведала, што тыя — сіроты, і іх трэба агарнуць цеплынёй і клопатам.

На вачах Наталлі Цітаўны выкругліліся слязінкі. Яна паглядзела на варону, іх позіркі сустрэліся.

— Прабач, — сказала жанчына птушцы. — Ты ведаеш, за што...

ЛЕПЕЛЬСКОЕ РАЙОННОЕ ПОТРЕБИТЕЛЬСКОЕ ОБЩЕСТВО ОБЪЯВЛЯЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ЗАКРЫТОГО АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ИМУЩЕСТВА

Административное здание площадью 83,2 кв. м, 1957 года постройки, расположенное по адресу: г. Лепель, пер. Озерный, 16, стоимостью 37 764 000 (Тридцать семь миллионов семьсот шестьдесят четыре тысячи) белорусских рублей. Стоимость имущества указана с НДС.

Аукцион состоится в г. Лепеле, пл. Свободы, 1, 26 сентября 2011 года.

УНП 300414037

Открытое акционерное общество «Сантехэлектромонтаж» приобретает на баланс Общества простые (обыкновенные) акции, выпущенные ОАО «Сантехэлектромонтаж», в количестве до 4600 штук по цене 50000 рублей за одну акцию с оплатой денежными средствами с целью дальнейшей продажи инвестору. Выкуп простых (обыкновенных) акций будет производиться в период с 16.09.2011 г. по 30.09.2011 г. с оформлением сделок купли-продажи акций пропорционально поданным заявлениям.

Оплата приобретенных Обществом акций будет производиться не позднее 30 (Тридцати) банковских дней с момента заключения договора купли-продажи. Форма оплаты – путем безналичного расчета. Срок, в течение которого акционеры должны предоставить предложение о продаже принадлежащих им акций, — с 25.08.2011 г. по 15.09.2011 г. Срок, в течение которого осуществляется совершение сделок купли-продажи акций, — с 16.09.2011 г. по 30.09.2011 г. Сделки заключаются по адресу: 246007, г. Гомель, ул. Троллейбусная, 8а. Конт. тел. 8 0232 57 41 91.

УНП 400052115

ПРОЕКТНАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ ОБЪЕКТА ДОЛЕВОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

Заказчик-Застройщик – ОАО «Минскпромстрой».

Зарегистрировано Минским горисполкомом решение № 698 от 20 июня 2000 года в едином государственном регистре юридических лиц и индивидуальных предпринимателей за № 100064639.

Лицензия № 02250/0627487, выдана Министерством архитектуры и строительства Республики Беларусь и действительна до 15 марта 2014 года.

Адрес: 220034, г. Минск, пер. Войсковой, 12.

Режим работы: понедельник – четверг 9.00 – 17.45 (обед 13.00 – 14.00), пятница 9.00 – 16.45 (обед 13.00 – 14.00), выходной – суббота, воскресенье.

Выполняя функции Заказчика, в течение последних трех лет ОАО «Минскпромстрой» построены и введены в эксплуатацию объекты:

- жилой дом № 8 по ул. Тимошенко;
- жилые дома №№ 16, 20 по ул. Бурдейного;
- жилые дома №№ 89; 91; 73; 75 по ул. Притыцкого;
- жилой дом № 36 по ул. Чечота.

Цель проекта – Строительство объекта «Многоэтажный жилой дом № 35 (по генплану), в микрорайоне «Дружба-1» по пр. Дзержинского» общей площадью 46 046,88 кв.м, в том числе общая площадь квартир – 39 238,74 кв.м.

Строительство осуществляется за счет средств физических и юридических лиц.

Начало строительства объекта – IV квартал 2009 года.

Окончание строительства: секции №№ 10-11 – декабрь 2011 г., секции №№ 12-13 – март 2012 г.

Месторасположение объекта – Московский район г. Минска микрорайон «Дружба-1», вблизи проектируемой станции метро, через пр. Дзержинского гипермаркет «Простор».

Жилой дом запроектирован: 6-7-8-9-14 этажей, 13 подъездов, 16 лифтов, всего квартир – 487, из них: 1-комнатных – 65 шт., 2-комнатных – 195 шт., трехкомнатных – 219 шт., четырехкомнатных – 8 шт. На первом этаже – служебное помещение Товарищества собственников.

Гостевые парковки предусматриваются вдоль проезда и на дворовой территории. Парковочные места автотранспорта планируются в коммунальной зоне микрорайона. Благоустройство внутридворовой территории предусматривает игровое оборудование для детей, пешеходные дорожки, озеленение.

В состав общего имущества объекта входят: лестничные клетки, лестницы, лифты, лифтовые и иные шахты, коридоры, кровля, технические и подвальные этажи, другие места общего пользования, несущие, ограждающие ненесущие конструкции, механические, электрическое, сантехническое и иное оборудование общедомового назначения, находящееся за пределами или внутри жилых и (или) нежилых помещений, элементы инженерной инфраструктуры (в т.ч. внеплощадочные объекты инженерно-транспортного обеспечения дома), озеленения и благоустройства, помещение Товарищества собственников, а также иные объекты недвижимости, служащие целевому использованию здания.

Конструкция здания – монолитный железобетонный каркас с плоскими монолитными перекрытиями с переменной сеткой колонн. Наружные стены – кирпич поризованный с утеплением. Окна (за исключением лоджий) – ПВХ профиль с двухкамерным стеклопакетом.

Проектно-сметная документация прошла в установленном порядке государственную экспертизу от 11.02.2009 г. № 329-5/09. Получены положительные заключения КАиГ 08.10.2008 г. №10-08/146М, Минского городского комитета природных ресурсов и охраны окружающей среды от 21.10.2008 г. № 02-6/2184.

Получено разрешение Госстройнадзора № 2-203Ж-046/09 от 17.09.2009 г. на производство строительно-монтажных работ.

Участок площадью 4,1008 га передан ОАО «Минскпромстрой» на основании решения Мингорисполкома № 1107 (п. 10) от 21.05.2009 года для строительства объекта. Свидетельство о государственной регистрации земельного участка и возникновения права на него от 02.07.2009 г. № 500/1054-856.

Заключение договоров создания Объекта долевого строительства проводится по неизменной на период действия договора цене. На дату опубликования декларации и по 16 сентября 2011 г., для юридических лиц и физических лиц, не состоящих на учете нуждающихся в улучшении жилищных условий, к долевому строительству предлагаются 8 квартир общей площадью 529,14 м², расположенных с 3-го по 7 этаж, из них: двухкомнатные квартиры общей площадью 59,16 м² по цене 7,9 млн. руб. за 1 (один) кв.м общей площади; трехкомнатные квартиры общей площадью 87,08 м² по цене 7,4 млн.руб. за 1 (один) кв.м общей площади.

Заказчиком-Застройщиком по строительству объекта выступает ОАО «Минскпромстрой». Функции генерального подрядчика исполняют филиалы ОАО «Минскпромстрой», выполняя при этом часть работ самостоятельно, а часть по субподрядным договорам со специализированными сторонними организациями.

Более подробные сведения об объекте долевого строительства и ходом работ по строительству жилого дома можно получить по адресу: г. Минск, пер. Войсковой, 12, каб. 312 или по телефонам 283 15 88; 283 15 78; Velcom (044) 787 12 68.

Генеральный директор В.С. Нехай

АУКЦИОННЫЕ ТОРГИ В г. КОБРИНЕ 29 СЕНТЯБРЯ 2011 ГОДА
ИЗВЕЩЕНИЕ ОБ ОТКРЫТОМ АУКЦИОНЕ ПО ПРОДАЖЕ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ В ЧАСТНУЮ СОБСТВЕННОСТЬ
29 сентября 2011 года в 11.00

№ лота	Адрес земельного участка/ кадастровый номер/размер	Кадастровый номер земельного участка	Площадь земельного участка, га	Целевое назначение земельного участка	Расходы по подготовке документации, бел. руб.	Начальная цена земельного участка, бел. руб.	Сумма задатка, бел. руб.
1	Брестская область, Кобринский район, дер. Полятичи, ул. Новая, 17	124380403601000104	0,1679	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома.	1 071 950 и расходов на публикацию данного извещения	6 888 524	689 000
2	Брестская область, Кобринский район, дер. Полятичи, ул. Новая, 19	124380403601000106	0,1560	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома.	791 060 и расходов на публикацию данного извещения	6 400 286	640 000
3	Брестская область, Кобринский район, дер. Полятичи, ул. Восточная, 29	124380403601000105	0,1762	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома.	1 102 850 и расходов на публикацию данного извещения	5 044 103	505 000

ИЗВЕЩЕНИЕ
ОБ ПОВТОРНОМ ОТКРЫТОМ АУКЦИОНЕ ПО ПРОДАЖЕ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ В ЧАСТНУЮ СОБСТВЕННОСТЬ
29 сентября 2011 года в 11.30

№ лота	Адрес земельного участка/кадастровый номер/размер	Кадастровый номер земельного участка	Площадь земельного участка, га	Целевое назначение земельного участка	Расходы по подготовке документации, бел. руб.	Начальная цена земельного участка, бел. руб.	Сумма задатка, бел. руб.
1	Брестская область, г. Кобрин, ул. Рокоссовского, 4	124350100001006430	0,1500	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома.	712 300 и расходов на публикацию данного извещения	20 102 120	2 010 000
2	Брестская область, г. Кобрин, ул. Гусарская, 6	124350100001006427	0,1314	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома.	791 060 и расходов на публикацию данного извещения	17 609 470	1 760 000
3	Брестская область, г. Кобрин, ул. Гусарская, 12	124350100001006426	0,1382	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома.	1 102 850 и расходов на публикацию данного извещения	18 520 760	1 850 000

Аукционные торги состоятся 29 сентября 2011 года по адресу: г. Кобрин, ул. Суворова, 25, зал заседаний, 1 этаж.

При оформлении заявления лицо, желающее принять участие в аукционе, представляет:

копию платежного поручения (с отметкой банка отправителя об исполнении) о внесении задатка на расчетный счет 3632002160014 в филиале № 113 ОАО «АСБ Беларусбанк», код 237, УНП 200042468, получатель – Кобринский райисполком – **по 26 сентября 2011 г. включительно**;

копию документа, содержащего идентификационные сведения физического лица, без нотариального засвидетельствования (ксерокопия паспорта), а в случае участия в аукционе представителя физического лица – паспорт и нотариально заверенную доверенность.

К участию в аукционе допускаются физические лица, подавшие в комиссию в указанные сроки соответствующее заявление с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанный в объявлении расчетный счет задаток.

Всем желающим предоставляется возможность ознакомиться с документацией и земельными участками на местности.

Победитель аукциона – участник, предложивший наибольшую цену.

Аукционные торги признаются несостоявшимися в случаях, если: ни один из участников аукциона после трехкратного объявления первой объявленной цены не поднял аукционный номер; ни один из участников аукциона в соответствии с решением комиссии не был признан победителем; заявление об участии в аукционе подано менее чем двумя участниками аукциона (в этом случае райисполком в течение 10 рабочих дней после признания аукциона несостоявшимся принимает решение о предоставлении земельного участка с увеличением его начальной цены на 5%).

Заявления на участие в аукционных торгах с необходимыми документами принимаются по адресу: г. Кобрин, ул. Суворова, 25, райисполком, каб. 404 с 8.00 до 16.00 по рабочим дням по 26 сентября 2011 г. включительно. Тел. для справок 8(01642) 2 28 11, 2 33 68.

Полная информация об аукционе размещена на сайте www.brest-region.by

Факт

Іван ды Дар'я

Гэта самыя папулярныя імёны, якія выбіраюць для сваіх дзяцей жыхары Магілёва. Цяпер людзі ў большасці аддаюць перавагу простым славянскім імёнам. Яшчэ не так даўно самымі моднымі лічыліся рэдкія старыя імёны: Еўдакім, Елісей, Васіліса, Яраслаў, Варвара. Аднак цяпер бацькі сталі больш выбіраць сваім дзецям імёны ў адпаведнасці з царкоўным календаром.

Вядома, сёлета магілёўскім немаўлятам давалі і яркія, незвычайныя для цяперашняга часу імёны: Сільвестр (відаць, ад папулярнага персанажа расійскага серыяла «Універ»), Іларыя, Дамініка, Версавія, Назім, Сафіна. Жыць з такімі імёнамі малым, відаць, будзе не так ужо і проста, але можна адразу вылучыцца з натоўпу.

Між тым, вопытныя супрацоўнікі Магілёўскага ЗАГСа гавораць, што на працягу апошніх 25 гадоў аднымі з самых распаўсюджаных імёнаў у Магілёве з'яўляюцца звыклыя і прыгожыя Настасся і Арцём.

Экалогія і здароўе ў падарунак

Напярэдадні новага навучальнага года ў Магілёўскім дзіцячым доме № 1 адкрываецца пакой экалогіі і здароўя.

У гэтай установе выхоўваецца болей за 60 дзяўчат-сірот ва ўзросце ад 6 да 18 гадоў. Цяпер яны на летнім аздараўленні, і па вяртанні іх чакае сюрпрыз. У новым пакоі — трэнажоры, невялікі зімовы сад і інфармацыйны куток з матэрыяламі па здаровым ладзе жыцця. Пакой экалогіі і здароўя створаны дзякуючы спонсарству магілёўскіх прадпрыемстваў. У дзіцячым доме цэняць шэфскую дапамогу. Напрыклад, Магілёўская мытня сёлета падаравала ўстанове «жыгулі», хатні кінатэатр, а таксама пасуннікі на святы. Цяпер у Магілёўскім дзіцячым доме № 1 касметычны рамонт зроблены дзякуючы дапамозе прадпрыемстваў і гаражан.

Ілона ІВАНОВА.

ШАХМАТЫ

Пад рэдакцыяй майстра спорту Уладзіміра СЫЧОВА

ПЯЦЬ ХВІЛІН НА РОЗДУМ

А. Лобусаў

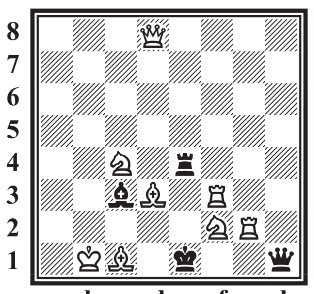

Белыя: Крb1, Фd8, Лf3, Лg2, Cc1, Cd3, Кc4, Кf2 (8). **Чорныя:** Крe1, Фh1, Лe4, Cc3 (4).

Мат за 2 хады.

А. Лобусаў

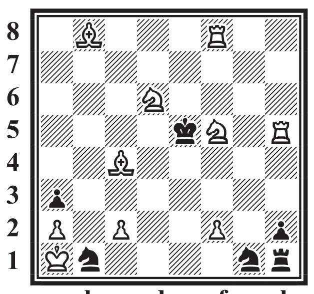

Белыя: Крa1, Лf8, Лh5, Cb8, Cc4, Кd6, Кf5, пп. a2, c2, f2 (10). **Чорныя:** Крe5, Лh1, Кb1, Кg1, пп. a3, h2 (6).

Зваротны мат за 3 хады. Чакаем вашых адказаў.

ПРАВЕРЦЕ СВАЕ АДКАЗЫ

Прыводзім адказы на кампазіцыі, апублікаваныя 4.06 і 10.08. г.г.

Ф. Сімховіч. 1. Лf5! — цугцванг, 1... Лb3 2. Фa1!, 1... Лf3 2. Фg1!, 1... Лc~2. Ф:d5+!, 1... Л:c5 2. Фe4+!

П. Радзюк. 1. Кg2! — цугцванг, 1... Л:c3 2. Лh4, 1... Лd4 2. Л:d4, 1... Л:f4 2. К:f4, 1... Лb4 2. Л:b4, 1... Ла4 2. Л:a4.

Н. Рабінін. 1. Крe2! Кр:f6 2. Лd6 Cc5 3. Лc6 Крg7 4. Ce4! Cc4+ 5. Крf3!, 4... Cg4+ 5. Крd3 Cc~6. Лg6+ з выйгрышам слана.

А. Сялецкі. 1. Cd3! Кg5 2. Крd8! К:f7+ 3. Кр:c8 Cg4+ 4. Крb8 Кd6 5. Cf1 Cf3 6. Cg2! C:g2 — пат.

ТВОРЫ-ЛАЎРЭАТЫ

Беларуская шахматная кампазіцыя прымаюць актыўны ўдзел у міжнародных конкурсах.

Пазнаёмцеся з творамі, якія былі адзначаны на конкурсах у Ізраілі і Германіі.

Прыводзім эцюд таленавітага беларускага майстра эцюда Рыгора Сляпяна (Мінск), які атрымаў першы прыз на конкурсе ў Ізраілі.

Белыя: Крa8, Лa6, Лf4, Ca7, Cf1, пп. b6, b7 (7). **Чорныя:** Крe6, Лe5, Лe8, Ch1, Кf6, п. g2 (6). Нічыя.

1. b8Ф? g:f1Ф+ 2. b7+ Ф:a6±, 1. b7K? g:f1C+ 2. b7+ C:a6±. Рашае: 1. b8C g:f1C+ 2. b7+ C:a6 3. Л:f6+ Кр:f6 4. Cd4 Ca:b7+ 5. Кра7 Кре6 6. Cd:e5 Крd7 7. Крb6 Лg8 8. Cg3 Лg4 9. Cbf4 Лg6+ 10. Cd6 Лe6 11. Cge5 — цікавы твор.

Двухходовая задача мінчаніна Вадзіма Іванова таксама атрымала першы прыз на конкурсе ў Германіі.

Белыя: Крe2, Фa8, Лa5, Лg1, Cc2, Кb4, пп. b3, c5, d5, d6, e6, f3, f6, g5 (14). **Чорныя:** Крe5, пп. a6, c3 (3).

Падманлівыя спробы:

1. Ce4? — цугцванг. 1... Крd4 2. Кc6x, 1... Крf4 2. Кd3x, але 1... c2!; 1. Ла4? 1... Крd4 2. Кd3x, 1... Крf4 2. Кc6x, 1... a5!, 1. d7? 1... Крf4 2. Фb8x, 1... Крd4!; 1. Фb8? 1... Крf4 2. d7x, 1... Крd4! 1. f7? 1... Крd4 2. Фh8x, 1... Крf4!

Рашэнне: 1. Фh8! — цугцванг. 1... Крd4 2. f7x, 1... Крf4 2. Фh2x.

У задачы праходзіць 4 х 2 — Загаруйка (перамена матаў), тэма Салазара і перамена функцыі хадоў.

POST factum

ПАРОМ СЕЎ НА МЕЛЬ: КАПІТАН НЕ ЗМОГ ВЫБРАЦЦА З ПРЫБІРАЛЬНІ

Некалькі чалавек атрымалі траўмы ў выніку аварыі турыстычнага парома ў Фінляндыі, паведамляе агенцтва Reuters са спасылкай на прадстаўніка фінскай берагавой аховы.

Судна, якое перавозіла 54 пасажыры, села на мель непадалёк ад Хельсінкі з-за нечаканай выпадковасці: капітан парома не змог выбрацца з гальюна, у якім заклінавала замок. Колькі часу капітан правёў у прыбіральні, невядома. Па словах відавочцаў, як толькі ён зразумеў, што замок заклінавала, ён стаў клікаць на дапамогу, але члены каманды не адразу пачулі крыкі і не здолелі вызваліць капітана своечасова.

Берагавая ахова мае намер расследаваць інцыдэнт з мэтай высветліць, ці можна расцэньваць дзеянні капітана як злачынную нядбайнасць.

ПРАВОДЗЯЧЫ ПА 6 ГАДЗІН СЕДЗЯЧЫ Ў КРЭСЛЕ, ЧАЛАВЕК РЫЗЫКУЕ РАНА ПАМЕРЦІ

Урачы не раз казалі пра шкоду маларухомага ладу жыцця, але даследаванне цэнтра Medical Coding перавярнула ўяўленне аб гэтым пытанні. Як аказалася, калі чалавек сядзіць больш за шэсць гадзін у дзень, то рызыка ранняй смерці павышаецца на 40 працэнтаў на працягу 15 бліжэйшых гадоў, піша «Газета.ru».

Навукоўцы агаворваюцца: павелічэнне рызыкі на 40% адносіцца да жанчын. Мужчынам жа трохі больш пашанцавала. Для іх 6 гадзін сядзення павялічваюць рызыку смерці ў маладым узросце на 20%. Справа ў тым, што за працоўны дзень актыўнасць мышцаў зводзіцца да нуля, а спальванне калорый раўняецеся адной калорыі ў хвіліну. Энзімы выпрацоўваюцца не так хутка, як пры фізічнай актыўнасці. Гэта запавольвае абмен рэчываў. У сувязі з чым людзі, якія доўга сядзець, у два разы часцей пакутуюць ад хваробаў сэрца.

Даследчыкі канстатуюць змену ладу жыцця людзей у апошні час. Так, чалавек практычна ўвесь час сядзіць. У сярэднім кожны чалавек на планеце сядзіць 9,5 гадзін у суткі. Гэта больш за 7—8 гадзін, якія трацяцца на сон. Нядзіўна, што хапае ўсяго некалькіх гадоў сядзячай працы, каб з'явіліся сур'ёзныя праблемы са здароўем.

У гэтай сувязі медыкі раяць, напрыклад, офісным работнікам, скараціць час, які яны праводзіць седзячы, хаця б да трох гадзін у дзень. Таксама эксперты прапаноўваюць больш за 30 хвілін надаваць актыўнай фізічнай нагрузцы і ўставаць па магчымасці часцей.

МУЖ І ЖОНКА СВАРАЦЦА КАЛЯ 7 РАЗОЎ НА ДЗЕНЬ

Эксперты кампаніі eSure высветлілі, што ў год сярэднестатыстычная пара сужэнцаў сварыцца прыкладна 2450 разоў, ці сем разоў на дзень, паведамляе ІТАР-ТАСС. Паводле статыстыкі, часцей за ўсё прычынай сварак выступаюць грашовыя пытанні і нежаданне аднаго з партнёраў выконваць нейкую хатнюю работу.

Трохі радзей «яблыкам разладу» становіцца выбар тэлевізійных праграм, меню на вячэру і звычка храпці. А вось незадаволенасць інтымным жыццём прыводзіць да сямейных канфліктаў толькі 88 разоў у год. Затое 122 разы за год пары могуць сварыцца, лічачы, што аднаму з сужэнцаў недастаткова надаецца ўвагі з боку другога. З нагоды дзяцей, дакладней іх выхавання, партнёры ў сярэднім высвятляюць адносіны 88 раз у год, плюс 79 разоў — у спробах вызначыць, хто «сапсаваў» дзіця.

Каментуе кіраўнік кампаніі Нікей Селерс: «Штодзённыя спрэчкі з'яўляюцца часткай нармальных, здаровых сямейных адносінаў. Аднак, як паказала даследаванне, у якім прынялі ўдзел 3000 чалавек, якія знаходзяцца ў афіцыйным або грамадзянскім шлюбе, скандалы здараюцца нярэдка — бывае і па 7 разоў на дзень».

«МАЎЧАННЕ САБАК»: ХЕРСОНСКІМ САБАКАМ АФІЦЫЙНА ЗАБАРАНІЛІ БРАХАЦЬ

Ва ўкраінскім горадзе Херсоне сабакам і іншым хатнім жывёлам афіцыйна забаранілі падаваць голас у начны час. Гарадскі савет на сесіі зацвердзіў Правілы добраўпарадкавання тэрыторыі, забеспячэнне чысціні і парадку ў Херсоне. Перадапошні 8-ы раздзел Правілаў датычыцца ўтрымання жывёл у горадзе. У ім, у прыватнасці, гаворыцца, што гаспадары сабак павінны папярэджваць брэх сваіх чатырохногіх выхаванцаў у шматкватэрных дамах Херсона з 22-х да 8-і гадзін — каб не перашкаджаць людзям спаць у суседніх кватэрах, паведамляе агенцтва «Укрінформ». Дадзенае патрабаванне распаўсюджваецца і на іншых хатніх гадаванцаў.

«За» прагаласавалі 62 з прысутных у зале 69 дэпутатаў гарсавета, «супраць» — адзін, чацвёра ўстрымаліся, двое — не галасавалі, адзначае выданне. З прапановай выключыць «сабачы» пункт з Правілаў выступілі на сесіі прадстаўнікі некалькіх дэпутацкіх фракцый, у тым ліку камуністы і сябры «Бацькаўшчына», якую ўзначальвае экс-прэм'ер Юлія Цімашэнка.

У прыватнасці, дэпутаты звярнулі ўвагу на тое, што гэтым пунктам у Херсоне ўводзіцца дыскрымінацыя сярод розных катэгорый сабак горада: адным сабакам дазваляецца брахаць сярод ночы, іншым — забараняецца. Сярод тых, каму дазваляецца трывожыць сон херсонцаў — сабакі, якія пражываюць у прыватных жылых дамах, і бадзяжныя сабакі.

Указанае патрабаванне таксама тычыцца ўладальнікаў іншых хатніх жывёл. Як патлумачыў сваю ініцыятыву Херсонскі мэр Уладзімір Сальда, гэта новаўвядзенне адносіцца да ўладальнікаў сабак, катоў, коз, свіней, нутрый, буйной рагатай жывёлы і іншых жывёл, якая пражывае ў шматкватэрных дамах. У «каменданцкую гадзіну» гаспадары абавязаны захоўваць цішыню ў горадзе і не дапускаць начнога брэху і шуму сваіх гадаванцаў, перадае ІТАР-ТАСС.

За невыкананне новых правілаў распрацавана сістэма грашовых штрафаў для ўладальнікаў жывёл.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

У МІНСКІМ РАЁНЕ СТВОРАНЫ БІЯЛАГІЧНЫ ЗАКАЗНІК «САКАЛІНЫ»

Біялагічны заказнік мясцовага значэння «Сакаліны» плошчай 20,9 га створаны ў Мінскім раёне. Пра гэта паведаміў спецыяліст па экалагічнай адукацыі грамадскай арганізацыі «Ахова птушак Бацькаўшчыны» Руслан ШАЙКІН.

Заказнік, размешчаны на ўскрайку гарадскога пасёлка Мачулішчы, павінен дапамагчы захаваць і вывучыць унікальнае каланіяльнае паселішча пустальгі звычайнай. Гэта птушка з сямейства сакаліных занесена ў Чырвоную кнігу Рэспублікі Беларусь. Прыродны комплекс уключае каштоўныя ўчасткі хваёвага лесу і сухадольнага лугу, дзе сустракаюцца рэдкія віды птушак, земнаводных і раслін: драч, пустальга звычайная, зялёны дзяцел, чаратовая жаба, асака ценявая.

Ірына ЮДЗІНА, *«Мінск—Навіны».*

СЁННЯ

Сонца	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	6.03	20.20	14.17
Віцебск —	5.49	20.13	14.24
Магілёў —	5.53	20.10	14.17
Гомель —	5.53	20.03	14.10
Гродна —	6.18	20.34	14.16
Брэст —	6.23	20.31	14.08

Месяц

Апошняя квадра 22 жніўня. Месяц у сузор'і Рака.

Імяніны

Пр. *Аляксандра, Васіля, Максіма, Фёдара.*

К. *Малiны, Мальвіны, Міхаліны, Барталамея, Юрыя.*

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

...у суседзяў

ВАРШАВА +27..+29°C	КІЕЎ +24..+26°C	РЫГА +24..+26°C
ВІЛЬНЮС +24..+26°C	МАСКВА +23..+25°C	С.-ПЕЦЯРБУРГ +21..+23°C

24 жніўня

Дзве даты

960 год — нарадзілася Рагнеда Рагвалодаўна, легендарная полацкая князёўна, асветніца. Дачка полацкага князя Рагвалода, жонка вялікага князя Уладзіміра Святаславіча, маці князя Ізяслава Уладзіміравіча. Згодна з летапісамі, адхіліла сватаўство Уладзіміра Святаславіча, які княжыў у Ноўгарадзе. Каля 980 г. Уладзімір захапіў Полацк і забіў бацьку, маці і двух братоў Рагнеды, а яе гвалтоўна зрабіў сваёй жонкай і даў ёй славянскае імя Гарыслава. З пачуцця помсты яна здзейсніла няўдалы замах на жыццё князя. Уладзімір саслаў жонку і сына, які заступіўся за маці, у горад Заслаўе. Паводле падання, пасля хрышчэння князя і ліквідацыі яго гарэма Рагнеда адмовілася ў другі раз выйсці замуж і пастрыглася ў манашкі пад імем Анастасія. Памерла ў 1000 годзе. У Заслаўі ўсталяваны помнік Рагнедзе і яе сыну.

79 год — пасля тысячагадовага бязмоўя прачнуўся Везувій. Вулкан літаральна ўзарваўся, выкінуўшы 20-кіламетровы слуп пемзы і попелу. За некалькі гадзін гарады Пампеі і Стабіі засыпала 8-метровым пластом попелу. Вывучыўшы шкілеты людзей, італьянскія вучоныя выявілі, што ад мускулаў і ўнутраных органаў не засталося і следу — яны проста выпарыліся ад высокай тэмпературы.

Цытата дня:

«Няма думкі, якую нельга было б выказаць проста і ясна».

Аляксандр Герцэн (1812-1870), рускі рэвалюцыянер, пісьменнік.

СКАНВОРД

Склаў Андрэй МІХАЙЛАЎ.

ПРАВЕРЦЕ, КАЛІ ЛАСКА, АДКАЗЫ

Па гарызанталі: Собаль. «Ява». Нуда. Род. Анод. Штрэк. Бра. Атон. Атам. Баба. Лаг. Норка. Каркас. Арк. Ліса. Наліўка. Тук. Кіт. Скала. Барана. Час. Ангар. Цюк. Грам. Аса. Арал. Джада. Ахун. Маса. Хват. Ядловец.

Па вертыкалі: Шыншыла. Пясец. Рагбі. Тачка. Скула. Канва. Каскад. Лаўр. Атакама. Андарак. Рахат. НАТА. Градус. Вядро. Дно. «Даная». Дамка. Бры. Ялта. Кобра. Рог. Накрыўка. Бак. Кінза. Прас. Хата. Матрац.

КОТКА АБАРОНІЦЬ АД СЛУЖБОВЫХ ІНТРЫГ

Хочаце — верце...

КАЛІ вы — абсалютна ўпэўненая ў сабе асоба, якая ніколі не спадзяецца на шанцаванне і не ставіць пад сумненне свой высокі прафесіяналізм, гэты артыкул не для вас. Мы дадзім парады тым, хто непакоіцца з-за магчымай аптымізацыі штату, баіцца застацца без працы ці верагодных канфліктаў з кіраўніцтвам. Старажытнакітайскае вучэнне фэн-шуй здольнае дапамагчы ў многіх рэчах, у тым ліку і ў галіне кар'еры.

Першае, з чаго раяць пачаць майстры фэн-шуя, — гэта са свайго працоўнага месца. «Пачысціце» яго! Як у прамым, так і ў пераносным сэнсе. Высуньце скрыні свайго офіснага стала і высыпце ўсё змесціва. Калі вам нязручна гэта рабіць у працоўны час, прыйдзіце на службу раней ці застаньцеся пасля працы. **У вашых рэчах, якія запаўнялі стол, абавязкова знойдзецца шмат непатрэбных ці лішніх. Іх варта аднесці дамоў, раздарыць ці проста выкінуць, бо яны спрыяюць застою станоўчай энергіі.**

Паглядзіце, як стаіць ваш стол. Калі вы седзіце спінай да дзвярэй і асабліва спінай да ўваходу ў кабінет начальніка, — гэта дрэнна. **Яшчэ горш, калі з акна на вас накіраваны востры рог нейкага будынка, ці прама насупраць вас размешчаны рог шафы.** Не надта спрыяльнае і размяшчэнне стала ля адкрытых стэлажоў — яны літаральна «рэжуць» прастору.

Паспрабуйце, калі ёсць такая магчымасць, перасунуць стол. Можна патлумачыць кіраўніцтву, што там вам сядзець некамфортна, не хапае святла і г.д. Пра сапраўдную мэту вашых маніпуляцый шэфу здагадвацца неабавязкова. Сачыце за парадкам на вашым стале. На ім не павінна быць завалаў, лішніх рэчаў, папак і папер. Толькі тое, што сапраўды вам патрэбна для працы. Не забудзьцеся і пра талісманы фэн-шуй.

У прыватнасці, выява божай кароўкі прыносіць удачу і поспех. Дрэва — гэта сімвал сілы і дабрабыту. Дракон падорыць вам непаражальнасць, што і патрабуецца ў сітуацыі магчымага скарачэння. Павук дапаможа «зачапіцца» за цяперашнюю працу і нават атрымаць больш высокую пасаду. Пчала — сімвал працалюбства, яна надасць вам сіл. Выява коткі абароніць ад службовых інтрыг... Калі вы займаецеся продажам, то змясціце на сваім стале выяву хрушча, — ён спрыяе поспеху ў камерцыі і гандлёвых справах.

На вашым стале абавязкова павінна прысутнічаць выява слана. Гэта сімвал багацця, стабільнасці і ўпэўненасці ў заўтрашнім дні. Багацце прыносіць і чарапаха, якая дае нам яшчэ і жыццёвую мудрасць.

Цяпер час заняцца домам. Вам трэба «ўмацаваць» зону кар'еры (яна размешчана ў паўночнай частцы памяшкання). У ідэале там павінен знаходзіцца пісьмовы ці камп'ютарны стол. Змясціце на яго ці побач расліны, а яшчэ купіце настольную лямпу сіняга ці блакітнага колеру. Гэты колер спрыяе кар'ерным поспехам! Можна расставіць на стале ці недалёка ад яго фігуркі-талісманы, пра якія мы казалі вышэй.

Знайдзіце фотаздымак, які быў зроблены ў той час, калі вы толькі пачыналі працаваць у вашай арганізацыі і вас перапаўнялі спадзяванні на паспяховую будучыню. Пастаўце яго на стале. Побач можна змясціць фота нейкага паспяховага чалавека, з якога вы хочаце браць прыклад. Падыдуць такія здымкі і для офіснага стала на працоўным месцы. Часцей пазірайце на іх!

Кар'еры і грошам спрыяе стыхія вады, таму прыміце адпаведныя меры. **Часцей прымайце душ, запішыцеся ў басейн. Гэта зробіць вашу энергетыку больш гарманічнай.** На працы і дома размясціце ля вашага стала які-небудзь водны пейзаж. Падчас перарываў паглядайце на яго. Падыдзе і міні-фантан ці акварыум з рыбамі. Толькі не забывайцеся даглядаць іх!

Набудзьце два кубкі сіняга колеру. Адзін з іх аднясіце на працу. Штодзень напаўняйце яго вадой ці іншай вадкасцю і выпівайце палову перад пачаткам працоўнага дня, а другую палову — перад адыходам дамоў. Дома выпівайце палову кубка вадкасці перад сном і столькі ж — калі прачнуліся. Аднак не спадзявайцеся, што, прымяніўшы метады фэн-шуй, вы зможаце больш не працаваць. Калі не хочаце, каб вас звольнілі, вы павінны трымаць руку на пульсе, на «выдатна» спраўляцца са сваімі абавязкамі, прапаноўваць канструктыўныя ідэі... і тады, магчыма, кіраўніцтва, проста не захоча губляць такога каштоўнага супрацоўніка.

Падрыхтавала Іна АРЭХАВА.

КОЛАС У СЯМЕЙНА-РАДАВЫХ АБРАДАХ

- Маці нявесты клала ў абутак дачкі два жытнёвыя каласы, каб тым самым «справакаваць» пладавітасць у гаспадарцы будучай сям'і.
- Маладую пару, якая ехала на вянчанне, абсыпалі зернем.
- Падчас вяселля ў хаце над абразамі і ў кожным куце за бэлькамі ў столі вешалі дзевяць пучкоў каласоў.
- Хлебнымі каласамі ўпрыгожвалі вясельнае дрэўца, каравай і іншыя рытуальныя рэчы, якія выкарыстоўвалі падчас вяселля.
- Пры цяжкіх родах парадзіху паілі настоем з дванаццаці каласоў, якія бралі з апошняга снапа.
- Некалькі зярнятак (тры, дзевяць, дванаццаць) абавязкова клалі ў ваду пры першым рытуальным купанні дзіцяці.
- Падчас пахавання каля памерлага чалавека заўсёды гарэла свечка, якую ставілі ў гліняную чару з зернем жыта. Пасля вынасу труны з нябожчыкам з дома на падлогу сыпалі прыгаршчы зерня, якое бралі з апошняга снапа.
- У ноч на Раство пладовыя дрэвы ў садзе апаясвалі каласамі з апошняга снапа.
- Зерне з апошніх каласоў абавязкова дадавалі ў насенне для будучай сяўбы.
- Лічылася, што можна знесці «ўраджай» з чужога поля. Таму ў этыкеце нашых продкаў не было прынята хадзіць па чужых палетках. Калі раптам на поле наведваўся «чужынец», жнейкі рабілі з калосся вяроўку (жгут), абвязвалі яму рукі ці ногі і патрабавалі выкуп — інакш ён не кранецца з месца.
- Вельмі часта калоссе выкарыстоўвалі падчас варажбы. На вяселле, на нараджэнне дзіцяці, на будучы ўраджай і г.д. варажылі, выцягваючы колас са снапа: поўны колас прадказваў поспех, пусты — наадварот.
- Асаблівае стаўленне было да каласоў-спарышоў. Таму, хто знайшоў такі колас, яны прадказвалі шчасце і поспех на наступныя 7 гадоў. Такі колас трэба было абавязкова насіць пры сабе (у адзенні, у шапцы і г.д.).
- Дзяўчыне колас-спарыш прадказваў хуткі шлюб, жанчыне — нараджэнне двойні.
- Каб муж і жонка жылі душа ў душу, ім неўпрыкмет давалі з'есці зярняткі з коласа-спарыша.
- Зерне з падвоенага коласа дадавалі ў насенне для будучай сяўбы.
- Не ўсюды стаўленне да коласа-спарыша было станоўчым. На Беларусі лічылі, што спарыш жыта прадказвае хуткую смерць гаспадара поля. Такі колас закопвалі ў зямлю адразу ж на полі.
- Лічылі, што калі колас-спарыш з'есць карова, яна будзе даваць малака ўдвая больш.

Аксана КАТОВІЧ, Янка КРУК.

Усміхнемся

Дзве знаёмыя.

— Учора перачытвала Антона Паўлавіча Дастаеўскага.

— Кацярына, хацелася б вас паправіць.

— Мяне б цяпер бутэлечка піва паправіла.

☺

Званок у дзверы. Гаспадар адчыняе. На парозе стаіць дворнік з мехам:

— Гэта сусед, які жыве пад вамі, папрасіў перадаць авёс.

— Дзядзька Вася, навошта нам авёс?

— А для тых коней, якія ў вас па начах іржуць і скачуць.

☺

— Мама, я хачу татуіроўку!

— Нясі папругу, зараз з бацькам наб'ём...

☺

Рабаванне банка. У рабаўніка ў мітусні спаўзае маска з твару. Ён падыходзіць да касіра.

— Ты бачыў мяне?

— Так, бачыў.

Стрэл, труп.

— Хто яшчэ бачыў мой твар?

З глыбіні залы:

— Цешча мая, але яна цяпер дома.

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Галоўны рэдактар НАРКЕВІЧ Уладзімір Браніслававіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫК, В. ПАЗНЯКОЎ.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай – 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, юрыдычнага — 287 19 68, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 40 91 92, Баранавічах: 47 71 94, Магілёве: 32 74 31; бухгалтэрыі: 292 22 03.

http://www.zviazda.by;

e-mail: info@zvyazda.minsk.by

ПРЫЁМ РЭКЛАМЫ тэл./факс: 287 17 79, e-mail: rek@zvyazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/0494179 ад 03.04.2009. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.

Тыраж 33.380. Індэкс 63850. Зак. № 4071. Нумар падпісаны ў 19.30 23 жніўня 2011 года.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12